

U SLUŽBI MALOG ISUSA

Vjesnik Družbe sestara Služavki Malog Isusa

Broj 2/402, Zagreb, lipanj 2021. Godina – LXVI.

VJESNIK: Za internu uporabu

Nakladnik:

VRHOVNA UPRAVA
DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Ul. Tomislava Janka Šagi - Bunića 5
HR – 10000 ZAGREB
tel.: 00385 01/4673 411
e-mail: ssmivud@gmail.com

Odgovara: s. M. Marija Banić, vrhovna glavarica

Glavna urednica: s. M. Mirjam Dedić

Uredničko vijeće:

s. M. Maneta Mijoč, s. M. Marta Vunak, s. M. Ljilja Marinčić

Lektura: djelomično

Omotnica: O. Berberović, akademski slikar

Tisk: „Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada: 180 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

Drage sestre!

Na svetkovinu Svetoga Josipa, 19. ožujka ove godine, započela je Godina posvećena obitelji „Amoris laetitia“, koju je papa Franjo proglašio, 27. prosinca 2020., na svetkovinu Svete obitelji.

Želio je potaknuti sve članove Crkve da veću pozornost stave na obitelj koja treba svoj uzor imati u Svetoj obitelji Isusa, Marije i Josipa.

Naš omiljeli papa Sveti Ivan Pavao II. obiteljsko zajedništvo Presvetog Trojstva opisuje riječima „Naš Bog, u svojemu najdubljem otajstvu, nije samoća, već obitelj, jer u sebi ima majčinstvo, sinovstvo i bit obitelji koja je ljubav. Ta ljubav, u božanskoj obitelji, je Duh Sveti.“

Nalazimo se u post duhovskom vremenu. Molimo snagu te Božanske Ljubavi da nas zagrije, ražari, kako bi naše obitelji i naše redovničke zajednice, obnovljene tim Duhom, oživotvorile onu Božansku zamisao jedinstva i što čvršćeg zajedništva po istom Duhu. U tome je svakako pozvana sudjelovati i naša redovnička obitelj. Treba pridonijeti što boljem vrednovanju obitelji svjedočanstvom života, svojom molitvom, žrtvom i djelotvornom ljubavi, zahvaljujući Bogu za obitelj u kojoj smo rođeni, u kojoj smo u vjeri odgajani, zahvalni za dar poziva koji smo u istoj obitelji primili. Zadatak je svjedočenje ljepote života i radosnog zajedništva gdje se sve dijeli: dobro i зло, radost i žalost, uspjeh i neuspjeh... Blagoslov zajedništva u obitelji, koje nam Gospodin daje, svednevice trebaju izgrađivati svi članovi uže i šire obitelji. Zdrava obitelj u kojoj vlada ozračje radosti i ljubavi pruža najbolje svjedočanstvo o ljepoti života u obitelji, osjećaj Božje blizine i zaštite.

Neka naše obitelji budu svetišta gdje Isus prebiva, gdje se Isus nalazi i odatle ide po nama k čovjeku i donosi mu radost, mir, život, iscjeljenje rana duha, duše i tijela, jer smo slabi ljudi. Padamo i trebamo oproštenje, iscjeljenje. Bog čini sve novo kad čovjek u poniznosti klekne pred Njim i moli te mu se uvijek ponovno predaje u vjeri.

Stoga u vjeri hodimo, u ljubavi živimo, radost pronosimo, Bogu zahvaljujmo i u Bogu ostanimo.

„A sam Bog mira neka vas posvema posveti i cijelo vaše biće – duh vaš i duša i tijelo – neka se besprijekornim, savršenim sačuva za Dolazak Gospodina našega Isusa. Vjeran je Onaj tko vas poziva: on će to i učiniti.“ (1 Sol 5, 23-24)

Svjedočimo da je Bog živ, da je s nama i među nama. On je Ljubav koja ljubi, On je kamen temeljac naših zajednica, naših obitelji. On je hrana za život u punini i nagrada ovdje i u vječnosti.

Sve se lakše zajedno nosi i podnosi ako ima svoj oslonac u Bogu koji nam je darovao obitelj.

Kardinal Josip Bozanić u svojoj propovijedi na blagdan Sv. Josipa istaknuo je prevažnu i nezamjenjivu ulogu obitelji u ljudskom društvu: „Obitelj je blagoslovljena ustanova koja djeci pruža i sreću i mir te im omogućuje razvoj i istinski napredak“. Svi vidimo i osjećamo da je sve više starijih osoba, a malo mlađih i djece koja su radost u obitelji. Iz obitelji dolaze i redovnička i obiteljska zvanja. Malo previše kukamo, a premalo radosti svjedočimo i međusobno dijelimo zahvalni za bezbrojne darove koje bez prestanka primamo od Gospodina, a i od svojih bližnjih. Jesmo li apostoli radosti zajedništva i zajedničkog života kako u našim obiteljima tako i u našim redovničkim zajednicama? Što dijelimo kao dar svojim najbližima: vijesti o koroni, vremenskim nepogodama, cjeplivima, crnoj kronici, svoje slabosti ili darove Duha: „Ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost“. (Gal 5, 22-23)

Upravo ovi darovi pomažu da naše obitelji i naše zajednice budu životvornije i spremnije na žrtvu, na prihvatanje drugoga onakvoga kakav jest pomažući mu da stasa u životu u dobru i kvalitetnu osobu te se ostvari kao koristan i sposobljen član i Crkve i društva u cjelini. To će biti najbolje svjedočanstvo i apostolat za nove obitelji, u ovoj Godini obitelji, jer obitelj je Crkva u malom. U njoj stasaju nova zvanja kako za obitelj tako i za redovničke zajednice, naša sjemeništa i duhovne pokrete. Duh uvijek čini novo i pokreće čovjeka za lijepo, dobro i sveto.

Poradimo svaka prema svojim mogućnostima da se napravi iskorak u novo kako u našim obiteljima tako i našim redovničkim zajednicama. Zato ćemo uvijek imati što dati jedni drugima ostvarujući Božji plan s darovima koje smo primili, kako ne bi bila samo proglašena Godina obitelji, već življena u svakoj od nas u međusobnim odnosima, vrednovanju i poštivanju jedna druge i drugih.

s. M. Mirjam Dedić

RIJEČ CRKVE

Poruka pape Franje za 107. Svjetski dan selilaca i izbjeglica [26. rujna 2021.]

Prema jednom sve većem “mi”

Draga braćo i sestre!

U enciklici *Fratelli tutti* izrazio sam zabrinutost i želju koji i dalje zauzimaju važno mjesto u mojoj srcu: »Jednom kad ova zdravstvena kriza mine, naš najgori odgovor bio bi još dublje utonuti u grozničavi konzumerizam i nove oblike sebičnoga samoodržanja. Dao Bog da na kraju više ne postoje “oni drugi”, već samo “mi”« (br. 35).

Upravo sam zato odlučio poruku za 107. svjetski dan migranata i izbjeglica posvetiti temi “Prema jednom sve većem *mi*”, želeći tako pružiti jasnu perspektivu našega zajedničkog putovanja u ovome svijetu.

Povijest toga "mi"

Ta je perspektiva prisutna u samom Božjem naumu stvaranja: »Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih. I blagoslovi ih Bog i reče im: "Plodite se, i množite"« (*Post* 1, 27-28). Bog nas je stvorio kao muško i žensko, kao različita i komplementarna bića kako bismo zajedno oblikovali jedan "mi" koji raste iz naraštaja u naraštaj. Bog nas je stvorio na svoju sliku, na sliku svojega jednoga i trojedinstvenog bića, zajedništva u različitosti.

A kad se čovjek zbog svoje neposlušnosti udaljio od Boga, Bog je u svojem milosrđu odlučio ponuditi put pomirenja i to ne pojedincima, nego čitavom narodu, jednomu "mi" koji će obuhvaćati cijelu ljudsku obitelj, sve narode: »*Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima*« (*Otk* 21, 3).

I na početku i na kraju povijesti spasenja postoji, dakle, jedan "mi", a u njezinu je središtu otajstvo Krista koji je umro i uskrsnuo »da svi budu jedno« (*Iv* 17, 21). Međutim, sadašnje vrijeme pokazuje nam da je onaj "mi" koji Bog želi razbijen i rascjepkan, ranjen i izobličen. A to se posebno potvrđuje u vremenima najvećih kriza, kao što je ova današnja pandemija. Zatvoreni i agresivni nacionalizmi (usp. *Fratelli tutti*, 11) te radikalni individualizam (usp. *ibid.*, 105) narušavaju ili dijele taj "mi" kako u svijetu tako i unutar Crkve. A najveću cijenu plaćaju oni koji najlakše mogu postati *drugi*, odnosno stranci, migranti, marginalizirani, oni koji žive na životnim periferijama.

Svi smo, zapravo, na istome brodu i zato smo pozvani zalagati se da ne bude više zidova koji nas dijele, da ne bude više "onih drugih", nego samo jedan "mi", velik kao cijelo čovječanstvo. Zato koristim prigodu koju pruža ovaj Dan da uputim dvostruki apel da zajedno težimo sve većem "mi" i obraćam se prije svega vjernicima katolicima, a zatim svim muškarcima i ženama svijeta.

Crkva koja je sve više katolička

Za članove Katoličke crkve taj se poziv pretače u zalaganje oko sve veće vjernosti katoličkoj vjeri, shvaćajući ono što je sveti Pavao stavio na srce zajednici u Efezu: »Jedno tijelo i jedan Duh – kao što ste i pozvani na jednu nadu svog poziva! Jedan Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst!« (*Ef* 4, 4-5).

Katolicizam Crkve, njezina univerzalnost, stvarnost je koju valja prihvati i živjeti u svakome dobu, u skladu sa željom i milošću Gospodina koji nam je obećao da će uvijek biti s nama, sve do kraja vremenâ (usp. *Mt* 28, 20). Njegov nas Duh osposobljava zagrliti sve ljude kako bismo ostvarili zajedništvo u različitosti, pomirujući razlike, nikada ne namećući

jednolikost koja depersonalizira. U susretu s različitostima stranaca, migranata, izbjeglica, i u međukulturalnom dijalogu kojim ovaj može uroditи, dana nam je mogućnost rasti kao Crkva, uzajamno se obogaćivati. Svaki je kršćanin, gdjegod da se nalazio, punopravni član mjesne crkvene zajednice, član jedne jedine Crkve, stanaр istoga doma, član jedne jedine obitelji.

Vjernici katolici pozvani su zalagati se, svaki počevši od zajednice u kojoj živi, da Crkva postane sve uključiva, nastavljajući poslanje koje je Isus Krist povjerio apostolima: »Putom propovijedajte: "Približilo se kraljevstvo nebesko!" Bolesne liječite, mrtve uskrisujte, gubave čistite, zloduhe izgonite! Besplatno primiste, besplatno dajte!« (Mt 10, 7-8).

Crkva je danas pozvana izići na ulice egzistencijalnih periferija te liječiti ranjene i tražiti izgubljene, bez predrasudâ ili strahova, bez prozelitizma, nego spremna proširiti svoj šator da u njega primi sve ljude. Među onima koji nastanjuju periferije naći ćemo brojne migrante i izbjeglice, prognanike i žrtve trgovine ljudima, kojima Gospodin želi po nama pokazati svoju ljubav i navijestiti svoje spasenje: »Današnji migracijski tokovi predstavljaju novi misionarski "horizont", povlaštenu priliku za naviještanje Isusa Krista i njegova evanđelje ne napuštajući pritom vlastitu sredinu kao i za konkretno svjedočenje kršćanske vjere s ljubavlju i dubokim poštivanjem prema drugim religijskim izrazima. Susret s migrantima i izbjeglicama drugih konfesija i religija plodno je tlo za razvoj iskrenog i obogaćujućeg ekumenskog i međureligijskog dijaloga« (*Obraćanje nacionalnim ravnateljima pastoralu za migrante*, 22. rujna 2017.).

Svijet koji je sve više uključiv

Apeliram na sve muškarce i žene na svijetu da zajedno napreduju prema sve većem "mi" i da ponovno povežu ljudsku obitelj kako bi zajedno izgrađivali našu budućnost pravde i mira, vodeći računa o tome da nitko ne bude izostavljen.

Budućnost naših društava je "raznobojna" budućnost, obogaćena različitošću i međukulturalnim odnosima. Zato moramo danas naučiti živjeti zajedno, u skladu i miru. Posebno mi je draga slika puka u Jeruzalemu koji, na "dan krštenja" Crkve na Pedesetnicu, sluša navještaj spasenja neposredno nakon silaska Duha Svetoga: »Parti, Medani, Elamljani, žitelji Mezopotamije, Judeje i Kapadocije, Punta i Azije, Frigije i Pamfilije, Egipta i krajeva libijskih oko Cirene, pridošlice Rimljani, Židovi i sljedbenici, Krećani i Arapi – svi ih mi čujemo gdje našim jezicima razglašuju veličanstvena djela Božja« (Dj 2, 9-11).

To je ideal novog Jeruzalema (usp. Iz 60; Otk 21, 3), gdje svi narodi, ujedinjeni u miru i slozi, slave Božju dobrotu i čuda stvorenoga svijeta. Ali

da bismo dostigli taj ideal moramo se svi zalagati da rušimo zidove koji nas razdvajaju i graditi mostove koji će podupirati kulturu susreta, svjesni duboke međupovezanosti koja postoji među nama. U tome pogledu, suvremene migracije pružaju nam priliku da pobijedimo svoje strahove i dopustimo da nas obogati različitost dara svake osobe. Dakle, granice, ako to želimo, možemo pretvoriti u povlaštena mjesta susreta na kojima se može razviti čudo sve većeg "mi".

Od svih muškaraca i žena u svijetu tražim da dobro upotrebljavaju darove koje nam je Gospodin povjerio kako bismo očuvali i učinili još ljepšim svijet koji je stvorio: »Neki je ugledan čovjek imao otploviti u daleku zemlju da primi svoje kraljevstvo pa da se vrati. Dozva svojih deset slugu, dade im deset mna i reče: "Trgujte dok ne dođem"« (Lk 19, 12-13). Gospodin će tražiti od nas da položimo račun za sva djela koja smo činili! Ali da bi se našemu zajedničkom domu osiguralo pravu skrb, moramo se truditi da taj "mi" bude sve veći, sve više suodgovoran, u snažnom uvjerenju da je svako dobro koje se učini svijetu učinjeno sadašnjim i budućim naraštajima. To je osobna i zajednička obaveza kojom se preuzima odgovornost za svu braću i sestre koji nastavljaju trpjeti dok nastojimo ostvariti održiviji, uravnoteženiji i uključiviji razvoj. U tom se zauzimanju ne pravi razliku između domaćeg stanovništva i stranaca, između mjesnoga stanovništva i gostiju, jer je riječ o zajedničkom bogatstvu, te se nikoga ne može isključiti iz brige o njemu i iz njegovih blagodati.

Taj san ima početak

Prorok Joel nagovijestio je mesijansku budućnost kao vrijeme snova i viđenjâ nadahnutih Duhom Svetim: »izlit ću duha svoga na svako tijelo, i proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će starci sanjati sne, a vaši mladići gledati viđenja« (3, 1). Pozvani smo sanjati zajedno. Ne smijemo se bojati sanjati i to zajedno kao jedinstveno čovječanstvo, kao suputnici na istome putu, kao sinovi i kćeri ove iste zemlje, koja je naš zajednički dom i gdje smo svi sestre i braća (usp. enc. *Fratelli tutti*, 8.).

Molitva

Sveti i ljubljeni Oče,
tvoj Sin nas je naučio
da na Nebu zavlada velika radost
kad se onaj koji je bio izgubljen nađe,

kad se nekoga tko je bio isključen i odbačen
ponovno primi među nas
te taj "mi" postaje tako sve većim.

Udjeli, molimo te, svim Isusovim učenicima
i svim ljudima dobre volje
milost da vrše tvoju volju u svijetu.

Blagoslovi svaku gestu gostoprimstva i pomoći
kojom se svakog onog koji je u izgnanstvu
prima u "mi" zajednice i Crkve
da naša zemlja može postati
onakva kakvom si je Ti stvorio:
zajednički dom sve braće i sestara. Amen.

*Rim, Sveti Ivan Lateranski, 3. svibnja 2021.,
blagdan svetih apostola Filipa i Jakova.*

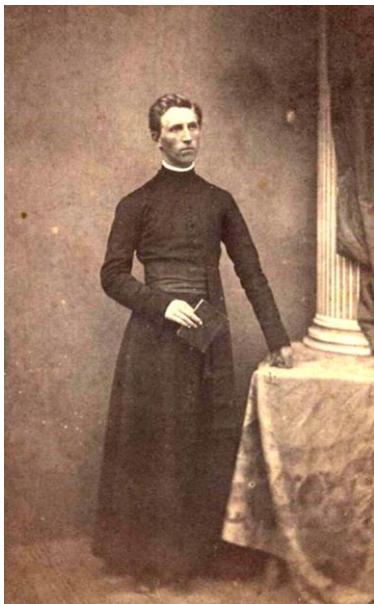
FRANJO
(kta/ika)

*Budućnost naših društava je "raznobojna" budućnost,
obogaćena različitošću i međukulturnim odnosima.*

Zato moramo danas naučiti živjeti zajedno, u skladu i miru.

Papa Franjo

STADLEROVE STRANICE

Josip Stadler kao klerik

Sarajevo

Stadlerov dan u katedrali, ožujak 2021.

U ponedjeljak, 8. ožujka 2021. godine u katedrali Srca Isusova u Sarajevu obilježen je Stadlerov dan. Sveti misno slavlje, kojemu je prethodila krunica, predslavio je katedralni župnik preč. Mato Majić. Krunicu, pjevanje i čitanje animirale su Sestre Služavke Maloga Isusa. Krunicu uz prigodno razmatranje o postu te misna čitanja animirala je s. M. Judita Matić s kandidaticama, a sviranje i pjevanje animirala je s. M. Mihaela Martinović. Obilježavanju Stadlerova dana i misnom slavlju bile su nazočne i sestre sudionice duhovnih vježbi u Kući Navještenja u Gromiljaku.

Župnik je u svojoj propovijedi govorio što znači uistinu živjeti. Jedna poslovica kaže da pravi umjetnici života ne žive duže, nego žive više. Život ne možemo produžiti jer to nije u našoj vlasti ma koliko god se trudili. Život je u rukama Onoga koji ima vlast, u rukama Boga. Ne postoji metode kojima bi se život mogao produžiti jer, primjerice, cijelograživota netko može biti miran, ne naprezati se, hraniti se zdravo, a može ipak stradati ili umrijeti od neke bolesti. Ne postoji način života koji jamči da ćemo dugo živjeti unatoč tome koliko se čuvamo. Međutim, postoji način života koji jamči bolji život, dublji i smisleniji – ako se molimo, poštujemo Boga i svoje bližnje te nadasve razmišljamo o Riječi Božjoj. Imat ćemo bolji i radosniji život ako dijelimo radost umjesto da je samo primamo, ako svoj život dajemo za druge. Dublji i kvalitetniji život imat ćemo onda kada budemo imali više vremena za Boga.

Naš je život pun rana, ali je ljubav ta koja liječi sve rane. Kada ode u dubinu ljubavi, onda život može rasti prema Bogu. Cijeli život Stadlerov može se

opisati jednom riječju – ljubav. On je bio otac sirotinje, čovjek koji je vidio tuđu bijedu i potrebu, imao sućuti prema potrebnima. Kada bismo imali srca i ljubavi jedni za druge, tada bismo bili pravi vjernici. Tada naš život možda ne bi bio duži, ali bi bio jako kvalitetan, bio bi čudesno lijep, dragocjen, blagoslovljen i plodan. Veličina Stadlera je u ljubavi koju je imao za druge i Boga. Isplati se život proživljen i potrošen za druge. Na kraju misnoga slavlja na grobu služe Božjega Josipa Stadlera izmoljena je molitva za njegovo proglašenje blaženim. (SSMI)

Stadlerovo u svibnju 2021.

Dan spomena na slugu Božjega dr. Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa, i molitve za njegovo proglašenje blaženim obilježen je 8. svibnja 2021. u sarajevskoj katedrali Presvetog Srca Isusova. Euharistijskom slavlju u večernjim satima prethodila je molitva krunice koju je animirala s. M. Monika Mrkonjić s djevojkama iz Stadlerova dječjeg *Egipta*. Euharistijsko slavlje predvodio je profesor i vicerektor Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Sarajevu doc. dr. sc. don Oliver Jurišić uz koncelebraciju katedralnog župnika preč. Mate Majića. Misna čitanja i molitvu vjernika animirale su djevojke iz Stadlerova dječjeg *Egipta*.

U prigodnoj propovijedi don Oliver se osvrnuo na evanđeoski tekst u kojem Isus progovara svojim učenicima o mržnji i neprihvaćenosti u svijetu. Don Oliver je rekao kako danas u svijetu postoje dvije vrste mržnje: prva je ona koja dolazi od nas samih – vjernika, a druga je ona koja dolazi od naših predrasuda.

„Do prve mržnje nas dovode osjećaj zbog kojeg vrlo često ne možemo podnijeti da nas netko više, a netko manje voli, poštuje i slično, te osjećaj da je netko možda bolji, spretniji ili sposobniji od nas. Isus jasno govori svojim učenicima: 'Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije nego vas. Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; no budući da niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao iz svijeta, zbog toga vas svijet mrzi.' Do druge vrste mržnje nas često dovode naše predrasude. Osuđujemo ono što još nismo upoznali. Predrasuda uništava ljudski međuodnos, a samim time kvari i naš odnos s Bogom. Isus u evanđeoskom tekstu progovara

kako predrasuda može biti vrlo loš čimbenik i poguban za spasenje duše: 'Sjećajte se riječi koju vam rekoh: Nije sluga veći od gospodara. Ako su mene progonili, i vas će progoniti; ako su moju riječ čuvali, i vašu će čuvati. A sve će to poduzimati protiv vas poradi imena mojega jer ne znaju onoga koji mene posla.'", istaknuo je svećenik. Po završetku propovijedi don Oliver je potaknuo vjernike da se bore protiv mržnje koja uništava ljudski međuodnos i odnos čovjeka s Bogom. „Drugima trebamo biti na poticaj i pomoći im da dođu do Isusa“, ovim mislima don Oliver je završio propovijed.

Nakon popričesne molitve, kako je običaj, svećenici, sestre i svi nazočni uputili su se prema grobu sluge Božjega Stadlera izmoliti molitvu na nakanu njegova proglašenja blaženim.

s. M. Mihaela Martinović

„Svome Ocu želim služiti
u poniznosti i odricanjem samoga sebe.“

Sl. B. Josip Stadler

DUHOVNA OBNOVA U DRUŽBI

25. rujna 2021.

Smjelo svjedočiti za Isusa Poziv na promjenu života, na obraćenje

Često u našim razgovorima čujemo: „Nema nas... starije smo i iscrpljene... mladih je sve manje... mi ne možemo više onako i onoliko raditi kao nekada... Moramo se pomiriti s tim da ćemo ubrzo, kao i mnogi redovi na Zapadu, nestati...“ I pravimo statistiku i računamo za koliko će to godina biti... i eto sve mjerimo svojim mjerilima.

Pitamo se još uvijek: „Što možemo učiniti: ništa ili puno?“ A najčešće odgovaramo: „U svoje vrijeme dale smo sve od sebe, a sada nam je mirno otpočinuti u Gospodinu jer **NIŠTA** ne možemo promijeniti.“ Naravno, ništa ne možemo samo svojim mozganjem i svojim silama i sposobnostima. Ali puno, puno možemo s pomoću Božjom, u suradnji s njegovim Duhom i snagom njegove milosti.

Blaženi kardinal Stepinac je često govorio, oslanjajući se na vlastito iskustvo, da i onda kada nam sve oduzmu imamo dvije ruke koje možemo sklopiti na molitvu.

A kardinal Robert Sarah upozorava kako Crkvu koja je u velikim iskušenjima možemo obnoviti samo tako da padnemo na koljena.

Evo nam rješenja kako obnoviti Družbu: sklopiti ruke na molitvu i ponizno pasti pred Svemogućim na koljena.

Znamo također reći: „Pa toliko molimo, toliko klanjamo, a ne vidimo pomaka, osobito u novim članovima.“

Da, molimo, a da li vjerujemo u moć sklopljenih ruku i istrošenih koljena.

Danas mi je cijeli dan pred očima evanđelje po Marku koje smo čuli jutros na Sv. misi. Pročitajte ga cijelog, a ja ću se osvrnuti samo na Isusov odgovor Petru: „Imajte vjeru Božju. Zaista, kažem vam, rekne li tko ovoj gori: Digni se i baci u more i u srcu svome ne posumnja, nego vjeruje, da će se dogoditi to što kaže – doista bit će mu. Stoga vam kažem: Sve što god zamolite i

zaištete, vjerujte da ste postigli i bit će vam. No, kad ustanete na molitvu, otpustite ako što imate protiv koga da i vama Otac vaš, koji je na nebesima, otpusti vaše prijestupke.“ (Mk 11, 22-25).

Vjerujem da je ovo što Isus kaže apostolima potrebno i nama danas posvijestiti tj. da prije svake molitve opravljamo i tražimo oproštenje. Neopravljavanje je velika prepreka, zid kroz kojega naši vapaji ne mogu prodrijeti do Božjeg Srca. Tako naše molitve postaju slične poganskim naklapanjima.

Istina je da smo sve starije i slabije, ali nije li nam ovo vrijeme baš milosno, darovano, da u tišini svoje sobe prebiremo zrnca krunice, a u tišini naše kapelice padnemo na koljena pred Bogom koji sve može.

A što On od nas traži?: svjedočanstvo ljubavi po uzoru na Njegovu ljubav koja se nije štedjela, koja se je razdala do zadnje kapi krvi, do boli razapinjanja za mene i za tebe. Budemo li ljubile jedni druge, bit ćemo mu svjedoci, po tome će ljudi prepoznati da smo zaista Njegovi. Kako bi bilo lijepo da i nama mogu reći oni koji nas susreću i pobliže poznaju kao što su o prvim kršćanima govorili njihovi suvremenici: „Gledajte kako se ljube.“ Samo takve možemo biti svjetiljke svijetu i sol koja daje tek.

Naslov ove zadane teme je: „Smjelo svjedočiti za Isusa – Poziv na promjenu života, na obraćenje.“ Pozvani smo smjelo svjedočiti za Isusa. Moramo li poći na gradske trgove, organizirati skupove, poći u misije? Naše svjedočenje, barem kod većine nas se odvija u tišini naših samostana. Poznati duhovni pisac Thomas Merton, koji je žudio za pustinjaštvom unutar svoga samostana, jednom je shvatio i rekao: „Moja pustinja je suošćeće.“ Ovo me potaklo na razmišljanje kako je naše svjedočenje danas, u ovakvim životnim okolnostima zaista suošćeće.

Bit ćemo pravi svjedoci Kristove ljubavi ako imamo suošćećanja za svoje bolesne, starije i nemoćne sestre, za bolesnike, starce i starice, djecu o kojima brinemo. Isus se poistovjećuje s njima: „Što god učiniste jednome od ove moje najmanje braće meni ste učinili.“ Majka Terezija govorila je svojim sestrama da kad pristupaju bolesnicima, osobito gubavcima neka same sebi kažu: „To je Isus.“

Tako bismo trebale i mi pristupajući jedna drugoj i svima kojima smo po služenju poslane u svom srcu reći: To je Isus. I onda nećemo biti osorne, nećemo biti neljubazne, nećemo drugoga povrijediti. To je Isus koji čeka moje suošćeće koje će mu ublažiti patnju, umanjiti osamljenost.

Naš utemeljitelj Sluga Božji nadbiskup Josip Stadler pisao je sestrama u Zagreb koje su radile s djecom da imaju pred očima kako u svakom djetetu služe samom malom Isusu, a sestrama koje su se brinule o starcima

govorio je da budu ljubazne pa i onda kad dožive nezahvalnost i nestrpljivost.

Ove smo riječi puno puta čule. Ali one su i danas itekako aktualne. Ako bježimo od ovog malog svakodnevnog služenja kroz suošjećanje, postajemo samodopadne, bahate, s visoka se odnosimo jedna prema drugoj i onima kojima smo poslane služiti i tako gubimo glavnu karakteristiku Služavke Maloga Isusa, a to je malenost i poniznost. Skrećemo s puta svetosti u stranputicu koja vodi u oholost, u izolaciju, u egoizam. Nije čudo da se i same znamo upitati: gdje je nestala ona lijepa karizma služenja po kojoj smo bile prepoznatljive i koja nas je činila iskrenim svjedocima Isusove prisutnosti u svijetu. Ako iznevjerimo prvotnu karizmu nemamo razloga za postojanje. Tko će nas prepoznati? Tko će nam se pridružiti?

Vrijeme je da sklopimo ruke, padnemo na koljena i vratimo tišinu u svoje zajednice, da služimo jedna drugoj u ljubavi i suošjećanju, a prije svega da oprashtamo i tražimo oproštenje. Tada će mali Isus izliti obilje milosti na naše zajednice, a mi ćemo i ne znajući, biti mnogima svjedoci njegove ljubavi.

s. M. Vesna Mateljan

25. listopada 2021.

Budimo milosrdne kao što je Otac naš milosrdan (Lk 6, 21-37)

Milosrdni kao Otac

Nakon govora mnoštvu o blaženstvima Isus nastavlja: „Ljubite svoje neprijatelje, dobro činite svojim mrziteljima, blagoslivljajte one koji vas proklinju, molite za one koji vas zlostavljaju. ... I kako želite da ljudi vama čine, tako činite i vi njima. ... Činite dobro ... Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan. ... Ne sudite i nećete biti suđeni. Praštajte i oprostit će vam se. Dajte i dat će vam se.“ (Lk 6, 21-38). Isus iz Nazareta riječima i djelima objavljuje Božje milosrđe koje prebiva u srcu svake osobe, kada gleda iskrenim očima sestru i brata koje susreće na životnom putu. Milosrđe je put koji vodi čovjeka Bogu, most koji spaja Boga i čovjeka, otvarajući naša srca nadi da smo, usprkos našoj grješnosti i ograničenosti, zauvijek ljubljeni. Bog nas neizmjerno ljubi. Svoj život je dao za nas i otkupio nas svojom smrću na križu. Hrani nas svojim tijelom i krvlju. Obećao nam je život vječni. Uvijek nanovo milosno nam oprashta grijeha i slabosti, kad god za oproštenje molimo. Svakodnevnu molitvu Crkve započinjemo riječima: „Bože, u pomoć mi priteci. Gospodine, pohiti da mi

pomogneš“ (Ps 70, 2). Iz dana u dan, dotaknute Božjim milosrđem, pozvane smo i same biti suošjećajne i milosrdne prema drugima.

Pozvane smo privoditi Isusu ljude grijehom ranjene, liječiti im rane duše, pomazati ih uljem utjehe, brižljivosti i plemenite blizine. Potrebno je da kao redovnice, kao Sestre Služavke Malog Isusa, u svakodnevničiji života budemo milosrdne poput dobrog Samarijanca, da ljubimo Boga i bližnje u radosti evanđelja. Otvorimo svoje oči i uočimo jad svijeta, rane naše braće i sestara kojima je osporavano dostojanstvo. Neka u nama i među nama nađu oazu milosrđa. Tražimo oproštenje i milosrđe Oca nebeskoga za sebe i za druge, obraćajmo se i druge potičimo na obraćenje Bogu životu. Prepustimo se Božjemu milosrđu i trudimo se po uzoru na Oca nebeskoga biti milosrdne prema drugima. Zar mi same nismo toliko puta nalik na izgubljene drahme, odlutale i izgubljene ovce, odmetnutog sina, iz evanđeoskih prispodoba, koje Otac nebeski s ljubavlju i brižnošću traži, poziva i nalazi, te radostan zbog povrataka nosi nas na svojim ramenima, milosrdno opraća i zaodijeva u haljine milosti. Bog nam daruje svoju ljubav, bezuvjetnu, i poziva i nas na istu takvu ljubav prema drugima.

Papa Franjo u broju 14. Bule o milosrđu navodi kako nas Isus poziva: „Potrebno je znati otkriti ono što je dobro u svakoj osobi i ne dopuštati da ona trpi zbog našega pristranog suda i naše pretpostavke da o njoj znamo sve. Isus od nas traži da budemo velikodušne, plemenite i dobre prema svima, znajući da je prema nama Božja ljubav prevelika i darežljiva. Naš utemeljitelj sluga Božji nadbiskup Stadler u poučnoj knjizi molitveniku „Rajska vrata“ (str. 522.), piše: „Stanuje li Isus u nama onda smo dužni njegovim očima gledati, njegovim ušima slušati, njegovim ustima govoriti, njegovim rukama djelovati. ...Sve što činimo treba da bude s Isusom i za Isusa; s Isusovom strpljivošću treba da trpimo, s njegovom poniznošću da budemo ponizni, s Njegovom poslušnošću da budemo poslušni Očevoj volji, s Njegovom ljubavlju i blagošću da sa svojim bližnjima razgovaramo.“. Isusova zapovijed ljubavi: „Ljubi Boga svoga iznad svega, a bližnjega svoga kao samoga sebe!“ (Mk 12, 28b-34) je program našeg života. Svaki dan trudimo se živjeti i svjedočiti Božje milosrđe. Pomno pazimo na odnos prema drugima, prvenstveno prema sestrama u zajednici. Pazimo na kulturu govora o bližnjima. *Ne sudimo i ne osuđujmo druge. Ne čavrljajmo o nekome* u smislu ogovaranja, tračanja, isticanja mana. Tražimo i otkrivajmo Kristovo lice u sestri, u drugima, tražimo ono što je dobro u njima. Isusova poruka: „Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan“ (Lk 6, 36) je program našega života. Da bismo bile sposobne za milosrđe, moramo se, kaže Papa Franjo u točki 13 bule *Lice milosrđa*, u prvoj redu oraspoložiti za slušanje Božje Riječi, ponovno otkriti vrijednost šutnje kako bismo razmatrali Božju Riječ koja nam je upućena. Na taj je način moguće razmatrati Božje milosrđe i usvojiti ga kao vlastiti način života. Čitajmo

Božju Riječ i razmišljajmo o njoj. Gospodin će nam dati snagu da živimo po vjeri i ustrajemo u radosnom služenju Isusu u bližnjima.

S radošću prionuti uz duhovna i tjelesna djela milosrđa

Papa Franjo u broju 15. Bule o Božjem milosrđu poziva Crkvu da liječi rane koje je otvorila neosjetljivost bogatih, te napominje: „Otvorimo svoje oči da vidimo bijedu ovoga svijeta, rane tolike braće i sestara lišenih dostojanstva i prepoznajmo da smo dužni čuti njihov vapaj u pomoć.“ Papa kaže: „Pozvani smo ponovno otkriti tjelesna djela milosrđa: gladna nahraniti, žedna napojiti, siromaha odjenuti, stranca primiti, bolesna dvoriti, utamničena pohoditi i mrtva pokopati. Ne zaboravimo ni duhovna djela milosrđa: dvoumna savjetovati, neuka poučiti, grješnika pokarati, žalosna i nevoljna utješiti, uvrjedu oprostiti, nepravdu strpljivo podnosići i za žive i mrtve Boga moliti.“ Papa nas vraća na evanđeosko poglavlje Mt 25, o Posljednjemu sudu i na riječi sv. Ivana od Križa: „Na zalasku života bit ćemo suđeni po ljubavi.“

Naš Utemeljitelj nadbiskup Stadler utjelovio je evanđelje ljubavi i milosrđa u situaciju u kojoj se našao i u vrijeme u kojem je živio. Po ljubavi i milosrđu prema siromašnima, nezbrinutima i potrebnima nazvana je „sirotinjski otac i majka“. Uvijek se držao svog životnog gesla: „Imaj prema sebi srce sudačko, prema bližnjemu srce materinje, prema Bogu srce djetinje!“ Evanđeoske riječi: „Što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste,“ (Mt 25,40) pokretale su njegovo djelovanje. U poslanici vjernicima od 5. rujna 1915. potiče vjernike na kršćanska djela milosrđa prema Mt 25, 40, i ističe: „Budite milostivi kao i Otac vaš što je milostiv ... Ne budite tvrda srca nego dajte, tko ima mnogo, mnogo, a tko ima malo neka nešto izdvoji od toga i dadne sirotinji... Siromasi predstavljaju samoga Gospodina Isusa i jesu prava i živa njegova slika, te zaslužuju ne samo, da ih pomažemo, nego da ih i poštivamo.“ U molitveniku „Rajska vrata“ (str. 523-524), navodi: „Svi treba da gorimo od ljubavi prema Isusu. ...Ljubav prema Isusu traži od nas da ljubimo svojega bližnjega. ... Što god dobra činim svojem bližnjem, to činim Isusu: onaj komad kruha, onu odjeću, onaj novac, onu utjehu, onaj savjet, onu pomoć, koju dajem bližnjemu, prima Isus, kao dano njemu samome.“

U korizmenoj poslanici 15. siječnja 1916. napominje: „Mi treba da u svojem bližnjemu samoga Isusa ljubimo i njega uvijek u bližnjem nazrijevamo... Kako se dakle vladate prema svojemu bližnjemu, tako se ponašate prema samome Gospodinu Isusu.“ Iz milosrdne ljubavi, prosvijetljen Duhom Svetim osnovao je i našu Družbu, za evanđeosko služenje u Crkvi. U pravilima koja je napisao za sestre, „Pravila za služavke siromaha ili malenoga Isusa“, navodi da je sestrama „prva i glavna svrha da

ozbiljno nastoje oko kršćanske savršenosti i svetosti“, a druga, posebna ili vlastita je brinuti se za „izloženu djecu ili siročad, brinuti se za žene sirote, milosrdno pomagati zapuštene siromahe. ... Neka sestre štuju Boga u svojim siromasima, siromasi neka ljube Boga u svojim sestrama.“. U zahvalnosti za Božje milosrđe prema nama samima trudimo se živjeti i svjedočiti Božju ljubav i milosrđe u svijetu.

s. M. Maneta Mijoč

25. studeni 2021.

Po plodovima će nas prepoznati

Raspozнати или prepoznати!? Да, знајмо prepoznati što je smokva, krušка, grožđe, пшенica... Како ће нас ljudi prepoznati? А како Onaj koji nam je darovao poslanje?

Navodim Biblijsku riječ za pomoć i mogući pravi odgovor. Tko sam i što radim...? STABLO SE POZNA PO PLODOVIMA (Lk 6, 43 – 49)

„Nema dobra stabla koje bi rađalo nevaljalim plodom niti stabla nevaljala koje bi rađalo dobrim plodom. Ta svako se stablo po svom plodu poznaće. S trnja se ne beru smokve niti se s gloga grožđe trga. Dobar čovjek iz dobra blaga srca svojega iznosi dobro, a zao iz zla iznosi зло. Ta iz obilja srca usta mu govore“.

Redovničke zajednice, razni pokreti, karizme, molitvene skupine, laička društva... kako gledati, tko su, što im je cilj, svrha...? Imamo jasan evanđeoski kriterij: PO PLODOVIMA prepoznajemo! Mir, djelotvorna ljubav, djela milosrđa duhovna i tjelesna... Obratimo pažnju na djela više nego na riječi. Izbjegavati poluistine i polulaži! Evanđeoska riječ nas opominje dok još ima vremena; „Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze k vama u ovčjem odjelu a iznutra su vuci grabežljivci.“ Pazimo, po plodovima ćemo ih raspoznati... Glasuj za Istanbulsku..., makni blagoslovljenu vodu... ograniči broj...

Sv. Pavao piše koji su plodovi Duha Svetoga (Gal 5, 22 -23): Ljubav, radost, mir, strpljivost, velikodušnost, uslužnost, dobrota, krotkost, vjernost, blagost, suzdržljivost, čistoća. Pitajmo se kao pojedinac i kao zajednica raspoznaće li nas okolina po ovim plodovima. Ako po Duhu živimo po Duhu se i ravnajmo kaže evanđeoska riječ. Koliko su ovi plodovi vidljivi u mom i tvom životu? Kao ljudi možemo pogriješiti naspram svojih bližnjih. Međutim, neoprostiv je i ovaj od šest grijeha protiv Duha Svetoga: Zavidjeti duhovim dobrima svoga bližnjeg. Imamo prevažni razlog razmisliti jesmo li nazivom kršćani, vjernici, redovnice ... suradnici ... a po plodovima nas ne

prepoznači? Često zaboravljamo da je sve u Božjoj ruci. Na jednom mjestu Isus nas podsjeća; „Ni vlas s glave ne pada bez Božjeg dopuštenja“. Biblija nam donosi 365 puta riječi „ NE BOJTE SE“. Strah je suprotan ljubavi, Bogu koji je sama ljubav za nas. Bez politiziranja (da se tako izrazim današnjim rječnikom) želim naglasiti svima nama: STRAH JE PLOD OVOG SISTEMA DANAS. Strah je ljudska emocija, ali strah koji ne računa na Božju prisutnost i Njegovu moć, to je zao duh. Čovjek u strahu ne razlikuje normalno. Zar nije pandemija Covida 19 uvukla duboke korijene straha u ljudsko djelovanje odnosno svjedočenje vjere i pripadnosti Kristu. Manipulacija strahom odagnala je mnoge od sakralnog života... uvukla strah za našu egzistenciju. Od kojeg stabla dolaze plodovi? Hranimo li i mi to stablo da jača?

Što je Marija rekla u Kani Galilejskoj kad su ljudi bili u nevolji... zagovara ih kod Isusa a ljudima kaže: „Učinite sve što vam kaže“... Tada će Isus djelovati. On čini čudo! Osnažujemo li svoje djelovanje kroz evanđeosku riječ, primjere svetaca, baštinu sluga Božjeg Josipa Stadlera, smjernice Sv. Oca, mjesne Crkve, poticaje vrhovne i provincijske glavarice...? Hranimo li zemlju svoga srca vijestima politike bez granice i mjere, filmovima koji nude svakojake „tablete i kremu za srce i dušu“. Kad se nutritina otruje teško je pesticidima očistiti tlo. Kada nema plodova prepoznači nas kao osobe, ali da li smo u službi Isusa Krista ??? Evangelije nas upozorava kroz metaforu; „Ako smokva ne donese plod, sječe se i u peć bacu“. Ovdje nam zastaje dah. Možda je ovo bitna prekretnica za pojedinca i zajednicu!?

Dr. Tomislav Ivančić u svojoj knjizi REDOVNICA IZMEĐU ISUSA I SVIJETA kaže: „Nosiš li Isusa svijetu? Zašto si redovnica ako ne nosiš Isusa ljudima? Ako kao sestra hoćeš biti dobra književnica, dobra profesorica, dobra kuvarica, dobra vjeroučiteljica, dobra medicinska sestra, a ne prvenstveno most između neba i zemlje, onda radiš nešto što i drugi ljudi mogu čak i bolje raditi. Redovnici je prvenstveno poziv spajati nebo sa zemljom“. SVE DRUGO TI , JA, MI, smo usput.

Isus na drugom mjestu kaže: „Bez mene ne možete učiniti ništa.“ Rekao je da je On trs a mi loze. Trs ne može bez loze a loza bez trsa. To znači da Isus kroz tebe može davati sebe ovom narodu, ljudima oko tebe. Naše zvanje treba čvrsto biti ukorijenjeno u Njemu. To je veliki napor. I to je naš put - jedan jedini a to je ISUS. Isusovi učenici došli su Isusu i onda su se obratili. Drugog puta nema ni nama. Susret s njim nas mijenja. Na ovo razmišljanje možda se pojavi reakcija, pa zar nismo s njim svaki dan: Molitva, Sv. misa, Pričest... Ali, tu ono veliko ali? Promotrimo malu priču ČEKAM TE VANI: „Ne zanima me što ćeš raditi u crkvi, iako znam da ćeš se moliti... gdje ćeš stajati, blizu ili podalje oltara, prebirati krunicu... Ja te čekam vani kad se vratiš među sestre, ljudi, potrebne, siromašne, osamljene, žalosne...“

pripremi se za susret sa mnom. Tada ћu te nemilosrdno pratiti, promatrati, suditi... Želim znati jesu li u crkvi, kapeli, doista razgovarala s Bogom. Želim znati, jesu li se srela sa Mnom u molitvi, Pričestili... ako jesu, onda će te ljudi prepoznati po podovima. Darovati ћeš Mene njima, svima“. TO JE TVOJ ZADATAK SESTRO SLUŽAVKO MALOG ISUSA !!!

Mi ne možemo donositi plodove bez Isusa i Duha Njegova. Dođi Isuse, ljudi te trebaju a ne samo našu dobrotu, ljudi trebaju Isusa a ne naš napor u bilo kojim ustanovama... Nitko ne može bez Isusa. Mrmljanje redovnica počinje kad pomisli da je redovnica zato da nešto radi, veliko napravi a ne da bude sa Isusom. Molitva ima zadatku da te spoji s Bogom, a ne samo čitati obrasce jer Isus kaže: „Ne blebećite kad molite“ (Mt 6,7). Spojiti riječi časoslova, krunice... sa srcem! Kad smo tužni, depresivni, srditi, lakomi, ogovaramo, zavidni... otjerali smo Isusa od sebe. PO ČEMU ĆE NAS PREPOZNATI I KOJIM I KAKVIM PLODOVIMA? Ako smo obraćeni onda smo kvasac ovog svijeta. Dati Isusa ljudima – TO JE NAŠ JEDINI CILJ.

Naša karizma nas treba mijenjati i voditi Isusu. Kad budemo svjetlo, neće biti problema sa novim zvanjima. Papa kaže: „Posvećena osoba mora imati duboko iskustvo Boga“ (VC 73). Zakeju kažemo da se krije iza lišća na smokvi, a plodova nigdje... Nažalost iza mnogih stvari se mi krijemo i to su nam često fasade. Plodovi su vidljivi ako ih ima, pa koliko god bilo lišća na smokvi našeg života, našeg rada i djelovanja. Primjer nam je i sv. Josip, tih i samozatajan, ali podovi su neizmjerni.

Danas u vremenu tehnologije dostupne su nam poneke lijepe emisije, projekti... U novije vrijeme postoje razne molitvene skupine, pokreti, razne karizme koje niču u Crkvi kao novo proljeće. Kako raspozнати što je od Duha Božjega jer ima i lažnih proroka u ovčjem ruhu... Dakle po Isusovoj riječi: PO PLODOVIMA! Postoji li evanđeoske djelotvorne ljubavi, zajedništva, mira, blagoslova, radosti, blagosti, vjernosti, čistoće, strpljenja... Jeli Isus Krist središte?

RAZMOTRIMO I ANALIZIRAJMO: Naš Utetelj ostavio nam je sveti znamen u poslanju: IMAJ SRCE prema BOGU, BLIŽNJEM, SEBI. To je korijen. Jesmo li sačuvali korijen? Kako i kakvo stablo raste? Volimo li i želimo šumu bez plodova ili manju voćku sa plodovima? Možda je zemlja oskudna? Čime se hrani da bi stablo Družbe i Provincije raslo te donosilo plodove Duha? DUH SVETI JE DUH LJUBAVI KOJI SVE PREOBRAŽAVA I OBNAVLJA.

„AKO PO DUHU ŽIVITE PO DUHU SE I RAVNAJTE“. Biti ćemo mirni i radosni jer nećemo dospjeti u peć.

s. M. Dolores Brkić

25. prosinca 2021.

Betlehemka ili Služavka Maloga Isusa trajno s Marijom i Isusom

(Lk 1, 38.; 2, 4-20)

„Josip iz Galileje pođe sa svojom zaručnicom Marijom, koja je bila trudna, u Betlehem, da očituje pokornost caru... I rodi sina svoga prvorodenca i povi ga u pelenice i položi u jasle... I odjednom se anđelu pridruži silna nebeska vojska hvaleći Boga i govoreći: Slava na visinama Bogu...“

“Gledam dragu Djetešce, gdje plače u jaslama, slabo je, tužno, siromašno, nevoljno, a srce mi kaže, da je to djetešce moj Bog, koji zato postade djetetom, da ga se ne plašim, već da mu upravo trčim i da ga ljubim svim srcem, svom dušom.” (Josip Stadler, Vrhbosna, 1/1901.)

Promatram Mariju u devetom mjesecu trudnoće, kako sjedeći na magarici, zajedno s Josipom ide u Betlehem, kako bi očitovala svoju pokornost Caru... gledam put kojim idu... njegovu duljinu i širinu... gledam kakav je i kuda ide...

Kao i Mariju i Josipa put me vodi na mjesto Isusova rođenja, u pećinu...

Gledam kakva je ta pećina, kako je uređena, tko je sve unutra... promatram Mariju, Josipa i Malenog Isusa netom poslije poroda... promatram ih kao da sam ondje prisutna, s odanošću i poštovanjem... dolazim kao služavka gledajući u kojim ih njihovim potrebama mogu poslužiti... približavam se Isusu i Mariji... gledam kako me Isus i Marija gledaju... možda želim primiti Isusa u svoje ruke... pitam ga gdje je Betlehem u kojem želi da mu služim?... u kome se i s kakvom potrebotom rodio žečeći da ga ja poslužim?... je li to On u Euharistiji?... u djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi?... u staroj i nemoćnoj osobi?... u siromahu kojeg ću sresti na cesti?... u slučajnom prolazniku?... u nerođenoj djeci?... u mojoj sestri?... tražim Isusa da mi pokaže u kome i kako želi da mu služim stavljajući Mu na raspolaganje čitavu sebe... ostajem, što je dulje moguće s Njim, u tišini...

s. M. Milana Žegarac

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Gromiljak

Duhovne vježbe sestara Služavki Maloga Isusa

U Duhovnom centru *Kuća Navještenja* u Gromiljaku od 7. do 13. ožujka 2021. godine održan je prvi turnus duhovnih vježbi za sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije pod vodstvom velečasnog prof. dr. sc. Dubravka Turalije, profesora Svetog pisma Starog zavjeta na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu.

Ovo šestodnevno duhovno putovanje za 21 sestru započelo je u nedjelju zajedničkom molitvom *Povečerja* i zazivom Duha Svetoga u samostanskoj kapelici Navještenja Gospodnjega. Osim zajedničke molitve, euharistijskog slavlja i susreta kod obiteljskog stola, svaki dan je bio obogaćen izuzetno kvalitetnim, sadržajnim, poučnim i poticajnim predavanjem vlč. Dubravka.

U ponedjeljak, 8. ožujka u prvom prijepodnevnom predavanju velečasni je sestrata govorio o slugi Božjem dr. **Josipu Stadleru**, prvom vrhbosanskom nadbiskupu i Utemeljitelju Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, na temelju knjige nadbiskupova tajnika Marka Tvrtkovića *Josip Stadler, prvi vrhbosanski nadbiskup – iz mojih zapamćenja* i nove autorske

knjige prof. dr. sc. Milenka Krešića *Nadbiskup Stadler i financije: gradnje, nekretnine i poslovi*. Kazao je kako je Stadler poput zdenca: „Tko ga ne poznaje izgleda plitko, a kad

zaroni, onda vidi koliko je dubok.“ Istaknuo je neke po njemu najvažnije kvalitete iz života nadbiskupa Stadlera, koje sestre kao njegove duhovne kćeri nose u svojim „genima“, samo ih trebaju aktivirati i probuditi. „To su: sposobnost upravljanja, odvažnost, smjelost, oštromost, odlučnost, dosjetljivost i dovitljivost u brizi za povjereni mu blago, odlučnost u radu na sebi i suobličavanju svojega srca Srcu Isusovu i drugo. Svaka Služavka Maloga Isusa treba ustrajno moliti Utjemeljitelja za darove koje je on sam imao, kako bi kao prava služavka dobro brinula o povjerenoj joj obitelji“, naglasio je, između ostalog, vlč. Dubravko.

Budući da se svakog osmog u mjesecu u sarajevskoj provostolnici na poseban način spominje i časti lik sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, nekoliko je sudionica duhovnih vježbi zajedno s provincijskom glavaricom s. Anom Marijom Kesten u poslijepodnevnim satima hodočastilo na Stadlerov grob i sudjelovalo u euharistijskom slavlju koje je predslavio katedralni župnik preč. Mato Majić. Istdobro su sestre u *Kući Navještenja* zajedno s vlč. Dubravkom pred euharistijskim Isusom molile za skoru beatifikaciju sluge Božjega nadbiskupa Stadlera, kao i za svaku članicu Družbe sestara Služavki Maloga Isusa da slijedi Stadlerov primjer u služenju i nasljeđovanju Isusa.

U utorak, 9. ožujka vlč. Dubravko je u prvom predavanju govorio sestrama o Jahvinom Zlom slugi – **Satanu**. „Biblija ga prikazuje kao onoga koji ima vlast i zadatku da potresa čovjeka i optuži ga pred Licem Jahvinim za sva zlodjela i pogreške koje je tijekom života učinio. Ali, Satan se s nama nikad ne šali“, naglasio je vlč. Dubravko. Njegovi udarci i potresi nikad nisu bezazleni, već uvijek s ciljem da nas njima dokrajči i uništi. Kroz biblijske likove **Joaba** i **Joba** velečasni je prikazao sestrama kako Satan djeluje perfidno i lukavo, kako zavodi čovjeka i vodi u propast. Osvrćući se na život u zajednicama, kazao je kako možemo biti sigurni da je Satan na djelu tamo gdje nema mira i gdje je kuđenje. Stoga se trebamo dobro zapitati gdje i kada ga susrećemo ili gdje i kada radimo njemu u korist, a na svoju propast. Osim toga, vlč. Dubravko je protumačio sestrama kako se ispravno moli molitva *Oče naš* koja je uz euharistiju i evanđelje važno i jako sredstvo u obrani protiv Satana. „Kako bismo se zaštitali i ostali snažni, važno je da naše zajednice budu zajednice Duha Božjega, reda i rada“, naglasio je svećenik. U poslijepodnevnim satima toga dana uslijedili su pokorničko bogoslužje, ispit savjesti i sakrament svete isповijedi.

U srijedu, 10. ožujka tema prijepodnevnog predavanja bila je *Služavke u Svetom pismu*, u kojem je vlč. Dubravko najprije nastojao sestrama pokazati što točno znači pojam „služavka“ i koja je uloga služavki u Svetom pismu. Prema hebrejskoj riječi *šifha*, služavka znači oslonac, uporište – uporište slabijima dok grčka riječ *paidiske* pokazuje da je služavka „ona u kojoj se dijete ogleda“ (*pai* – dijete + *diske* – ogledalo: ogledalo djetetu). Na temelju toga vidimo da Služavka Maloga Isusa nije osoba koja pokorno sjedi i čeka što će joj Mali Isus reći da radi, nego je ona ta na koju se Mali Isus oslanja, koga ona odgaja i pomaže Mu odrasti. Posluživši se slikom štapova za sviranje bubnjeva i štapova za planinarenje (koji samo u paru, tj. zajedno dobro vrše svoju službu), vlč. Dubravko je kazao sestrama kako se njihova snaga u ostvarenju službe i uloge nalazi u zajedništvu koje moraju njegovati. Kroz primjer života indijske Zelene pčele nastojao je snažno, jasno i otvoreno ukazati sestrama na probleme koji se javljaju u zajedničkom životu, ali i na neizmjernu važnost brige oko tog zajedništva, bez kojeg nema redovništva. „Zajedništvo ne smije trpjeti“, bio je zaključak koji je vlč. Dubravko odlučno ponavlja.

Potom je uslijedio govor o pojedinim likovima služavki u Svetom pismu i s njima povezanim osobama. Preko njih je velečasni ukazao sestrama na probleme, kreposti, darove i uloge u životu tih žena, a koje se u manjoj ili većoj mjeri očituju i u životu svake redovnice.

Kroz svaku služavku o kojoj govori Sveti pismo sudionice duhovnih vježbi su mogle sagledati svoj osobni život, djelovanje, probleme s kojima se suočavaju, načine rješavanja problema i ostvarenja povjerenih im uloga. Biblijski likovi o kojima je vlč. Dubravko govorio su: **Hagara** i s njom povezani Sara i Abraham, zatim sluškinje Jakovljevih žena Lee i Rahele – **Zilpa** i **Bilha** te Moapka **Rut** i njezina svekrva Noemi.

U četvrtak, 11. ožujka uslijedio je govor i razmišljanje o Nabalovoj mudroj ženi **Abigajli** koja je jedina žena u Svetom pismu opisana kao kompletna osoba. Osim što je mudra ona je i „izrazito lijepa žena“ te potpuna suprotnost svojem mužu koga Sveti pismo naziva budalom. Primjer ova dva biblijska lika upućuje na koji način možemo pristupiti određenim situacijama u našem životu.

Potom je velečasni govorio o hrabroj Izraelki **Juditiji** koja je iz ljubavi prema svojem narodu i za njegov život stavila svoju glavu na kocku te nam postala

primjer ispravnog življenja ljubavi. „Ljubav je uvijek usmjeren na druge, a samoljublje je đavolska karakteristika“, kazao je vlč. Dubravko. Kroz govor o likovima Samuelove majke **Ane** i Joakimove supruge **Suzane** dao je sestrama puno materijala za razmišljanje o njihovom redovničkom životu, a posebno zanimljivo pitanje bilo je pitanje usamljenosti. To je problem koji se uz sav posao i predanost radu na njivi Gospodnjoj zna pojaviti kod osoba posvećenog života. Velečasni je kazao kako se osjećaj usamljenosti u Svetom pismu liječi ili molitvom ili porocima. „Samuelova majka Ana je izvrstan primjer rješavanja životnog problema i frustracije molitvom i dogовором s Gospodinom. Pri tome je svećenik naglasio važnost tog osobnog dogovora s Gospodinom, koji treba biti napravljen 'na vrijeme' i treba ga se držati do kraja. Redovnički život je uvijek primanje od Jahve i davanje drugima. To je dogovor koji mora biti siguran i jasan od samog početka i ulaska u posvećeni život i za koji će se osoba uhvatiti u trenutcima bure i oluje. Osim toga, važno je u životu oko sebe imati mudre ljude koji će nas ispravno savjetovati i pomoći nam izaći iz problema. Slikovito govoreći, u redovničkom životu svaka mlada redovnica je pobožna Suzana koja uz svu pobožnost treba i mudru Abigajlu kako bi od svojeg života znala napraviti život ugledne gazdarice i 'služavke'“, kazao je vlč. Dubravko.

U petak, 12. ožujka prijepodnevnim predavanjem, koje je govorilo o nekoliko biblijskih likova i situacija, vlč. Dubravko je završio ciklus predavanja o starozavjetnim likovima služavki.

Najprije je progovorio o **proroku Ilijи i udovici iz Carfate Sidonske**. Kazao je kako Bog preko proroka Ilike daje ženi priliku biti dobra ili osorna. Ilija, za nju stranac, traži od nje prvo vrlo jednostavnu stvar – vodu. Udovica pokazuje svoju dobrotu i spremnost ugostiti ga iako nema čime, pa tada doživjava izbavljenje od gladi koja joj je prijetila. Kao i ovoj udovici i nama Bog uvijek šalje nekog Iliju preko koga nudi spasiteljsku pomoć, a mi je možemo prihvati ili odbiti.

Potom je vlč. Dubravko spomenuo primjer Isusova susreta s bogatom Sirofeničankom koja ga je došla moliti da joj osloboди kćer od zloduha. Kazao je kako je u životu, a pogotovo redovničkom, vrlo važno imati jasne ciljeve: „Zbog čega ja to nešto činim?“ Ova žena, premda bogata, imućna i pri tom ohola, za svoje je dijete bila spremna poniziti se pred svima i ići „neuglednom“ Isusu jer je čula da bi joj On mogao pomoći. Isus joj daje što traži, ali tek nakon što je pokazala poniznost, ustrajnost u molitvi i veliku

vjeru. Ova nas Sirofeničanka uči da se prilijepimo za Boga kao krpelj i da ga ne puštamo dokle god nam se ne odazove.

Priča o **Esteri** bila je posljednji primjer služavke u Starom zavjetu. „Njezina uloga u životu židovskog naroda bila je velika, a ostvarila ju je zahvaljujući jasnim informacijama o situaciji u kojoj se njezin narod našao i spremnosti reagirati kako bi ga obranila. Tek kad smo dobro informirani i kad znamo što se od nas traži te koji je naš cilj, možemo odgovoriti na odgovarajući način i dati svoj doprinos“, kazao je vlč. Dubravko. Esteru je izvojevala pobjedu protiv kraljeva savjetnika Hamana koji je za nas slika svega onoga što izaziva nered, odurnost, neposlušnost, što nas dokrajčuje i sakati u služenju i ostvarenju cilja. Po primjeru kraljice Estere, važno je oslobođiti se Hamana. Vlč. Dubravko je potom naglasio kako je posvećeni život proces i važno je poštivati ga na putu prema Kraljevstvu nebeskom.

U poslijepodnevnim satima umjesto predavanja u samostanskoj kapelici upriličena je pobožnost Križnoga puta autora Tomislava Ivančića, a animirale su je sestre zajedno s vlč. Dubravkom. Križni put pod nazivom *Podi za mnog* bio je svojevrstan zaključak svega onoga o čemu se u proteklim danima razmišljalo i razmatralo.

U subotu, 13. ožujka velečasni Dubravko je zaključio šestodnevno putovanje razmatranjem o Obitelji Isusa, Marije i Josipa stavljujući pri tom naglasak na ulogu Blažene Djevice Marije u povijesti, životu Djeteta Isusa i životu svakog od nas. **Marija** je žena koju Sveti pismo naziva „milosti punom“, „neudanom“ i „djevojkom koju muškarac nije taknuo“. „Time sveti pisac isključuje svaku mogućnost da je Marija učinila preljub dok je bila zaručena s Josipom i ukazuje da je začeće Djeteta Isusa djelo Duha Svetoga“, rekao je vlč. Dubravko. „U trenutku kada je Marija izgovorila *fiat 'rasjekla je Stari i Novi zavjet'*. Isusovim začećem prestaje Stari, a počinje Novi zavjet“, dodao je vlč. Dubravko istaknuvši kako to novo doba započinje tihim glasom Služavke: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude!“

Velečasni Dubravko je potom kazao kako je **drvvo** u Svetom pismu simbol Boga i Njegove prisutnosti. Na početku stvaranja svijeta стоји Drvo života, Kovčeg saveza je napravljen od drveta i urešen zlatom, a i naše otkupljenje dođe po drvetu Križa. Zadivljuje kako Bog jednom drvodjelji **Josipu** daje svojega Sina da mu ga odgoji i ukrasi kao najbogatiju škrinju. I to upravo sveti Josip i čini. Sve što je Isus znao naučio je od svetog Josipa. I tu vidimo

kako Mali Isus treba Božje službenike koji će ga odgojiti, podići i učiti! Josip kao glava Obitelji nikad nije bio na prvom mjestu, nego je živio onako kako će njegov sin Isus kasnije reći svojim učenicima: „Tko među vama hoće biti prvi, neka bude posljednji.“ Uvijek u sjeni, uvijek zadnji, ali u Isusovim riječima i priповijedanju ga možemo prepoznati. Za Isusa su Josip i Marija bili uzori i primjeri pravednosti i služenja, a nama je Sveta Obitelj uzor i lijek na putu prema Kraljevstvu nebeskom.

Duhovne vježbe su zaključene euharistijskim slavljem u 11.30 u samostanskoj kapelici, a predslavio ga je vlč. Dubravko u zajedništvu s preč. Markom Perićem, umirovljenim svećenikom Vrhbosanske nadbiskupije i dugogodišnjim župnikom župe Imena Marijina u Gromiljaku. Pjesmom *Te Deum* sestre su zajedno sa svećenicima zahvalile Bogu za doista milosno vrijeme koje su proživjele u duhovnim vježbama i molile da plodovi toga rada uzrastu i sazriju za dobro naše redovničke obitelji i cijele Crkve. Slavlje je nastavljeno kod obiteljskog stola uz pjesmu, srdačno druženje i tjelesnu okrepu.

Blagoslovljen bio Bog koji svoj narod hrani i odgaja i vodi na izvore čiste vode!

s. M. Jelena Jovanović

Susret sestara juniorki Splitske provincije

U subotu, 12. ožujka 2021., u hrvatskom nacionalnom svetištu Veprič, održan je susret sestara juniorki Družbe sestara Služavki Malog Isusa Splitske provincije. Uz magistru s. M. Marinu Žuljević na susretu su bile prisutne i juniorke: s. M. Antonia Čobanov, s. M. Milana Žegarac te s. M. Tajana Andrle.

Po dolasku u Veprič obavile smo pobožnost križnog puta razmišljajući o neizmjernoj Božjoj ljubavi i poslušnosti Sina Ocu, te osjećajem duboke zahvalnosti nastavile druženje s bogoslovima CBS-a Split. Okrijepile smo se za zajedničkim stolom bogoslova i njihovih odgajatelja, koje smo u Vepriču susreli, zajednicom mladih MI iz Trogira kao i s upraviteljem Svetišta don Mijom Šurlinom te njegovim pomoćnikom don Alojzijem Bavčevićem, koji su nas velikodušno primili u Svetište. Pobožnost smo nastavile družeći se s Gospodinom u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Ljepota prirode nije nas ostavila ravnodušnim, pa smo se Gospodinu divile susrećući Ga i kušajući

Njegovu ljubav, blagost i ljepotu u moru, stijenama, borovima... Na kraju samog susreta sudjelovale smo na Sv. misi koju je predslavio don Mijo Šurlin. U našem druženju i pobožnosti nije izostala ni pjesma, posebno korizmene popjevke, kroz koje smo doživjele iskustvo pobožnog Božjeg naroda, izražene biranim riječima.

U samostansku zajednicu vratile smo se obogaćene iskustvom Boga i zajedništva, radosne i zahvalne Gospodinu što nam je u ovom druženju darovao iskustvo ljubavi, dobrote i radosti.

s. M. Milana Žegarac

Korizmena duhovna obnova za sestre SMI

Nekoliko sestara iz naših zajednica na svetkovinu sv. Josipa, 19. ožujka 2021., okupilo se u našem samostanu u Košutama, na dvodnevnu duhovnu obnovu, koju je predvodio prof. fra Ante Vučković.

Prvi dan smo započeli s Euharistijskim klanjanjem u tišini. Fra Ante nam je predložio da razmatramo jedan psalam koji nas trenutno najviše dotiče u našem životu.

Drugi dan duhovne obnove počeli smo s jutarnjom molitvom časoslova, nakon čega je slijedilo prvo predavanje. Fra Ante je govorio o važnosti uzimanja duhovne hrane u našem životu, odnosno čitanja i razmatranja Božje Riječi. Riječ nam je darovana da promijenimo svoj život kako bi bile iznutra sretne i ispunjene. Popodnevno razmatranje je bilo na temu zavisti. Glavari svećenički su Isusa predali iz zavisti. Pilat je video zavist svećeničkih glavarja, a oni sami nisu vidjeli svoj grijeh. Zavist se najčešće skriva iza lažne pravednosti. Zavist truje dušu i čini da duša bude otrovana osjećajem zakinutosti. Rješenje je u usmjeravanju pogleda prema nebeskom Ocu. Umijeće je ne osuditi drugoga nego tražiti dobrotu u svakom čovjeku i tako

izići iz smrtonosnog zagrljaja zavisti. Fra Ante nas je u trećem razmatranju potaknuo na iskrenost i otvorenost u našim zajednicama. Unatoč različitoj životnoj dobi, važno je da jedni drugima pričamo i svjedočimo što je Bog učinio u našim životima. Da li je naš život mjesto gdje se Bog objavljuje? Koja čudesna djela je Bog učinio po meni? Slaveći Svetu misu fra Ante je u propovijedi dotaknuo

pitanje pšeničnog zrna koje mora umrijeti da bi donijelo plod. Naš život treba biti svakodnevno umiranje sebi da bi se ostvarili novi potencijali u nama kao što su dobrota i ljubav. Tek tada će naš život biti poticaj i drugima da krenu za Kristom i da služe Bogu.

Nahranjene Božjom Riječju i Euharistijom, u nedjelju popodne smo se razišle radosne i ispunjene susretom s Bogom i jednih s drugima u sestrinskom zajedništvu.

s. M. Rebeka Batarello

Proslavljen sv. Josip u samostanu sv. Ane u splitskom Varošu

U provincijskoj kući, u samostanu sv. Ane, duhovno smo se pripremale za svetkovinu sv. Josipa, zaštitnika Družbe i naše Provincije, kroz devetnicu, a osobito kroz trodnevnicu.

Trodnevnicu, 16., 17. i 18. ožujka 2021., predvodio je prof. don Vedran Torić, odgojitelj i profesor u Nadbiskupskom sjemeništu i gimnaziji u Splitu. Kroz tri jutra slavio je Svetu misu s prigodnom homilijom i određenom nakanom.

Prvi dan trodnevnice don Vedran se osvrnuo na apostolsko pismo *Patris corde* Pape Franje o proglašu Godine sv. Josipa, osobito na mjesto gdje Papa u dokumentu ističe kreativnu hrabrost svetoga Josipa, koja se vidi posebno u teškoćama, i koja u čovjeku rađa neočekivanu snagu. To je i nama zadatak ostvarivati po uzoru na sv. Josipa, da u konkretnosti svakodnevnog života, u skrovitosti i poniznosti, u šutnji i strpljivosti, budemo uvijek duhom kreativne. U svakoj situaciji znati pronaći zrnce Božje snage i odgovoriti novom svježinom Bogu na njegov poziv da živimo život Božje blizine i osluškujemo Njegovu svetu volju i kroz život je potvrđujemo svojim djelima i životom. Ne dopustimo da nas svakodnevne brige i teškoće, bilo što, izbací iz radosnog predanja Bogu i svom poslanju, da se hrabro stavimo u Božje ruke i dopustimo da On vodi naš život.

Drugi dan trodnevnice don Vedran je istaknuo pozornost na slušanje i prihvaćanje Božje Riječi i življenje iskustvo da smo ljubljena djeca Božja, da je Bog naš Otac, i napomenuo da vjera daje značenje svakom događaju, radosnom ili žalosnom, i čini nas svjesnima da Bog može učiniti da cvijeće nikne među stijenama. Vlastito iskustvo Božje voljenosti, da je Bog naš Otac a mi njegova djeca, hrabro i radosno svojim životom svjedočimo i prenosimo drugima, potaknuo nas je don Vedran. Josip nam pokazuje kako on u stvarnosti kojoj se našao ne traži neki izlaz, nego se sa stvarnošću suočava otvorenih očiju, preuzimajući odgovornost na sebe. Zbog toga nas njegovo prihvaćanje potiče da prihvaćamo druge, bez iznimke, takve kakvi oni jesu, uz osobitu naklonost prema najslabijima. Josip nas uči i pruža primjer da se sreća nalazi u darivanju sebe drugima, poštujući njihovu slobodu.

Treći dan trodnevnice don Vedran je istako lik sv. Josipa kao čuvara svete obitelji. On je bio čuvar Isusa i Marije, čuvar Svetе nazaretske obitelji, zaručnik Blažene Djevice Marije i Isusov zakoniti otac. U tijeku svojega života, koji bijaše hodočašće u vjeri, Josip kao i Marija ostade sve do kraja vjeran Božjem pozivu. Marijin život bio je sve do kraja ispunjavanje onoga

prvoga »neka mi bude«, koji je izgovorila u času navještenja, dok Josip - u času svojega navještenja nije izgovorio nijednu riječ, nego on jednostavno »učini kako mu naredi anđeo Gospodnj« (Mt 1,24). Josip je onaj koga je Bog izabrao da se pobrine za častan ulazak Božjega Sina u svijet, poštujući Božje i ljudske zakone. Njegovu je čuvanje povjeren sav skrovit Isusov život. Sveti Josip je čuvar Crkve Mističnog tijela Kristova. Papa Franjo u proglasu godine svetog Josipa u apostolskom pismu *Patris corde (Brižni otac)* u molitvi moli: "O brižni čuvaru božanske obitelji, brani odabranu potomstvo Isusa Krista." Josip je čuvar Crkve, naše Domovine Hrvatske, naših obitelji, naše Družbe i naše Provincije. On bdije svojim zagovorom i čuva svaku od nas. Na pomoć nam je kad god ga zazovemo. Bog je povjerio početke ljudskog spasenja brižnoj skrbi blaženog Josipa, traži i od nas da vjerno surađujemo u djelu spasenja. Po uzoru na sv. Josipa pozvane smo biti čuvarice svoje braće i sestara. Svaki čovjek, svaka sestra, svi su oni „Dijete“ koje Josip čuva, te od svetog Josipa valja nam uvijek iznova učiti voljeti Crkvu, voljeti i biti čuvarice braće i sestara, u njima gledati i susretati Isusa, ljubav i brižnost im iskazivati. Sveta euharistija trajna milosna memorija. To je memorija milosti, i nije potrošna kao mobilne memorije. Ona se trajno obnavljala i uvijek nam je dostupna ako želimo živjeti jedinstvo i zajedništvo s Kristom, biti u Njegovoj milosti, hraniti se kruhom evandeoskim. Euharistija je trajna memorija da je naš Bog Bog ljubavi, da smo mi ljubljena djeca Božja, istaknuo je don Vedran nakon svete pričesti, prije završnog blagoslova. Don Vedran nas je duhovno obogatio svojim uzornim svećeničkim životom i radosnim svjedočenjem navještaja Riječi Božje.

Svoga nebeskoga zaštitnika sv. Josipa, ujedno imendan svoga utemeljitelja služe Božjega Josipa Stadlera, svečano smo proslavile u petak 19. ožujka. Misno slavlje u Samostanu sv. Ane u splitskom Varošu, gdje je sjedište splitske provincije, predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelebraciji s don Nikolom Šakićem.

Na svetoj misi uz sestre iz samostana sv. Ane sudjelovale su i sestre iz samostana na Bačvicama, te s. M. Marina Mužinić iz samostana u Solinu i kandidatica Zorana Tomasović.

U propovijedi nadbiskup Barišić govorio je o sv. Josipu, o tome kako je Crkva sazrijevala u shvaćanju važnosti sv. Josipa kako u životu Svetе Obitelji, tako i u životu Crkve. „Josip je dugo vremena bio po strani, otkrivala se njegova uloga i postajao je sve važniji u životu Crkve. Apostolskim pismom 'Patris corde - Očinskim srcem', papa Franjo se spomenuo 150. obljetnice proglašenja svetoga Josipa zaštitnikom opće Crkve te je tim povodom 8. prosinca 2020. započela posebna Godina svetoga Josipa, koja će trajati do 8. prosinca 2021. Ime sv. Josipa uključeno

je u kanon mise. Prepoznatljiv je na svim razinama života, pojedinaca i ustanova. Možemo ga vidjeti kao zagovornika obitelji i zaručnika (tko je toliko poštivao zaručnicu kao Josip Mariju?), zaštitnika odgojitelja, hodočasnika, osoba posvećenog života i onih koji prelaze iz zemaljskoga u vječni život“. Nadbiskup je podsjetio kako je sv. Josip iskusio izbjeglištvo – a danas se mnogi nalaze u toj situaciji.

„Josip je radnik, brine se o pribavljanju kruha svojoj obitelji. On je Isusov čuvar i Marijin zaštitnik. To bogatstvo koje se s vremenom otkrivalo i teološki, duhovno i egzistencijalno ne znamo je li znak da smo postajali duhovniji i otvoreniji Riječi Božjoj i Božjem naumu“, istaknuo je mons. Barišić te nastavio: „Josip je doista primjer čovjeka koji sluša Riječ Božju i u svjetlu Riječi Božje djeluje. Pitanje je dolazi li Riječ Božja nama do uma i srca? Sv. Josip je svoje snove, programe, sposobnosti, svoj život ugradio u Gospodinov plan spasenja. Osobe posvećenog života vidim upravo na tom putu, predanja, osluškivanja i djelovanja“. Nadbiskup Barišić je na kraju svoje propovijedi istaknuo da „sveti Josip nije onaj koji šuti, nego onaj koji govori, govori svojim djelima i životom. Sv. Josip je onaj koji pročišćuje naše planove, programe i sigurnost da budemo prepoznatljivi u svojim ulogama. Ovaj svetac nas poziva da pročistimo svoje planove i kažemo Gospodinu: ‘Evo me!’ na osobnu korist, korist zajednice i dobrobit Crkve“.

Nakon misnog slavlja kod obiteljskog stola riječ zahvale nadbiskupu uputila je provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan te je uručila nadbiskupu prigodni dar - Gospinu sliku, a nadbiskup je sestrama darovao medaljice sv. Obitelji. Iz Tiskovnog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije, gđa Silvana

Burilović i snimatelj gosp. Petar Jurčević bili su na sv. misi i na doručku sa sestrama, te snimili i pripremili prilog za emisiju „radosna vijest“ isječke iz sv. mise i razgovor s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan i provincijskom tajnicom s. M. Manetom Mijoč. U razgovoru je riječ o Družbi i poslanju sestara Služavki Malog Isusa u splitskoj Provinciji i konkretno u samostanu sv. Ane u Splitskom Varošu, a može se poslušati na yotube kanalu na stranici nadbiskupije:

<https://www.youtube.com/watch?v=xKIR7TXBfI>. Izvještaj o proslavi i razgovor, koji je pripremila Silvana Burilović, objavljen je i na stranici splitsko-makarske nadbiskupije i na Iki:

<https://ika.hkm.hr/novosti/nadbiskup-barisic-na-proslavi-svetkovine-sv-josipa-u-samostanu-sv-anu-u-splitskom-varosu/>.

Sveti Josipe bdij nad svetom Crkvom, nad našom Družbom, bdij nad našom splitskom Provincijom sv. Josipa. Vodi nas sv. Josipe.

s. M. Maneta Mijoč

Vitez

Proslava svetog Josipa u samostanu SMI

U samostanu svetog Josipa u Vitezu 19. ožujka 2021. svečanim misnim slavljem u 11.00 proslavljen je patron samostana i kapelice sestara Služavki Maloga Isusa (SMI) Sarajevske provincije. Misno slavlje predslavio je fra Velimir Bavrka, župnik župe Vitez, uz sudjelovanje sestara Služavki Maloga Isusa na čelu sa provincijskom poglavaricom s. M. Anom Marijom Kesten,

vjernika župe Vitez i štovatelja svetog Josipa.

Za slavlje ove svetkovine sestre Služavke Maloga Isusa i štovatelji svetoga Josipa pripremili su se trodnevnicom koju je u kapelici samostana također predvodio župnik fra Velimir, kao i klanjanje Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Prve večeri župnik je naglasio kako se ne treba bojati, nego vjerovati, nadati se i pojačati dva imuniteta – duhovni i tjelesni. „Ovo vrijeme je izvanredna prigoda da odgovorimo Isusu koji žeđa za nama“, kazao je župnik

dodavši kako je ovo prilika da se probudimo i okrenemo se dobru, postu i čitanju Božje Riječi, kako bismo ojačali iznutra i poput svetog Josipa odgovorili na svakodnevne izazove.

Druge večeri župnik je posebno istaknuo jednu važnu osobinu svetog Josipa, a to je šutnja srca. „U šutnji srca možemo osjetiti taj Božji pogled koji miluje. Lice koje moli je preobraženo iz nutrine srca i ono je ozareno, smirenio, vedro i zrači. Kod svetog Josipa bilo je takvo lice i puno nutarnjih borbi i prilagođavanja svoje volje Božjoj volji, a to je poziv i nama danas“, zaključio je župnik.

I treće večeri župnik je govorio o sličnosti i zrcaljenu lica Isusova i Josipova. Pravednost koja se zrcalila na Josipovu licu zrcalila se i na licu Djeteta Isusa. Nadalje, župnik je pozvao sve da se preispitaju što jesu, a što nisu u usporedbi sa sv. Josipom, čovjekom pravednim, koji ljubi i traži dobro i sreću drugoga. „Sveti Josip jednim uhom sluša Boga, a drugim što se to događa u svijetu. Prati što Bog hoće, otvoren je Bogu i sluša volju Božju,štiti svoju obitelj i zato je on važan i za nas“, naglasio je svećenik. „Na Josipu se zrcali što od nas Bog očekuje, što od nas traži, s posebnim naglaskom na muškarce, muževe, očeve. Oni imaju poseban zadatak otkriti što je volja Božja kako bi obitelj imala svoju zaštitu“, istaknuo je fra Velimir.

U petak, 19. ožujka 2021., na sam dan svečane proslave svetog Josipa, nebeskog zaštitnika samostana sestara SMI u Vitezu, župnik fra Velimir istaknuo je u prigodnoj propovijedi nemogućnost misije u kojoj se našao sveti Josip i rekao svoje DA Bogu. Župnik je nastavio tumačiti dalje. „Zadatak koji mu je Bog povjerio izvršio je i zato je najveći i svet. Josip je to mogao učiniti jer ga je resila prije svega jedna kreplost, a to je poniznost. Josip je sklonio sebe, svoj plan, svoje 'ja' u stranu i pretvorio se u 'ti'. U poniznosti se Josip ostvario i počeo vjerovati Bogu. I nama danas sveti Josip poručuje: 'Bogu ništa u tvojem životu nije nemoguće.' Kad se spoje vjera i poniznost, slušanje i osluškivanje Boga, nastaje čudo“, naveo je fra Bavrka. Kroz sva tri dana trodnevnice bila je pjevana sveta misa koju su zajedno sa sestrama SMI animirali Prijatelji Maloga Isusa na čelu sa Sanjom Grabovac. Svoj

doprinos molitvi, misnim čitanjima i pjevanju dali su i mladi i vjernici župe Vitez, kao i voditeljica zbara Olgica Krezić koja je svirala tijekom mise na sam dan sv. Josipa. Prije i poslije svete mize mnogi vjernici su ostajali u molitvi kod kipa svetoga Josipa i pred lice njegova zagovora stavljali svoje potrebe, želje i nakane.

Nakon misnog slavlja slavlje se nastavilo u zajedničkom blagovanju i veselom ozračju za obiteljskim stolom.

s. M. Manda Pršlja

Gromiljak

Proslava patrona Duhovnog centra Kuća Navještenja

U četvrtak, 25. ožujka, 2021. godine sestre Služavke Maloga Isusa proslavile su svetkovinu Blagovijesti i patron Duhovnog centra *Kuća Navještenja* u Gromiljaku. Nakon pobožnosti u čast Djeteta Isusa i svetog Josipa, koju je ova župna zajednica započela s nakanom obnove obitelji, svečano euharistijsko slavlje u 17.00 u župnoj crkvi Ime Marijino predslavio je vlč. Anto Dominković, župnik župe Crkvica u Zenici, uz koncelebraciju gromiljačkog župnika vlč. Ilije Karlovića.

Na početku misnog slavlja vlč. Anto je pozdravio sve okupljene sestre Služavke Maloga Isusa, Prijatelje Maloga Isusa i ostali narod Božji te istaknuo kako Bog želi biti s nama i zato je postao čovjek. U zahvalnosti za

tu Božju ljubav slavimo ovu veličanstvenu svetkovinu, kada je po Marijinom „Evo me“ i „Neka mi bude“ Riječ Božja postala tijelo i nastanila se među nama.

U prigodnoj propovijedi vlč. Anto je kroz poučne priče naglasio okupljenima, a posebno Prijateljima Maloga Isusa, kako je velika moć molitve. Jedino nas molitva može zaštiti od opasnosti

koje kao ptice grabežljivice nasrću na nas da nas uniše. Osvrnuvši se na liturgijska čitanja, velečasni je kazao kako je važno posvjestiti si da Bog od nas traži žrtvu srca, ljubav i predanje Bogu, a ne izvansko prinošenje žrtava o kojima govori Poslanica Hebrejima. U tom predanju i ljubavi svima

nam je uzor Blažena Djevica Marija koja je u svojem životu i kroz Isusov život vršila samo ono što je Bog želio i pred nju stavlja. Zato je primila nagradu proslave u Nebu. Liturgijsko pjevanje animirale su sestre Služavke Maloga Isusa pod ravnjanjem vlč. Marka Stanušića. Riječ zahvale, pozdrava i čestitke sestrama i Prijateljima Maloga Isusa za proslavu patrona uputio je i župnik vlč. Ilija Karlović. Kazao je kako je sretan jer smo zajedno i svečano proslavili ovu veliku svetkovinu Božje ljubavi.

Nakon euharistijskog slavlja druženje i proslava nastavljeni su kod obiteljskog stola u samostanu sestara Služavki Maloga Isusa.

s. M. Jelena Jovanović

Sarajevo

Korizmenim hodom u samostanu Egipat do Uskrsloga Krista

Već duže vrijeme priča se o pandemiji koronavirusa, ona je glavna tema mnogih ljudi. Prošle godine baš nekako u ovo vrijeme ta opasna zaraza koja je pogodila cijeli svijet počela je plašiti i ljude u Bosni i Hercegovini. Mnogo toga je rečeno o njoj, svi su željeli što bolje i detaljnije preispitati njezine značajke, proučiti njezin način funkciranja te djelovanja na ljudski organizam. Ona je zauzela prevelik dio u životu svake osobe. Ljudi su se međusobno udaljili; prijatelji više ne znaju kako se pozdraviti, odnosi u obitelji postali su drukčiji, svi su se zatvorili u svoj svijet, kao da je svatko dostatan samome sebi. Upravo u tom trenutku, kada ljudsko srce prestaje kucati za Boga i čovjeka, pruži mu se nova prilika kako bi popravio svoj odnos prema bratu čovjeku i svojemu Gospodaru. To vrijeme je blagoslovljeno, od Boga dano. To se vrijeme naziva korizma.

Prema definiciji, koja je preuzeta iz *Direktorija o pučkoj pobožnosti i liturgiji*, korizma je vrijeme koje prethodi i oraspoložuje za slavlje Vazma. Vrijeme slušanja Božje Riječi, obraćenja, priprave i spomena krštenja, pomirenja s Bogom te braćom i sestrama, vrijeme češćeg posezanja za oružjem kršćanske pokore: molitvom, postom i dobrim djelima. Kako bi korizma urodila dobrim plodom, važno je donijeti i neke odluke odričanja.

Korizmeni hod sestara Služavki Maloga Isusa u samostanu Egipat bio je ispunjen i bogat. Svakoga petka u sarajevskoj katedrali Presvetoga Srca Isusova pobožnost križnoga puta predvodile su sestre koje djeluju na području Sarajeva, a liturgijska slavlja predslavili su profesori sa sarajevskog KFB-a. Sestre su sudjelovanjem u ovoj pobožnosti i slušanjem propovijedi imale priliku mnogo toga čuti, pa tako izgraditi još dublji odnos

s Gospodinom. Tema korizmenih propovijedi bila je Riječ Božja koja je i danas, unatoč mnogobrojnim okolnostima, vrlo živa i zahvaća srca ljudi. Vrhunac korizme je Veliki tjedan koji je bogat liturgijskim slavljem i obredima. To je najsvečaniji dio korizme kada čovjek, ma koliko bio grešan i daleko od Boga, može ponovno doživjeti Božju prisutnost u svojem životu ako to želi. Slavlje Velikog tjedna i Uskrsa praćeno je prošle godine preko medija, preko malih televizijskih ekrana, a ove godine je situacija s pandemijom stabilnija, pa su epidemiološke mjere dopustile svečano slavlje ovih najsvetijih dana.

U obredima u katedrali sudjelovale su sestre Služavke Maloga Isusa zajedno s djevojkama iz Stadlerova dječjeg *Egipa* (SDE). Slavlje Velikog četvrtka, Velikog petka i Velike subote zbilja su obogatile ljudske duše. Kroz te dane sestre su promišljale o Kristovoj slavnoj muci, smrti i konačno Njegovoj pobjedi nad zlom. Na Veliki petak, kada se spominjemo Kristove muke i smrti za nas ljude, u katedrali je održano cijelodnevno klanjanje Isusu na njegovu grobu. Taj su dan sestre provele u sabranosti i tišini zahvaljujući Gospodinu za silnu ljubav koju im je darovao. Nakon proživljenog Velikog petka uslijedilo je bdijenje, iščekivanje Kristova slavnog Uskrsnuća – Velika subota. Misu Vazmenog bdijenja u sarajevskoj katedrali Presvetoga Srca Isusova u 19.00 predslavio je nadbiskup koadjutor mons. Tomo Vukšić. U Vazmenom bdijenju sudjelovale su sestre iz samostana Egipat zajedno s djevojkama iz SDE-a. Za razliku od svih ostalih kršćanskih svečanosti, čiji početak je uvijek u osvijetljenom prostoru, slavlje Uskrsnoga bdijenja zajednica vjernika svaki put započinje u mraku. I dok se kod svih ostalih svečanosti posebna pozornost posvećuje osvjetljenju molitvenoga prostora, na početku Uskrsnoga bdijenja sve se odvija u tami. Vazmeno bdijenje započelo je obredom u kojemu je i velika uskrsna svijeća na početku bila bez plamena. Od pripravljenog ognja pali se uskrsna svijeća čiji je plamen simbolično razbio tamu. Dogodilo se to uz poklik „Svjetlo Kristovo“ koji ta velika svijeća naznačuje te se od njezina plamena, od toga „Svjetla Kristova“, upale svijeće svih nazočnih vjernika. Tako je i to „Svjetlo Kristovo“ zasjalo u rukama vjernoga puka. Središnja poruka biskupa Vukšića bila je na poticaj vjernicima da se ne boje zla koje je zahvatilo ovaj svijet, pandemije koja je rastavila najdraže. Ohrabrio je i potaknuo puk na prvotno poslanje vjernika, a to je navješćivanje Radosne vijesti – Uskrsloga Krista. U tom duhu ohrabrenja i poticaja završeno je Vazmeno bdijenje, stigla je svetkovina Uskrsa. Vraćena je ponovno nada onima koji su se prestali nadati, Krist je uskrsnuo.

Uskrs, najveća kršćanska svetkovina. Dan pobijede, dan zahvale, dan nade, dan kada je Bog iskazao svoju neizmjernu ljubav prema stvorenom čovjeku, dan koji zbližava one koji su godinama udaljeni, dan obitelji i lijepih

obiteljskih običaja. Kao i svake godine i ovaj je Uskrs svečano proslavljen u samostanu Egipat. Sestre su najprije zajedno s djevojkama iz SDE-a sudjelovale u svečanom euharistijskom slavlju u katedrali Presvetoga Srca Isusova u 10.30, koje je predslavio vrhbosanski nadbiskup Vinko kardinal Puljić. Nakon misnog slavlja sestre su s djevojkama ručale okupljene oko obiteljskog stola te zapjevale koju uskrsnu pjesmu veseleći se svetkovini Uskrsloga Krista.

Već dugi niz godina kardinal Vinko Puljić o ovoj svetkovini dolazi u posjet djeci u SDE. Tradiciju je i dalje nastavio unatoč situaciji s pandemijom. Oko 16.00 sestre su s djevojkama svečano na ulazu u samostansku kapelicu dočekale kardinala Vinka Puljića i njegova nasljednika – nadbiskupa koadjutora mons. Tomu Vukšića te nadbiskupova tajnika don Fabijana Štendula. Najprije su se uputili u kapelicu, gdje su zapjevali pjesmu *Isus usta slavni* pa su potom nakon kardinalova blagoslova pošli prema sestarskoj blagovaonici. Druženje s kardinalom i s nadbiskupom Vukšićem bilo je predivno. U lijepoj atmosferi razgovarali sa sestrama zapjevavši koju pjesmu, proveselili su se, a uslijedio je veliki izazov – čija će pisanica biti bolja. Kardinal je omjerio snage s našim djevojkama iz SDE-a, a neke su čak i pobijedile. U lijepom ozračju završen je susret s kardinalom i nadbiskupom Vukšićem, a slavlje u samostanu Egipat i dalje se nastavilo u duhu Uskrsne radosti.

s. M. Mihaela Martinović

Košute

„Obraćenje: Kada - sada; gdje - ovdje!“

U našem samostanu „Srca Isusova i Manjina“ u Košutama dvadeset sestara slavile su duhovne vježbe od 5. do 10. travnja 2021. godine. Slavlje je predvodio fra Mijo Šarčević, kapucin, provincijski vikar, gvardijan samostana u Varaždinu i odgajatelj redovničkih pripravnika.

U slavlje duhovnih vježbi: "Treba uči čitav, ostati sam a izići drukčiji!" Način izlaganja, temperamentnost i živahnost voditelja nisu ostavile ravnodušnu ni jednu sestruru. Pozorno se slušalo izgovorene riječi, svaka od nas mogla je primijeniti sadržaj na sebe upravo ondje gdje je „hramala“. Lijek i liječnik Isus Krist, čeka nas uvijek. Otac raširenih ruku trči u susret sinu koji se vraća u obiteljski dom, u očevu sigurnost, grli ga i pripeđuje gozbu. Takav je naš nebeski Otac. Samo On ne mijenja svoj stav prema nama, a mi kao pokvarljiva roba, nismo ustrajni u onome što smo na početku redovničkog života obećali. Revnost se pomalo hladila, pouzdanje zatajivalo, a vjera nam nije uvijek bila vodilja. Treba napraviti reviziju života, prikazati Liječniku rezove i rane koje nosimo, koje nas bole i koje su nas udaljile od Prve ljubavi. Navezali smo se na mnoge stvari, postepeno smo usvajali duh ovoga svijeta, zaboravljajući da u njemu živimo, ali nismo od njega. Samovolje i individualizam udaljavale su nas jedne od drugih, a neraspoloženje i vidovi nezadovoljstva polako su nam oduzimali nutarnju radost. Samo čvrstom vjerom možemo se vratiti na početak na izvor života, odričući se svih „privjesaka“ koje smo polako prihvaćali (svoje mišljenje, svoju volju, svoju slobodu, svoj automobil, svoju televiziju, svoj mobitel, svoje radno mjesto, svoj stav, internet...) Povratak na izvore uključuje svakodnevni ispit savjesti, čitanje sv. Pisma, dnevno razmatranje i analizu osobnog života. Život je prekratak da bismo mogli posegnuti za krilaticom - ima vremena-. Gospodin nam je pokazao kako vrijeme brzo prolazi. Jutro je osvanulo sve u bjelini, snijeg je prekrio svaki djelić prirode. Stablo koje je navečer bilo rascvjetalo u nijansama crvene boje, ujutro je imalo bijeli pokrov. Dan kasnije snijeg se rastopio, više ga nije bilo. Takav je i naš život, -sutra se neće znati ni mjesto gdje je bio-.

Da bismo ponovo krenuli tamo gdje smo davno bili, pa se putem izgubili, potrebno je pronaći mjesto koje nam je bolesno i potražiti lijek i liječnika – Isusa-. Vrijeme je da se uozbiljimo. Što je s našim zajedništvom? Kako njega ozdraviti. Što je učinak kritiziranja i ogovaranja? Kako nadići kušnje i izbjjeći napasti? Kako se ponašati da nam se ne dogodi da nam samostan bude samo krov nad glavom?

„Treba htjeti i svaki dan započeti kao prvi put“ (T. Akvinski) U vršenju dužnosti odgovornost nas obvezuje na savjesnost i dosljednost. Egoizam nas vuče prema dolje, a tolerancija i ljubav prema drugima približava nas Bogu. Pozvani smo biti svjedoci i pokazatelji ljudima Božje ljubavi. To ljudi od nas očekuju, pa nam pokazuju poštovanje i brigu, što se posebno očituje u kriznim vremenima. Našem duhovnom rastu mnogo otežava nepraštanje i promatranje nanesenih rana, koje mogu biti realne ali i po našem mišljenju nama namjerno nanesene. Isus nas opominje da praštamo, jer tako sebe oslobođamo od srdžbe i samosažaljenja. To je put ozdravljenja. Svatko od nas sam će stati pred Gospodinom koji će nas pitati kao i Kajina: “Gdje ti je brat?” Iskoristimo vrijeme, nikad nije kasno, možemo krenuti ispočetka. Priznavanje istine o samima sebi rađa u nama poniznošću, a smanjuje oholost, kojoj se Bog protivi. Svakodnevno slavljenje Euharistije, zajednička molitva i adoracija, isповijed bile su prilika da u ovom prošlom tjednu živimo zajedništvo s našim Gospodinom.

Pitanje: „Što me prijeći da Bog bude središte u mom životu?“, odgovor na ovo pomoći će nam da obnovimo prvu revnost i potpuno prihvativmo Božji plan s nama. Nikada nije kasno!

Pjevanje i predmoljenje animirala je s. M. Fanita Jukić.

Hvala našem Gospodinu i fra Miji za ovako radosno slavlje duhovnih vježbi.

s. M. Laudes Bosančić

Zagreb

Duhovna obnova u samostanu Betlehem na Kraljevcu Sveti Josip – Djevičin zaručnik i Otkupiteljev čuvar

Na početku devetnice povodom blagdana sv. Josipa, sveca pod čiju je posebnu zaštitu Utetmeljitelj stavio našu Družbu, sabrale smo se na duhovnu obnovu. Na samom početku obnove pogledale smo video o životu sv. Josipa s poticajnim mislima za našu svakodnevnicu, koji je pripremila s. M. Emanuela Pečnik sa suradnicima u ime Vijeća za duhovnost i promicanje baštine oca Utetmeljitelja.

Kroz razmatranje kreposti koje su posebno resile osobu sv. Josipa, imale smo priliku dublje uroniti u njegov lik. Njegova prisutnost u životu sv. Obitelji uzor je posvećenog života te smo pozvani naslijedovati njegovu ljubav i predanje Providnosti.

Promišljanje smo nastavile u tišini te ovo razmatranje zaključile ispitom savjesti u svjetlu života sv. Josipa i molitvama propisanima za dobivanje potpunog oprosta.

s. M. Marija Kiš

Čardak

Proslavljen Dan Sarajevske provincije sestara SMI i 120. obljetnica dolaska sestara u Posavinu

Radost slavlja Dana Sarajevske provincije sestara Služavki Maloga Isusa i 120. obljetnice dolaska sestara u Posavinu, započeo je već u jutarnjim satima 8. svibnja 2021. godine. Tada su se sestre iz sarajevskih zajednica uputile prema autobusu u koji su naknadno ušle i sestre iz dviju zajednica iz Viteza. S pjesmom i molitvom krenulo je 30-ak sestara prema Čardaku, Stadlerovoj Dolorozi, kako bi zajedno sa sestrama iz drugih zajednica Sarajevske provincije obilježile 120. obljetnicu dolaska sestara u Posavinu na ekonomiju Družbe sestara Služavki Maloga Isusa. Poznato je da je u to vrijeme sluga Božji nadbiskup Stadler okupio u Sarajevu siromašnu djecu i starice kojima je trebalo dati ne samo krov nad glavom, nego i dostatan kruh svagdašnji. Stoga je u Posavini kupio imanje koje su sestre obrađivale i tako prehranjivale djecu i starice u sarajevskim ubožnicama. Kako je imanje bilo veliko, Stadler je poslao 24 sestre najprije na netom kupljeni nadbiskupski posjed Polje Sv. Filomene, a potom na Družbin posjed u Babića Čardak, koji je prozvao Doloroza s nakanom da obrađuju zemlju i plodovima svojega rada uzdržavaju sarajevske ubožnice. Tako su sestre s molitvom i žrtvom započele pisati povijest Družbe na posavskom tlu.

Slavlje Dana Provincije započelo je na sestarskom groblju na Dolorozi, gdje su se okupile sestre te svećenici vlč. Pavo Kopić, vlč. Ilija Orkić i vlč. Marko Stanušić kako bi uputili svoju zahvalnost Bogu za žrtvu i ljubav koje su pokojne sestre ugradile u povijest Družbe i Vrhbosanske nadbiskupije. Okupilo se 40-ak sestara predvođenih vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Marijom Banić i njezinim dvjema savjetnicama te provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten i njezinim savjetnicama. Bila je ovo lijepa prigoda da se u sestarskom zajedništvu očituje povezanost s baštinom koju su Družbi ostavili otac Utemeljitelj, sluga Božji nadbiskup Stadler, i pokojne sestre. Doista, hoditi zemljom koju su obrađivale žuljevite ruke prvih sestara Družbe najsnažniji je govor sestri Služavki Maloga Isusa.

Molitva na sestarskom groblju započela je poticajem provincijske glavarice s. M. Ane Marije Kesten koja je pozvala sestre na razmišljanje o vrjednovanju žrtve u svakodnevnom životu te važnosti vrednovanja Družbine baštine. Zatim su svi zajedno izmolili molitvu vjernika u vidu zahvale Bogu za pokojne sestre koje su prve došle i ostavile trag na ovoj njivi Gospodnjoj, na Družbinoj Dolorozi. Uslijedilo je zatim polaganje svjeća na grobove sestara i kod križa. Molitveni dio na sestarskom groblju završio je molitvom Božanskog Djetetu Isusu, a zatim je župnik vlč. Pavo Kopić izmolio opijelo za pokojne. Potom smo se uputile prema crkvi gdje je slavljeni svečano euharistijsko slavlje na čijem je početku riječi pozdrava uputila provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten.

Misno slavlje u povodu Dana Provincije i proslave 120. obljetnice dolaska sestara na Stadlerovu Dolorozu – Čardak predslavio je vlč. Ilija Orkić,

župnik župe Radunice. Uz vlč. Iliju misnom se slavlju pridružio župnik župe Čardak vlč. Pavo Kopić, dekan i župnik župe Odžaka preč. Jakov Filipović te vlč. Ivan Dragičević, župni vikar župe Odžak. U prigodnoj propovijedi vlč. Ilija je pozvao na razmišljanje o vjeri koju valja promatrati kroz svakodnevno činjenje malih stvari, malih radosti i malih osmijeha. Naglasio je kako je vjera važna stvar u životu jer nam se po njoj daju milosti kao kroz infuziju. Budući da je ova godina posvećena sv. Josipu, vlč. Ilija je pozvao sve na razmišljanje o vjeri u životu sv. Josipa. Podsjetio je da nije bilo lako Josipu jer je u vremenu zaruka s Marijom doznao da je ona trudna. Josip se borio sam sa sobom, nije mu bilo lako, ali prihvatio je da je Marija trudna po djelovanju Duha Svetoga. Vlč. Ilija je zatim konstatirao da ni Josipu ni Mariji, a ni Stadleru nije bilo lako. Imali su veliku vjeru u Boga, predanje u Božju volju i povjerenje u Božju Providnost. Stadler, čovjek duboke vjere, šalje sestre u „pustaru“ na Polje sv. Filomene, a potom na Dolorozu. Poslao je redovnice da nose mir i nude radost i nadu ljudima ovog kraja. Vlč. Ilija je potom progovorio o sv. Josipu koji je radio kao drvodjelja te dodao kako i sestre trebaju uvijek nešto raditi i svojim rukama zarađivati kruh svagdašnji, kao što su to činile sestre koje su došle 1901. godine. I što je najvažnije, poručio je vlč. Ilija, na našim licima treba odsijevati radost. Zaključio je da svatko u pojedinom trenutku ima osjećaj osamljenosti, brige i pitanja kako će to biti. Podsjetio je da je i Marija imala taj osjećaj koji je pobijedila vjerom i nutarnjom radošću. „Na njezinom licu je odsijevala radost u susretu s drugima“, kazao je vlč. Ilija te poručio kako bi takva trebala biti i svaka časna sestra. Marija je uvijek bila na pomoć Isusu, kao što su i sestre pozvane poturiti svoja leđa i na taj način pomoći Isusu. Sveti

Josip nam još poručuje da gledamo kraj njegovog života i zajedno s njim kažemo: „Sluge smo beskorisne! Učinimo što smo bili dužni učiniti!“ (Lk 17,10) Vlč. Ilija je potom zaključio kako mi većinom uživamo plodove tuđeg rada, kao što zajednica sada uživa plodove rada pokojnih sestara. Prisjetio se zatim kako je od starijih svećenika rodom iz župe Čardak slušao kako su pošli u sjemenište zahvaljujući prisutnosti i radu sestara Služavki Maloga Isusa.

Stoga je potaknuo sve da rade i djeluju tako da nas drugi prepoznaju po plodu kojeg donosimo. Citirao je sestrama riječi sluge Božjega nadbiskupa Stadlera: „Držite se pravila, pa se ne bojte grijeha.“

Pri koncu propovijedi vlč. Ilija je istaknuo važnost prakse te kazao kako je jako važno vježbati se u nečemu. No, kako je važno znati u čemu se vježbamo. Naime, ako se netko vježba u prigovaranju, ljutnji, ogovaranju ili pak molitvi, zajedništvu i ljubavi, onda će biti takav jer ono što vježbamo to i postajemo. Na koncu je vlč. Ilija ohrabrio sestre da se ne plaše za svoju budućnost jer je istinito ono što sluga Božji nadbiskup Stadler piše: „Bog je davao, daje i davat će!“

Nakon propovijedi uslijedio je prinos darova. Misno slavlje je uzveličao zbor sestara pod ravnanjem maestra vlč. Marka Stanušića.

Na kraju svete mise svoje svjedočanstvo o djelovanju sestara u Čardaku dao je gosp. Niko Išić, župljanin župe Čardak.

Nakon duhovne uslijedila je tjelesna okrjepa, a potom duhovno-molitveni program u župnoj crkvi. Program su pripremile sestre juniorke i kandidatice predvođene svojim odgojiteljicama.

Tijekom programa sestrama je uputila prigodnu riječ vrhovna glavarica Družbe SMI s. M. Marija Banić ističući da je svaka sestra u zajednici dar jedna drugoj. Stoga je potaknula sestre da prihvate taj dar i da budu zahvalne Bogu za to.

Potom su sestre juniorke i kandidatice izvele recitaciju *Apostol Bosne*, a uslijedio je video prilog *Stadlerove posavske miljenice, Polje sv. Filomene i Doloroza u Čardaku*. Kroz spomenuti video prilog sestre su juniorke prikazale povijest djelovanja sestara Služavki Maloga Isusa u Čardaku od samog dolaska 1901. do 1949. kad im je samostan oduzet od strane tadašnjih vlasti. Zatim je prikazano drugo razdoblje od 1972. do 1992. kad su sestre ponovno potjerane dok su samostan i crkva do temelja srušeni. U videu je prikazano i treće razdoblje od 2006. godine pa do danas. Potom je nazočnima riječ zahvale uputila provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten.

Pri kraju zajedničkog druženja sestre su se uputile prema Kornici gdje su posjetile filijalnu crkvu posvećenu Josipu Radniku te etno selo Kornica.

Zahvalne Bogu za sve milosti sestre su krenule svaka u svoju zajednicu. Po povratku kućama izmijenile su dojmove o ljepoti zajedničkih susreta i slavlja te dan zaključile molitvom.

s. M. Klara Jerković

Duhovna obnova redovnica grada Sarajeva

U nedjelju, 16. svibnja 2021. godine održana je u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu u Sarajevu duhovna obnova za redovnice grada Sarajeva. Duhovnu obnovu je predvodio mons. Slađan Ćosić, generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije, a organizirale su je sestre Služavke Maloga Isusa koje su ujedno bile animatorice liturgije. Tema duhovne obnove bila je *Krist u središtu vašeg „ja“*, a sudjelovalo je 40-ak časnih sestara koje djeluju na području grada Sarajeva.

Na samom početku duhovne obnove pozdravnu riječ mons. Slađanu i sestraru uputio je duhovnik bogoslova don Milenko Krešić koji je dao kratke upute o tijeku duhovne obnove. Potom se obratio mons. Slađan koji je najprije uputio pozdravnu riječ sestraru, a onda zahvalio sestraru Služavkama Maloga Isusa na pozivu da predvodi svibanjsku duhovnu obnovu za redovnice. Mons. Slađan je kazao kako je svaki susret dar dodavši kako se nada kako će ovaj naš susret biti dar svakome od nas.

Za istinski autentičan život, a posebno za duhovni i Bogu posvećeni život, potrebno je da u središtu tog istog života bude Krist. „Kad se ovo središte izgubi, kada ga se zamijeni nečim drugim, tada može nastati samo šteta za sve oko nas i za nas same (FRANJO, *Propovijedi na zatvaranju Godine vjere*, 24. studenog 2013.)“, istaknuo je mons. Slađan. Ujedno je naglasio kako je poticaj ove današnje duhovne obnove da svaka od nas razmišlja o svojem odnosu s Kristom. U promatranju tog odnosa poslužio se pričom o jednoslovnoj engleskoj riječi „I“ – „ja“, riječi koja je vrlo važna ali nimalo jednostavna. Naime, neki je smatraju najsebičnjom jednoslovnom riječju. „Sve se vrti oko tog 'I': iPhone, iPad, iPod. Na što se taj 'ja' odnosi i što on predstavlja? Predstavlja moja očekivanja. Primjerice, prema meni se treba ovako odnositi: mene treba ovako voljeti, sa mnom treba ovako postupati, mene treba ovako poštivati, meni treba dati ovo, meni se ovo ne može ponuditi. Sve su to naša super-velika očekivanja. Sve se vrti oko mojih stavova, mojih želja, mojih sviđanja ili nesviđanja – ovo mi se sviđa, ja ovo želim, ja ovo ne želim. Ja, moje, meni – uvijek i samo ja. Od djetinjstva tako odrastamo. Naučili smo samo uzimati, a svi drugi trebaju ispunjavati moja očekivanja. Sve mora biti u skladu s mojim očekivanjima. Od ovakvog poimanja jednoslovne riječi 'I' iliti 'ja', nisu pošteđene ni duhovne osobe“, kazao je mons. Ćosić.

Mons. Slađan je podsjetio kako je Isus govorio: „Ja sam kruh života“ (Iv 6,35); „Ja sam svjetlo svijeta“ (Iv 8,12); „Ja sam vrata“ (Iv 10,9); „Ja sam pastir dobri“ (Iv 10,11); „Ja sam uskrsnuće i život“ (Iv 11,25); „Ja sam Put, i Istina, i Život“ (Iv 14,6); „Ja sam pravi trs“ (Iv 15,1). „Isus je doista sve ovo

rekao i samo On to može reći zato što je Bog i jedno je s Bogom (usp. Iv 10,30). Govoreći 'Ja sam', Isus ukazuje na temeljnu istinu svojega poslanja – donijeti vječni život u izobilju, svjetu i svakom čovjeku”, kazao je mons. Slađan.

„Doista, vama je potreban Bog – i On vam je dostatan! Znači li to da onda trebate odbaciti ili odreći se vašeg ja? Ne, nipošto! Ali s vašim ja trebate se, takoreći, suočiti s ciljem da se ono sjedini s Kristom kako biste svoj redovnički poziv i posvećenje mogli živjeti kao iskustvo vjere za tebe, odnosno iz ljubavi prema drugome, tj. Kristu. U tom smislu rast i zrelost u duhovnom pozivu mjeri se po tome koliko je vaše ja blizu ili daleko od Krista. Za uspješno približavanje vašeg ja Kristu, treba imati na umu dva uvjeta. Prvi uvjet je biti ljudski, čovjek, a drugi uvjet je produbljivati sigurnost da je Isus pravi izbor vašeg ja”, istaknuo je mons. Slađan.

Uzeo je za primjer sv. Pavla. Pavlov život prije obraćenja bio je egocentričan, usredotočen na njegovo ja. Nakon susreta s Kristom Pavao je shvatio da ukoliko svoj život želi potpuno i vjerodostojno živjeti, treba umrijeti svojemu ja i ponovno se roditi u Kristu. Na temelju iskustva sv. Pavla, moguće je razlikovati tri načina suočavanja Kristu. Prvi način je samoodrivanje, drugi način je usredotočenost na Krista i treći način je ovisnost. „Stoga, ako uspijemo živjeti poput sv. Pavla, moći ćemo svjedočiti ne samo tko je Krist za nas i kakvu je novost unio u naš život, nego i da život potpuno usmjeren na Krista nikad nije jednoličan niti je imalo dosadan. Pored toga, shvatit ćemo da u životu nikada ne može biti previše Isusa. Naprotiv, duhovne poteškoće ili krize koje ste imali ili ćete ih imati dolaze kad Isus nije dovoljno prisutan u vašem životu ili Ga dovoljno ne uključite u svoj život”, naveo je generalni vikar.

U drugom dijelu priče o riječi „I“ ili „ja“ naglasio je kako je važno kako mi drugima iskazujemo poštovanje, služimo, darujemo ljubav. „Samo darivanje sebe drugima može nas učiniti sretnjima i radosnjima. Savršena radost, dakle, nije u onome što je materijalno, već u onome što je beskonačno i savršeno, a to je jedino Bog. Sjedinjenje s Bogom, poznавanje Boga i ljubav prema Bogu, najsavršenija je ljudska radost i cilj cjelokupnog ljudskog života. Takva radost je Božji dar i nagrada onima koji sve čine iz ljubavi prema Bogu i drugima“, rekao je mons. Slađan. Kako bi doista tu radost i sreću mogli doživjeti, važno je da budemo ponizne, živimo život koji je usmjeren na Boga i pod Božjom kontrolom, a uz to trebamo biti zadovoljne i milosrdne te suosjećati i graditi mir s drugima.

Nakon duhovnog nagovora uslijedili su klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom u tišini i prilika za svetu ispovijed. Duhovnu obnovu zaključena je svetom misom koju je također predslavio mons. Slađan u

koncelebraciji s don Milenkom Krešićem. Na početku homilije mons. Čosić je istaknuo Petrovu vjernost Isusu jer je to ujedno i glavni kriterij naslijedovanja Isusa.

Kvalitete i vrline su potrebne, ali nisu najvažnije. Najvažnije je biti ponizan i vjeran svjedok Kristova uskrsnuća. Upravo to poslanje Isus je povjerio svojim apostolima: „Bit ćete mi svjedoci“ (Dj 1,8), vi koji „ste od početka sa mnom“ (Iv 15,27). „Jedna od karakteristika koja je zajednička svim vašim utemeljiteljima jest vjernost evanđelju. A to, samo po sebi, znači da je njihov prvi i jedini ideal bio Krist uz koga su prionuli čitavim bićem i živjeli su samo za Njega, svjesni da će drugi, dakle i vi, uživati plodove njihova truda, zalaganja i žrtve koje su podnijeli. Dok ih se sa zahvalnošću sjećate, pozvane ste razmišljati o svojem pozivu, a s ciljem da i vi budete velikodušni i radosni apostoli evanđelja i svjedoci Isusa Krista. U ovom danas koje vi živite potrebno je buditi svijest da poslanje i posvećenje, kako vaše osobno tako i cijele vaše zajednice, nisu nešto što pripada prošlosti. Isus danas treba osobe, čak i one koje su najslabije, ograničene i koje nose rane na svojoj duši (usp. ChV, 239), ali koje znaju živjeti poziv kao pravu ljubavnu priču koja će ih neprestano poticati da postanu 'svjedokom njegova uskrsnuća' (Dj 1,22)“, kazao je mons. Slađan.

Potrebno je, dodao je, promijeniti pogled na ljudsku ljubav, kao što su to učinili naši utemeljitelji. Oni su, naime, bili veliki zaljubljenici Božje ljubavi. „Isto tako, vaša ljubav, iako nesavršena i ograničena, u Bogu može uvijek biti životna i usmjerena životu, i kao takva vama pomoći da budete sigurne kako je Bog kao najveća ljubav i dar vašeg života uvijek s vama, a drugima biti putokaz koji vodi do Boga, koji je izvor radosti i spasenja“, naveo je svećenik.

Razmišljajući o prvom čitanju, mons. Slađan je naglasio da je kocka pala na Mariju, a ne na Josipa te kako nije strašno ne biti izabran. Naprotiv, u većini slučajeva dobro je da kocka padne na nekog drugog. Ali itekako je strašno u takvim prigodama propustiti ono što nam Duh Sveti svima jednako nudi, a to je Božji blagoslov. Kad svoj život i djelovanje u zajednici stavite u perspektivu Duha Svetoga, shvatit ćete da je najvažnije uživati u Božjoj prisutnosti i biti Božji blagoslov za druge u svemu onome što činite.

Osvrćući se na evanđelje, mons. Slađan je rekao da ulomak u mnogočemu podsjeća na molitvu *Oče naš* koju sv. Ivan ne donosi onako kako su je donijeli sv. Matej (6,9-13) i sv. Luka (11,2-4). „Isus je svjestan da Božji plan spasenja ulazi u svoju završnu fazu, i da je On poslan izvršiti volju Oca svojega. Stoga moli koristeći tri ključne riječi. 'Sačuvaj ih u svojem imenu' (Iv 17,11) tj. daj da budu vjerni. Za Isusa vjernost se sastojala u tome da među ljudima bude vjerni odsjaj svojega Oca, a to poslanje sada pripada Njegovim učenicima“, kazao je svećenik.

Na temelju evanđelja potaknuo je sve na molitvu. Istaknuo je da molitvu shvatimo kao sredstvo uz pomoć kojega Bog naše posvećenje želi tako formirati da cijelim svojim bićem, a ne samo karizmom koja nam je vlastita, budemo spremne naslijedovati Isusa u življenju i vršenju Božje volje. Duh Sveti uvijek vodi naprijed i poziva na obnovu. Samo ono što se voli, to se i obnavlja! „Vaša prisutnost ovdje znak je vaše ljubavi prema vašem redovničkom pozivu ili zvanju i vašem posvećenju Bogu. Kakve obnove i u kojoj mjeri je ono uistinu potrebno, to vi najbolje znadete. A jedno je sigurno – Bog želi ostati s vama, biti jedno s vama i tako vas sačuvati u svojem imenu. Njemu, stoga, nastavite povjeravati sve svoje i cijele sebe“, ovim poticajnim riječima mons. Slađan je zaključio propovijed.

Obnovljene i pomirene s Bogom, nahranjene Njegovim tijelom završile smo duhovnu obnovu, posljednju u ovoj akademskoj godini. Neka svima nama bude na korist i duhovni rast.

s. M. Judita Matić

Zagreb

“Fratelli tutti”

U nedjelju 30. svibnja 2021. godine održan je susret juniorki zagrebačke provincije u samostanu Antunovac u Novoj vesi.

Tema susreta bio je dokument pape Franje “Fratelli tutti” čije je izlaganje pripremila s. M. Snježana Bjelobrk. Dokument je nadahnut životom sv. Franje Asiškog “svi smo braća” te poziva na ljubav koja nadilazi sve zemljopisne i prostorne prepreke. Iako dokument govori o zemljopisnim preprekama, te digitalnoj komunikaciji i informacijama bez mudrosti, kako navodi papa Franjo, na susretu smo razgovarali o tome kako se živi u zajednici i apostolatu “fratelli tutti”. U razgovoru o tome što za nas znači živjeti kao braća odnosno sestre, s. Snježana nam je pobliže objasnila i približila prispodobu o

milosrdnom Samarijancu koju je papa koristio u dokumentu. Model dobrog Samarijanca istaknuo se kao model graditelja novih društvenih veza i mreža odnosa. Ljubav raskida okove mržnje, a ona se očituje kroz nježnost koja je put kojim kroče najhrabriji. Premda prispolobu svi jako dobro poznajemo, ovoga puta papa u dokumentu osvrće pažnju na Isusa koji se ne zadržava na samom napadu ili na razbojnicima i tako potiče nas da se ne zaustavljamo na grijehu i slabostima drugih već budemo bližnji bez granica.

Pomažimo si gledati prema naprijed - svi kao braća, svaki pojedini svojim glasom izabirući oblik života koji u sebi nosi miomiris Evanđelja. Hvala našoj magistri s. M. Viktoriji na ukazanom povjerenju, te našoj s. M. Snježani na trudu i lijepom izlaganju. Susret smo završile Euharistijskim klanjanjem u susjednoj župi sv. Ivana Krstitelja.

s. M. Zrinka Šutalo

*Promislite dobro,
vaša prva dužnost,
vaš prvi i najpotrebniji posao
jest da budete pravi KRŠĆANI.*

Sl. Božji Josip Stadler

KARIZMATSKO POSLANJE

Neum

Korizmena duhovna obnova Prijatelja Maloga Isusa

U srijedu 3. ožujka 2021. godine, kada se posebno spominjemo svetog Josipa zaštitnika Republike Hrvatske i naših obitelji te u godini koju je papa Franjo posvetio velikom svecu svetom Josipu, uputili su se Prijatelji Maloga Isusa iz Neuma sa s. M. Danicom Bilić prema svetištu Kraljice Mira Hrasno (općina Neum) na hodočašće i duhovnu okrepnu.

Suočeni s pandemijom i otežanim susretima uskraćeni smo za hodočašća i naša druženja, ali ne i za milosti koje nam naša Gospa može izmoliti kod svojega Sina koga je rodila za sve nas i naše spasenje. Prije euharistijskoga misnoga slavlja u crkvi Bezgrješnoga začeća izmolili smo žalosno otajstvo Gospine krunice, kao i posvetne molitve Srcu Isusovu i Marijinu. Misno slavlje predvodio je župnik i upravitelj svetišta Hrasno don Antun Pavlović dok su čitanja i molitvu vjernika animirali Prijatelji Maloga Isusa.

Okrijepljeni snagom i prisutnošću euharistijskoga Isusa, Prijatelji Maloga Isusa uputili su se prema križnim postajama koje vode od postaje do postaje lagano do brda na kojemu Majka svih nas, Kraljica Mira, uzdignutom rukom upućuje blagoslov.

Poticaji za meditacije tijekom križnoga puta uzeti su od sluge Božjega Petra Barbarića koji je rođen u Klobuku kod Ljubuškoga. Prisjetili smo se kako je rastao i školovao se u vrlo teškim uvjetima. Želio je biti svećenik, a za Isusa je bio spreman i život dati. U osmom razredu isusovačke gimnazije

razbolio se od tuberkuloze te je umro položivši redovničke zavjete. Njegovi zemni ostaci nalaze se u Travniku, a na njegovu se grobu rado okupljaju i mole učenici i ostali vjernici.

Razmatrajući gorku muku, od prve postaje kada Isusa osuđuju na smrt do 15. kada je Isus uskrsnuo, popeli smo se i na vrh brda koje bismo mogli nazvati brdo Tabor. Naime, na toj je uzvisini nebo tako blizu te nam pokazuje kako je lijepo biti u Isusovoј blizini. S Petrom smo i mi mogli reći: „Dobro nam je ovdje biti.“ Molitva križnog puta potaknula nas je da uvijek i u svakoj situaciji predamo srce Bogu po rukama naše Nebeske majke Marije. Razmatranje Isusove muke potaknulo nas i na zahvalnost Bogu. Ovaj molitveni hod zaključismo molitvom zahvale Bogu za dar života, darovani dan i duhovni susret, kao i za sve životne susrete. Nakon duhovne okrjepe uputili smo se kod župnika župe Krista Kralja Hutovo na tjelesnu okrepnu.

Nada Krešić, PMI

Prozor

Duhovna obnova mladih

U nedjelju, 6. ožujka 2021. godine održana je duhovna obnova za mlade župe Presvetog Srca Isusova – Prozor. Voditelj duhovne obnove bio je don Jakov Kajinić, duhovnik u sjemeništu *Petar Barbarić* u Travniku. Tema duhovne obnove bila je *Riječ Božja u životu svetog Josipa*. Obnova je započela u 09.30 uvodnom molitvom i pjesmom. Potom je uslijedilo predavanje o Riječi Božjoj, o njezinom značenju u životu svetog Josipa i važnosti u našem životu.

Don Jakov je na zanimljiv način približio lik svetog Josipa koji poslušno i pozorno sluša Riječ Božju u svojem životu. Živimo u svijetu buke i raznih informacija koje imaju za cilj odvojiti čovjeka od Boga i njegove pouke. Zato je potrebno u ovom suvremenom svijetu odvojiti vrijeme za Boga, osluškivati njegovu Riječ po uzoru na svetog Josipa. Don Jakov je na svoj zanimljiv način mladima približio život i životne situacije iz života svetog Josipa. Konstatirao je da na svaku životnu situaciju sveti Josip odgovara Božjom Riječju.

Cilj ove duhovne obnove bio je učiti se svakodnevno odvajati vrijeme za Boga preko Božje Riječi koja nam je objavljena. Život svetog Josipa pokazao je da je moguće slušati i živjeti po Božjoj Riječi. Ona nam omogućava ulazak u otajstvo Boga koji uvijek bdije nad nama.

Poslije nadahnutog predavanja mladi su imali vremena za razgovor i pitanja predavaču. Imali su također prigodu za osobnu molitvu i svetu isповијед za koju su im bili na raspolaganju svećenici: župnik preč. Marko Tomić, kapelan vlč. Josip Antukić, fra Stjepan Pavličević i don Jakov Kajinić.

Središnji dio ovog susreta bio je euharistijsko slavlje koje je predslavio don Jakov Kajinić. U nadahnutoj propovijedi don Jakov je stavio mladima na srce Riječ Božju da im ona bude prijatelj, da se njome uvijek hrane i da im bude odgovor na sva životna pitanja. Za vrijeme svete mise pjevao je zbor mlađih župe Prozor pod vodstvom s. M. Marinele Zeko.

Iza duhovne okrijepe uslijedila je tjelesna okrjepa, ručak za koji su zaslužne sestre Služavke Maloga Isusa koje djeluju u župi i Prijateljice Maloga Isusa, koje su napravile razne slastice i druga ukusna jela.

Nakon kratkog odmora uslijedio je rekreativni program koji su vješto i stručno vodili animatori župe Prozor. Smijeha u ovom dijelu programa nije nedostajalo.

Duhovnu obnovu završili smo ponovnim susretom s predavačem, tijekom kojega su sudsionici imali priliku izvući jedan biblijski citat. Cilj biblijske poruke bio je da mlađi u svojoj obitelji pročitaju izvučeni ulomak iz Svetog pisma i o njemu razgovaraju.

Zajedno s mlađima župe Prozor molimo da naše srce ispuni Riječ Božja po primjeru svetog Josipa. Neka to bude naš dar Bogu!

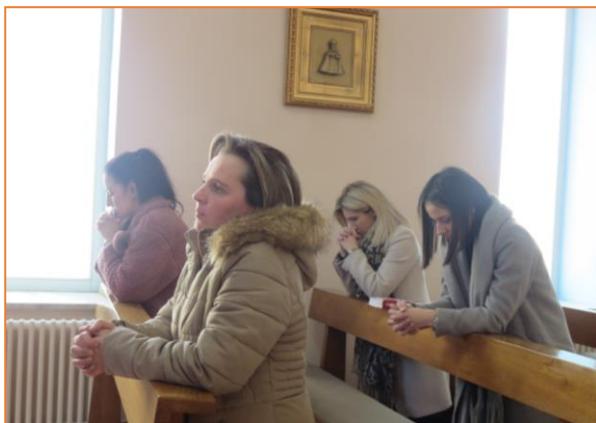
s. M. Marinela Zeko

Korizmena duhovna obnova za djelatnice *Vrtića sv. Josipa*

U subotu, 6. ožujka 2021. godine održana je u samostanu sv. Josipa u Vitezu, kod Sestara Služavki Maloga Isusa, korizmena duhovna obnova za djelatnice Predškolske ustanove *Vrtić sv. Josip* na temu *Rast u duhovnom životu*.

Duhovna obnova započela je u kapelici samostana *Molitvom svetom Križu*, a zatim kao uvodni dio prikazano je Stadlerovo razmišljanje o Isusovoj smrti i sedam riječi s križa, u riječi i slici, što je priredila s. Manda Pršlja, Služavka Maloga Isusa, kao i predavanje na temu *Rast u duhovnom životu*. Sudionice duhovne obnove imale su mogućnost prisjetiti se kako duhovno izrastati, ponajprije rasti u bogoslovnim krjepostima: vjeri, nadi i ljubavi. Zatim su se podsjetile kako se duša hrani prije svega molitvom, slušanjem Riječi Božje i sakramentalnim životom. Za put rasta u vjeri potrebno je moliti, čitati Svetu pismo, ići na svetu misu, redovito se isповijedati, štovati Blaženu Djevicu Mariju. Na sve ovo nadovezuje se rast u duhu karizme Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, koju je utemeljio prvi vrhbosanski nadbiskup sluga Božji dr. Josip Stadler. Isto Stadler želi i danas svima koji su u njegovim kućama, ustanovama koje je on sam gradio i utemeljio da se Božje Ime pronese i proslavi na zemlji. I na kraju je naglašeno kako se u ovoj godini posebno preporučuje upoznati sv. Josipa, kako bismo poput svetog Josipa djelovali iz slušanja Riječi Božje. Za kraj prvog djela duhovne obnove prikazana je prezentacija o svetkovanim Dana Gospodnjeg, kako to Stadler opisuje u jednoj svojoj pastoralnoj poslanici.

U drugom dijelu duhovne obnove sudionice su imale priliku za svetu ispovijed, a nakon toga sudjelovati na svetoj misi koju je predslavio fra Velimir Bavrka, župnik župe Vitez. U prigodnoj propovijedi fra Velimir se osvrnuo na Riječ Božju iz evanđelja govoreći kako možemo zadobiti Božju ljubav i biti otvoreni za Božju milost. Zatim se osvrnuo na poučavanje i odgoj djece, za koji se prije svega traži svjedočanski izraz lica onih koji odgajaju.

„Pozvane ste odgajati djecu kao cjelovite osobe“, kazao je župnik dodavši kako je posao odgajatelja izazovan, osjetljiv i častan. Kako bi takav ostao, sve je pozvao na rad na sebi, dosljednost i kreativnost te čuvanje od rutine, laskanja, oholosti. Naglasio je i kako se treba učiti mudrosti jer sve nam je dano odozgor.

„Potrebno je ući u prostor Svetoga i susresti se s Isusom koji je ljubav i milosrđe. Pedagoški odgoj nema plodova bez kvasca ljubavi“, naveo je svećenik i naglasio da se djeca odgajaju u molitvi. Fra Velimir je na zanimljiv način podsjetio kako duša može najviše boljeti, a kako bi ozdravila treba doručkovati, ručati i večerati i to hraneći se molitvom, Božjom Riječju i euharistijom. „Potrebno je ispuniti se Božjim sadržajem, kako nas aktivizam ne bi pregazio i ispraznio“, zaključio je fra Velimir. Odmah nakon svete mise uslijedilo je klanjanje Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramantu i blagoslov s Presvetim.

Kroz ponuđena pitanja sudionice duhovne obnove dale su svoj osobni osvrt na ovu duhovnu obnovu i kazale: „Sudjelovanjem na duhovnoj obnovi na temu *Rast u duhovnom životu* ispunile smo se pozitivnim duhom i potaknute smo još se više truditi rasti duhovno, pretežito u našem radu s djecom. Činjenje dobrih djela i odgoj djece u katoličkoj vjeri i molitvi uvelike pridonose našem razvoju u duhovnom životu.“

„Uvijek nam je potrebna Božja Riječ, uvijek nešto novo odzvoni u srcu kao Isusove riječi s križa. Hvala dragom Bogu, sestrama koje Duh Sveti potiče da šire Radosnu vijest, evanđelje. Neka Božji blagoslov prati naše sestre“, zaključak je ovog susreta.

Sestra SMI i djelatnice PU Vrtić Sveti Josip

Split

Blagovijest, nebeska zaštitnica Društva PMI

Društvo Prijatelja Maloga Isusa za blagdan Navještenja Gospodinova ili Blagovijesti naša skupina Svetišta Gospe od Pojišana u Splitu pripremala se trodnevnicom. Veliko je to otajstvo: Isus se uputio na zemlju i htio postati čovjekom! Zašto? Želi nas spasiti i oslobođiti od svih nemoći i užasa.

Htio je kazati da vjerujemo Njemu. Marija je trebala povjerovati i prihvati navještaj anđela. Izrekla je svoj veličanstveni spasenjski DA!

Prvog dana sudjelovali smo na sv. krunici, Euharistijskom slavlju i uz osobnu meditaciju: „Raduj se Marijo“.

Drugog dana predmolili smo križni put, te nastavili sudjelovanjem na Euharistijskoj gozbi i uz osobnu meditaciju: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj!"

Treći dan sudjelovali na sv. krunici, Euharistijskom slavlju i uz osobnu meditaciju: "I Riječ je tijelom postala."

Kroz trodnevnicu kao i sve dane molitvene kampanje 40 dana za život, molili su PMI-a pred splitskim rodilištem za spas života. Na sam blagdan 25. ožujka, sudjelovali smo na svečanoj večernjoj Sv. misi i klanjanju pred Presvetim. Posebno smo molili za bolesnike, obitelji PMI-a, svećenike, župnu zajednicu, mlade i duhovna zvanja nova i postojeća. Svetu misu predslavio je fra Josip Čibarić zajedno sa župnikom fra Žarkom Lučić. U nadahnutoj propovijedi istaknuo je fra Josip taj najvažniji Marijin DA, koji je preokrenuo čovječanstvo. Marijin Da je bila najčasnija i najsvetija riječ koju je ikad izreklo ikoje stvorene. Bio je to slobodni Marijin pristanak snagom vjere. Marija ljudskom rodu otvara put u raj, donosi mir i spasenje.

Budući da je svetkovina Blagovijesti u Korizmi razmišljajući o biblijskoj riječi; "Ne živi čovjek samo o kruhu" odlučili smo nastavak susreta "blagovati" i darivati riječi... Nakon Svetе mise nastavili smo darivanje podrškom i međusobnim razgovorom o spasenju koje dolazi od Utjelovljene Riječi. Prebirali smo također značenje ovog blagdana, koji je početak RADOSNE vijesti, pa smijemo reći kako je tada započeo Novi zavjet u stvarnom smislu. Dijelili smo razna iskustva koja nas u svakodnevљu zaokupljaju, ali sva naša nada je Isus. Ovog dana započeli smo ujedno i veliku devetnicu HRVATSKA MOLI ZA ŽIVOT, hodeći prema Božiću, svakog 25. u mjesecu.

Mnogo je blagoslova pred nama, povezujući dvije proglaštene godine: Godina sv. Josipa i Godina obitelji. Sveti Otac je kazao: Povjerimo put naših obitelji (i zajednica), osobito sv. Josipu brižnom ocu... i čitavoj sv. Obitelji, Majci Mariji i Djetcetu Isusu.

U svojim srcima zahvalni Gospo što nam je dozvala Isusa, sestrama Služavkama Malog Isusa jer možemo živjeti karizmu sluge Božjeg Josipa Stadlera, ispunjeni blagodatima, pjesmom Gospa i Malom Isusu, PMI-a sa pročelnicom zaokružili ovaj dan.

s. M. Dolores Brki

Molitva za život

Na Veliki ponедјелjak, 29. ožujka 2021. u župnoj crkvi Navještenja BDM - Vrgorac, mi PMI, „Molitvom zahvale“ pred izloženim Presvetim sakramentom, završili smo naše 40-dnevno molitveno bdijenje, kojim smo se uključili u „Molitvu za život“, osobito za nerođene, „Inicijative 40 dana za život“. U molitvi koja je bila u župnoj crkvi i kapelici sestara SMI pridružili su nam se i drugi župljani.

Kroz ovo vrijeme posjetila nas je i koordinatorica Centra za život, gospođa Marija Šošić te gospođa Mihaela, majka šestero djece i sedmog koje očekuje. Ona je pred cijelom župnom zajednicom iznijela svoje svjedočanstvo koliko je život prelijepi Božji dar.

Na svetkovinu zaštitnice naše župe i nas PMI započeli smo „Veliku devetnicu za Božić“ i namijenili je za duhovnu obnovu obitelji našega grada kako bi u obiteljima ojačala vjera i zaživjela molitva, te za naše mlade da svoj život usmjere prema Kristu koji je jedini izvor prave radosti.

PMI

Uskrnsni blagoslov jela u samostanu sv. Ivana Krstitelja

Na Veliku subotu, 3. travnja 2021. u 17 h u dvorištu samostana sv. Ivana Krstitelja u Samoboru, u skladu s epidemiološkim mjerama, okupilo se mnoštvo ljudi iz Samobora i okolnih mjesta na tradicionalnom uskršnjem blagoslovu jela. U našim je krajevima uvriježen običaj da se na Uskrs blagoslivljujaju jela koja vjernici s poštovanjem blaguju u svojim obiteljima i

smatraju posebnim načinom sudjelovanja u Kristovu Vazmu. Blagoslov je predvodio fra Marin Grbešić, magistar franjevačkih postulanata hrvatske provincije sv. Ćirila i Metoda, uz asistenciju postulanata. Osobita nam je radost bila što je blagoslovu nazočio velik broj djece sa svojim obiteljima, koja pohađaju ili su pohađala naš Dječji vrtić Cvjetnjak.

Nakon znaka križa i uvodnog pozdrava, slavitelj je nazočne pripravio na blagoslov ovim riječima: „Braćo i sestre! Uskrs je blagdan obnove čovjeka i svijeta. Kristovom smrću i uskrsnućem otkupljen je čovjek i cijeli svemir. Počelo je sveto proljeće. Odsada nas svaki obrok podsjeća i poziva na gozbu Tijela i Krvi Kristove, na ljubav koju je Isus pokazao na posljednjoj večeri i na lomljenje kruha u kojem su učenici prepoznali uskrsloga Gospodina. Pošto smo po svetim sakramentima Krštenja, Pomirenja i Euharistije s Kristom uskrsnuli na novi život, nek nam ovaj blagoslov jela bude znak te novine, da u blagovanju te blagoslovljene hrane, u zajedništvu i ljubavi svoga obiteljskog stola budemo trajno povezani s uskrslim Gospodinom i živimo kao novi ljudi“ (*Blagoslovi, Kršćanska sadašnjost*, 1987.).

Nakon čitanja Riječi Božje, fra Marin je održao prigodnu homiliju, a nakon zajedničkih prošnji uslijedila je blagoslovna molitva i blagoslov jela koje su sestre popratile pjevanjem prigodnih pjesama. Zahvaljujemo svemućem Bogu na vremenskim prilikama, jer je blagoslov unatoč crnim oblacima koji su se nadvili protekao bez kiše.

s. M. Jasmina Kokotić

Prozor

Prva pričest u župi Presvetog Srca Isusova

Kao i u mnogim drugim župama, tako je i u župi Presvetog Srca Isusova u Prozoru na Mali Uskrs 11. travnja 2021. godine proslavljena prva sveta pričest. Tog je dana, pod pučkom svetom misom 39 prvopričešnika prvi puta primilo Tijelo Kristovo. Svečano euharistijsko slavlje predslavio je

župnik preč. Marko Tomić uz koncelebraciju kapelana vlč. Josipa Antukić i preč. Ivana Bošnjaka.

U svojoj propovijedi župnik je istaknuo da su ova nedjeljna misna čitanja svim vjernicima poticaj i ispit vjere. Posebno se obratio djeci porukom da njihovo prijateljstvo s Isusom treba postajati sve jače, kao kod svetog Tome. Dodao je da će i naše prijateljstvo s Isusom biti jače ako se s njim susrećemo svake nedjelje i ako primamo njegovo Tijelo. U svojoj propovijedi župnik se obratio i roditeljima poručujući im da ne smiju nikada razočarati svoju djecu te im trebaju biti živi primjer.

Misna čitanja i molitvu vjernih čitala su braća i sestre prvopričesnika, koji se ove godine pripremaju za primanje sakramenta krizme, a bili su odjeveni u narodnu nošnju svojega kraja. U ime svih roditelja za prvopričesnike je molio jedan otac.

Ljepoti ovog svečanog događaja doprinio je zbor mladih pod vodstvom s. M. Marinele Zeko, koji su svojim sviranjem i pjevanjem približili ljubav Božju razlivenu u srcima našim.

Svi prvopričesnici zajedno sa svojom vjeroučiteljicom izrekli su na kraju misnog slavlja zahvalu Bogu i roditeljima. Molili su za Božji blagoslov i milost da uvijek ostanu vjerni Isusovi prijatelji, a župnik im je podijelio prigodne darove za uspomenu na ovaj sveti dan.

s. M. Marinela Zeko

Vrgorac

Prijatelji Maloga Isusa u molitvi za duhovna zvanja

Mi, Prijatelji Maloga Isusa, kroz tjedan molitve za duhovna zvanja od 19. do 25. travnja 2021. dali smo svoj duhovni doprinos našoj župnoj zajednici u Vrgorcu.

Svaku smo večer u našoj crkvi predvodili molitvu krunice i litanije Blažene Djevice Marije, te molitvu za duhovna zvanja, a nakon toga prisustvovali slavlju Sv. mise na istu nakanu.

U nedjelju Dobrog Pastira imali smo klanjanje pred Presvetim. Budući da je bio 25. u mjesecu, a to je inače dan duhovne obnove u našoj župi, te također drugi dan velike devetnice za Božić, uputili smo svoje molitve Malom Isusu da ojača vjeru i podari milost obiteljske molitve našim župljanima. Preporučili smo Majci Mariji da zaogrne svojim plaštem naše mlade kako bi napustili put zla koji im se svakodnevno nameće i odabrali put njezina Sina jer je na njemu prava radost i izvor sreće.

U ovom tjednu molitve stavili smo u zagrljaj Dobrog Pastira sva naše sestre Služavke Malog Isusa koje žive u našoj sredini te sve naše pokojne sestre koje su kroz proteklih više od stotinu godina ovdje sijale sjeme dobrote. Vjerujemo da će Dobri Pastir po njihovim žrtvama i zagовором te našim poniznim molitvama podariti milost duhovnog poziva i nekome u našoj župnoj zajednici u Vrgorcu.

PMI

Zagreb

Dječje igre na Stadlerov dan

Vedro i sunčano dopodne u župu svetog Ivana Krstitelja u Zagrebu okupilo je tridesetak djece pravopričesnika i njihove braće na igre na otvorenom u župnom dvorištu. Radosna lica djeca su se okupila na katehezi o biskupu sluzi Božjemu Josipu Stadleru jer se svakog osmog dana u mjesecu sestre Služavke Malog Isusa spominju lika i djela sarajevskog Nadbiskupa pa je to bila prilika da i najmanji čuju nešto o njemu.

Znatiželjni pogledi bježali su prema suncem obasjanom dvorištu gdje su šareni rekviziti posloženo čekali svoje vrijeme. Spletom od desetak

različitih igara na otvorenom najmanji župljani su okušali svoje sposobnosti. Kulisa cijelog programa bili su veseli i pažnjom ispunjeni pogledi roditelja koji su se i sami okušali u nekim igrama što je izmamilo posebnu pažnju djece. Niz igara započeo je igrom sa „školskom torbom“ koju je pratilo prebacivanje čaša privezanih nogu te prenošenje obruča držeći se za ruke. Kratku pauzu napravili smo uz pjesmu: „Mi želimo uzdići Isusa“ uz pokazivanje pokreta. Natjecanje se nastavilo puhanjem „vjетra sa Sljemena“ te skočkicom-hopsicom koja je spretno upadala u šarene posude naših najmanjih. Borba za pobjedu je bila neizvjesna tako je zadnji niz igara za prvo mjesto donio malu prednost jednoj ekipi koja je svoj slatki pobjednički dar podijelila sa svim natjecateljima.

Radost i osmijeh bio je vjeran pratitelj susreta u župnom dvorištu tako da je vrijeme proletjelo. Ostao je dogovor da ćemo igre nastaviti nedjeljama nakon dječje Mise na istom mjestu. Radujmo se svakom novom sudioniku i nasmiješenom pogledu vjernika. Živio mali Isus! Uvijek u našim srcima!

s. M. Marta Vunak

Kaštel Kambelovac

”Priča o Ruži“ - D.V. Mali Isus

U srijedu 26. svibnja 2021. godine u Kaštel Kambelovcu održana je priredba „Priča o Ruži“ koju su uz vodstvo teta, s. M. Martine i s. M. Kristine, za svoje roditelje, odigrala djeca iz Dječjeg vrtića Mali Isus.

Kroz priredbu djeca su poslala poruku o važnosti prijateljstva, empatije, međusobnog prihvaćanja, ustrajnosti te vjerovanja u sebe i svoje darove, naglasivši kako svatko od nas ima neki poseban dar.

Na kraju priredbe roditeljima predškolaca i samim predškolcima, kao i svim prisutnima, obratila se ravnateljica vrtića, s. M. Martina Grmoja, naglasivši im između ostalog, kako vrata vrtića, ali i srca teta ostaju za njih uvijek otvorena. Nakon završnog pozdrava uslijedila je podjela diploma i prigodnih uspomena predškolcima kao i zajedničko druženje uz igru i čašćenje. Na priredbi su bile prisutne i provincijalna glavarica Splitske provincije Sestara Služavki Malog Isusa, s. M. Terezija Pervan te njezina zamjenica s. M. Marcela Žolo. (SMI)

ODJECI DUŠE

Sveti Josip u očima kandidatice

Sveti Josip za mene je divan svetac. Za današnje vrijeme provokativan i aktualan. Dok je svuda prisutna gužva, vreva, galama, on je i dalje jednako tih. Za mene on je svetac tihe prisutnosti, tihe nazočnosti. Svetac pouzdanja i vjernosti. Dok Blažena Djevica Marija postavlja pitanje: "Kako će to biti?", sveti Josip ne pita ništa i ne traži objašnjenja. Ostaje uz Mariju i Isusa kao čovjek skrovite, tihe, ali moćne prisutnosti i odmah djeluje. Uzima svoju zaručnicu Mariju i od tog trenutka sav je u službi Njoj i Isusu koji se ima roditi. Kako je bila velika radost svetoga Josipa kada je Isusa u betlehemskoj štali prvi puta uzeo u naručje. Zavolio Ga je pravom očinskom ljubavlju. Cijeli život svetoga Josipa bio je za Mariju i Isusa. Josip nikada zbog toga nije bio ogorčen.

Marija je u Josipu imala vjernog zaručnika, prijatelja, čvrsti oslonac i siguran život. Isus je u Josipu imao Oca uz kojega je naučio vrijednost rada i molitve. U nazaretskoj su radionici proveli sate radeći i razgovarajući. Zahvaljujući Josipu Isus je iz dana u dan rastao u dobi, mudrosti i milosti pa je već u dobi od dvanaest godina u Hramu zadivio učitelje i pismoznance. Kakva li je samo bojazan obuzela očinsko srce svetoga Josipa kada se na putovanju u Jeruzalem Isus izgubio. U svojoj nemoći i poniznosti sigurno je pomislio kako je zatajio, ili kako je nesposoban, ali ni tada nije očajavao. Zajedno s Marijom tri dana ga je tražio i tako još jednom pokazao svoju brigu i odanost. Kada su pronašli Isusa, Marija potvrđuje Josipovu predanost: „Gle, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili.“ A on im reče: ‘Zašto ste me tražili? Zar niste znali, da mi je biti u onome što je Oca mojega?’” „I siđe s njima, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan.“ (Lk 2,48-51)

Josipe, hvala ti što si Isusa i blaženu Djevicu Mariju uzeo pod svoje okrilje. Hvala ti za tiho i skrovito služenje u nazaretskoj radionici. Hvala ti što si kruhom svojih ruku hranio Onoga koji je Kruh naših duša.

Anita Katanec-Makaj, kandidatica

Sveti Josip

*Sveti Josipe, prihvatio
si Isusa kao svoga Sina,
po Božjoj volji primio
neizmjernu ljubav s visina.*

*Radnik i tesar si bio,
znanje i vještine nisi krio,
kako s očevima to obično biva
svaki sin takvog oca sniva.*

*Obitelj gradiš si u
skrovitosti i tišini,
primjer si pružio
nama na nizini.*

*Hvala ti, Josipe
ponizni i blagi,
što nas po tvom zagovoru
uslišuje Bog dragi.*

Darija Filipančić, kandidatika

Služavke Maloga Isusa 20 godina u službi najpotrebnijih u Caritasovom Rehabilitacijskom centru Sveta Obitelj u Mostaru

Tog kišovitog i prohladnog ožujskog dana, krenusmo iz Sarajeva. Pod očinskom zaštitom sv. Josipa stigosmo u prohладni Mostar s. Ljubica Šilar, pok. s. Asumpta Kovačušić i s. Klara Jerković u pratinji s. Liberije Filipović – provincijalne glavarice, te s. Rudolfe Paradžik i s. Marine Piljić gdje nas je dočekao don Ante Komadina ravnatelj Caritasa mostarsko-duvanjske i trebinjsko-mrkanjske biskupije i don Ivan Zovko. Nakon kratkog susreta u Centrali Caritasa, podosmo u katedralu Marije Majke Crkve na molitvu za mir na našim prostorima koja se moli u čast sv. Josipa zaštitnika mostarske biskupije. Bilo je doista lijepo i svečano. Nakon sv. Mise uputili smo se u Lisku ulicu kako bi preuzele vođenje i skrb za Caritasov rehabilitacijski centar Sveta Obitelj. „Neka Svemogući Bog po zagovoru sv. Josipa blagoslovi njihovu prisutnost i rad u gradu Mostaru na slavu Božju, sve veći rast Crkve i dobrobit hrvatskoga naroda. Neka ljubav prema nemoćima i bolesnima uvijek nadahnjuje svako djelovanje Služavki Malog Isusa“ zapisao je don Ante Komadina u spomen knjizi utisaka zajednice iz Mostara pod nadnevkom 19. ožujka 2001.g. Isti dan su nam u posjet došle naše sestre iz Neuma i Studenaca i obdarile nas prigodnim darovima.

U 18^h prisustvovalo smo sv. Misi na kojoj su nas službeno predstavili kao novu zajednicu i novi red časnih sestara na području grada Mostara. (preuzeto iz kronike zajednice, str.4)

Sljedećih par dana pripremale smo svoj stan koji je bio prostran i lijep. Na blagdan Blagovijesti posjetio nas je generalni vikar biskupije don Luka Pavlović. U knjizi gostiju zapisao je „Velike nakane, veliki strah kako će to sve biti? Odgovorit će Providnost Božja i oni koji vjeruju u Providnost. Sve na veću slavu Božju“.

Dana 28. ožujka 2001.g. posjetio nas je mjesni biskup msgr Ratko Perić i zaželio nam je sretan početak i puno Božjeg blagoslova. Njegovim željama pridružio se i msgr Slobodan Štambuk biskup hvarsko-bračko-viški.

Sljedećih par dana dolazilo je dosta svećenika da nam iskaže dobrodošlicu u Mostar, među njima i fra Ivan Ševo ispred braće franjevaca kojima je povjerena župa sv. Petra i Pavla u kojoj je smješten naš Centar. Dobrodošlicu nam je uputio i tadašnji nuncij u BiH msgr Giuseppe Leanza. A tu su i sestre franjevke i sestre Službenice milosrđa koje su nam pružile svoje ruke na koje smo se uvijek mogli osloniti.

U međuvremenu, S. Ljubica Šilar i s. Klara Jerković u pratnji don Ivana Zovke, posjetile smo Caritasov centar u Linzu gdje su obilazile Specijaliziranu školu za djecu s poteškoćama u razvoju kao i Centar kojeg vode austrijske časne sestre.

Nakon mjesec dana od našeg dolaska u Mostar, posjetila nas je provincijalna glavarica s. Liberija Filipović te nam poželjela da budemo svima Sestre kao što i priliči Služavki Malog Isusa.

Ljetno vrijeme smo provele pripremajući Centar za prihvat prvih korisnika.

Prvi radni dan s djecom s poteškoćama u razvoju bio je 27. kolovoza 2001.g. Došlo je desetero djece, i djelatnici Ivanka Lasić fizioterapeut, Katica Pehar – medicinska sestra i s. Klara Jerković nastavnik predškolskog odgoja. Tu je bila i s. Ljubica Šilar ravnateljica Centra koja je zbog svojih obveza nije mogla biti s nama. U početku bilo nam je teško.(preuzeto i prepričano po uzoru na kroniku zajednice, str. 20))

Nismo znale što i kako raditi s djecom, kako im pomoći. Naše vapaje i molbe čuo je pok. don Giancarlo Pravettoni koji je počeo dolaziti svaki mjesec u Mostar i razgovarati s nama i savjetovati nas. Rekao nam je par rečenica koje i danas pamtim a koje mi služe da rado mogu raditi s djecom. „Nemojte gledati što oni ne mogu uraditi, pođite od prepostavke što oni znaju uraditi, što mogu sami uraditi. Sjediti samostalno, samostalno uzimati hranu, načiniti par koraka, izgovoriti prvu riječ, obući jaknu, patike... pomozite im da u okviru svojih mogućnosti urade sami. Darovani osmjeh, radost, bezbrižnost. Učinite da im kod vas bude lijepo, da se osjećaju sigurni i prihvaćeni. Pomozite im da urade sami sve ono što mogu.“

Od tada nam je svima bilo lakše. Postavljale smo male ciljeve koje su mogli ostvariti i sve smo bile radosne.

Dana 22. rujna 2001. bio je svečani blagoslov Centra. Izgradnja je omogućena zahvaljujući dobrotvorima Caritasa iz inozemstva, posebno talijanskim vjerskim skupštinama koje su se okupile u udruzi Pro Bosnia ed Erzegovina, na čelu s pokojnim don Giancarлом Pravettonijem, gvanelijskim redovnikom. Opremu objekta sufincirale su i katoličke organizacije iz Njemačke. Došlo je jako puno dobročinitelja i prijatelja Centra. Sam čin blagoslova obavio je Vinko kard. Puljić vrhbosanski nadbiskup uz asistenciju msgr Ratka Perića mjesnog biskupa. Ispred naše zajednice svečanosti su nazočile vrhovna poglavarica Družbe SMI s. Sandra Midenjak, s. Maria Ana Kustura njena zamjenica, s. Liberija Filipović provincijalna glavarica, s. Rudolfa Paradžik, s. Marina Piljić i pok. s. Livija Pandžić.

Nastavile smo raditi i dalje graditi našu djelatnost. Tako da je 7. siječnja 2003. započeo s radom stacionarni odjel sa sedam štićenika. Bogu hvala.

Dana 17. veljače 2002.g. bila je posveta naše male sestarske kapelice. Posvetu je obavio msgr Ratko Perić mjesni biskup uz koncelebraciju don Ante Komadine – ravnatelja Caritasa i don Dražena Kutleše biskupovog tajnika.

Proslava 10-te obljetnice rada Centra održana je 22. rujna 2011. Tom prigodom u parku Centra je postavljena fontana s likom pok. don Giancarla Pravettonija. Proslavi su nazočile s. Marina Piljić provincijalna glavarica, s. Admirata Lučić i s. Klara Jerković koje su došle iz Sarajeva.

Kako danas djeluju sestre u „Svetoj Obitelji?“

Jedna sestra obnaša službu ravnateljice Centra. Druga radi u skupini s djecom. Treća svoje vrjeme provodi u molitvi sa štićenicima na Stacionarnom odjelu i četvrta uz redoviti studij po potrebi pomaže hraniti štićenike na stacionarnom odjelu.

Kroz proteklih dvadeset godina u ovoj zajednici su djelovale: s. Ljubica Šilar, pok. s. Asumpta Kovačušić, s. Klara Jerković, s. Krunoslava Adžamić, s. Emanuela Juričević, s. Olga Kikić, pok. s. Ratimira Matanović, s. Nevenka Ivančić, s. Judita Matić, s. Ana Prkić, s. Rudolfa Paradžik, s. Klara Jerković ponovno se vratila, s. Nikolina Džavić i s. Suzana Malešić.

Hvala Bogu za ovih dvadeset godina. Hvala Malom Isusu za milost služenja i darivanja njegovoj najmanjoj i najpotrebnijoj braći i sestrama. Učinimo samo ono što smo bile dužne učiniti, izvršiti volju Božju...

s. M. Klara Jerković

Stadlerove posavske miljenice

*120 godina djelovanja Služavki Maloga Isusa
na polju sv. Filomene i na Dolorozi u Čardaku*

Deset godina nakon utemeljenja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, godine 1900., okupilo se oko nadbiskupa Stadlera i oko njegove Družbe toliko siromaha da je priželjkivao kupiti im za uzdržavanje neko imanje u Bosanskoj Posavini. Kao i u svim drugim pothvatima, Stadler je i ovog puta bio bez ijedne krune u džepu. No, on se zbog toga ne zaustavlja! Čim je čuo da Ernst Vanger prodaje svoju „pustaru“ kod Gradačca, Stadler odmah odlazi onamo pogledati ju. Bilo je to veliko imanje, površine 1 000 jutara.

Stadleru se odmah dopalo, pa ga kupuje na dug za 72 000 forinti. Taj će mu dug pribaviti mnogo neprospavanih noći. Uz to je još trebalo nabaviti ratarsko oruđe i tegleću stoku za novo imanje. Bili su to dodatni izdaci za nadbiskupa Stadlera. U ovakav je dug i rizik mogao ući samo Stadler! No, njegova je nada u pomoć Svetomogućega nadilazila svaki ljudski proračun. On je znao da to nije njegovo, već Božje djelo. Znao je da to ne radi za sebe, već za Isusa i za Njegove siromahe. Duboko je vjerovao i pouzdavao se u pomoć Svesilnoga i zato se upustio u taj dug.

Kupljeno zemljište zvano „pustara“ bi prozvano Polje svete Filomene jer je Stadler po don Boskovu uzoru veoma štovao sv. Filomenu. No, kako bi se „pustara“ pretvorila u polje, trebalo je pronaći pouzdane i sposobne radnike koji će organizirati poljodjelske poslove tako da polje urodi obilnim plodovima. Marko Tvrtković zapisa da za taj veliki pothvat Stadler nije mogao naći savjesnijih i pouzdanijih radnika od svojih sestara. U jesen 23. rujna 1901. godine uputiše u Posavinu na nadbiskupijsko imanje Polje svete Filomene 24 sestre Služavke Maloga Isusa. U njihovoje je pratinji bio preč. Vinko Palunko, povremeni duhovni upravitelj Družbe. Za prvu predstojnicu nove zajednice bi imenovana s. M. Brigita Janković iz Kalinovca. Trebalo je doista puno muke i truda da se „pustara“ pretvoriti u polje. Sestre su puno radile i podnosile veliku neimaštinu. Životni su uvjeti bili teški i nemilosrdni, pa je na nadbiskupijskom imanju umrlo 13 sestara i dvije kandidatice. No, unatoč teškoćama nijedna sestra nije napustila Družbu. O životu sestara na Polju sv. Filomene piše Majka Krescencija ovako: „Više sestara je svoj život rano svršilo zbog nevolja i patnja, mnoge su postale nesposobne za rad jer su previše oslabile od napora, nespavanja i gladi.“ Sestre su ulagale velik trud kako bi nadbiskupsku upravu i svojeg Utetmeljitelja oslobostile duga. Utetmeljitelj je očinski brinuo za sestre, ali je s njima dijelio i muku dugovanja. Tako već prve godine piše s. Brigit: „U subotu sam Vam opet poslao 500 kruna za Vaše potrebe. Štedite što više možete jer nam je zaista teško.“ Bili su to teški dani dugovanja kako za oca Utetmeljitelja tako i za sestre. Iz pisama se jasno vidi da je novac koji im je Utetmeljitelj slao za uzdržavanje bio uzajmljeni novac. Imanje je bilo ogromno, te je njegovo vodstvo bilo preteško za sestre. Stoga je Stadler tražio pouzdanog svećenika koji bi dobro upravljao imanjem. I pronašao ga je u svom prijatelju – modričkom župniku i začasnom kanoniku preč. Franji Juriću koga imenova upraviteljem nadbiskupijskog imanja Polja sv. Filomene i duhovnikom mukotrpnih sestara. Preč. Jurić je savjesno obavljao povjerenu službu. Ulagoao je sve snage za dobro Polja sv. Filomene i sestara Služavki Maloga Isusa. Toliko je srastao s Družbom da se Božjom providnošću i njegovi zemni ostaci, njegov grob, nalaze na sestarskom groblju u Čardaku.

Iako zbog velike udaljenosti Utemeljitelj nije mogao navraćati onoliko često koliko je želio, ipak je svakom prigodom rado obilazio svoje sestre i prijatelja Jurića. Koristio je svaku priliku da preporuči svoje sestre nekome od svećenika. Tako ih je najprije preporučio svojem kanoniku Palunku koji je s velikim zanimanjem pratio njihov život i rad. Veliku zaslugu za život i rad sestara na Polju sv. Filomene imao je i preč. Jurić, koji se svojski zauzeo za to imanje i sestre nakon što mu ih je Stadler povjerio. U lipnju 1902. Stadler piše Juriću: „Hvala Vam srdačno što se toliko zauzimate za naše sirotne sestre i stvari naše nadbiskupije; gospodin Bog Vam to stostruko naplatio.“ Drugom prilikom mu opet piše: „Ja Vam od srca zahvaljujem za sve što činite za naše sirotne sestrice, kojima ste pravi otac. Što bi one da nemaju Vas! Ja sam daleko, te uz najbolju volju ne mogu im pomoći. Zato vas smatram providnosnim za naše sestre.“

Na Polju sv. Filomene bila je sagrađena kapelica s malim zvonikom, posvećena svetoj zaštitnici Filomeni. Tu su se sestre nakon mukotrpнog rada sakupljale da odahnu u molitvi, a preč. Jurić je s njima slavio svetu misu, pa je život sestara protjecao u molitvi, radu i samozataji. Uz Pravila na koja su se sestre obvezale po svetim zavjetima, na Polju sv. Filomene su opsluživale i posebno pravilo u 25 točaka koje je govorilo o specifičnim uvjetima života, rada i ophođenja s radnicima na tom imanju.

Prigodom jednog posjeta Polju sv. Filomene zapazio je Utemeljitelj u gradačačkim predjelima Adu, na kojoj se još mogla vidjeti razvalina turske kule, gdje su kršćani proljevali krv i nedužni čamili u tamnicama. Ada je nekada bila posjed „Zmaja od Bosne“. Kad je Stadler doznao da je to mjesto natopljeno kršćanskom krvlju, on ga zaželi kupiti i posvetiti Žalosnoj Gospi. Želja je doskora postala stvarnost. Nadbiskup je kupio 200 jutara zemlje u Adi, takozvanom Babića Čardaku. Prozvao ga je Doloroza i poklonio ga svojim sestrama Služavkama Maloga Isusa da ga pretvore u mjesto žrtve i molitve. Zaželio je da se sestre presele s Filomene na Dolorozu na blagdan Žalosne Majke, 20. rujna 1908. I bi tako! Majka Krescencija piše da su se sestre u procesiji pjevajući i moleći preselile na svoj posjed, na Dolorozu. U „novom“ samostanu, staroj bosanskoj kućici, nije bilo dovoljno stambenog prostora, a i sestre su još bile prijeko potrebne na nadbiskupskom imanju. Bila je jesen i ubirali su se plodovi zemlje. Tako je jedan dio sestara ostao na Polju sv. Filomene, a drugi dio je doselio na Dolorozu. Kako su sestre tek došle, nisu imale ništa, pa su im sestre s Filomene slale hranu koja je bila veoma slaba i oskudna. Iduće 1909. godine zemlja je urodila plodovima te su imale hrane ne samo za sebe, nego i za sestre u Sarajevu. Tri godine je zajednica na Filomeni i na Dolorozu živjela razdvojeno. S nadbiskupskog imanja Polja sv. Filomene sve su se sestre preselile 1911. godine.

Kada su se sestre naselile na svoje imanje, sestarska se kuća na Adi pretvorila u pravu košnicu. Sestre su dan provodile na polju, često samo o suhoj kori kruha, a navečer je „samostan“ bivao pun umornih sestara željnih počinka. Zajednica na Dolorozi u prosjeku je brojila 25 sestara.

Otar Utemeljitelj suosjećao je sa svakom sestrom, posebno s onima koje su bile bolesne, koje su radile teške poslove na ekonomijama i često bile izložene opasnosti da obole od tuberkuloze, u to vrijeme izrazito prisutne bolesti. Očinski je tješio bolesne sestre i poticao ih na strpljivo podnošenje bolesti. Tako u pismu od 18. studenog 1901. piše sestrama na Dolorozi: „Žao mi je vrlo što su tri časne sestre bolesne. Dat će Gospodin po sv. Filomeni, pa će ozdraviti ili će im milostivo dati jakosti i ustrpljivosti, da i veselo njemu za ljubav trpe.“ Drugom ih prigodom ponovno potiče: „Žao mi je da su neke bolesne. Ali hvala Gospodinu Bogu. On zna što radi. Zato tješite bolesne; neka sve trpe Gospodinu Isusu na križu raspetom na slavi i od ljubavi napram njemu, koji je do ljubavi napram nama tolike muke trpio. Kažite im da i ja s njima trpim. Svaki dan ih tješite i govorite im neka, ako mogu, radosno s veseljem trpe jer se to mili Gospodinu Isusu koji je i za nas radosno trpio.“ U jednom od pisama Utemeljitelj piše: „Jako mi je draga da ste sve zadovoljne. Bog Vas dragi krijepio i dao Vam svim svetu milost da ustrajete u dobru. Samo Ljubite Gospodina Boga i štujte se međusobno i slažite, pa se ne bojte.“

Onog dana kad je Stadler upoznao Babića Čardak i kupivši ga prozvao ga Doloroza, odlučio je na njemu sagraditi lijepu crkvu Gospo Žalosnoj. Zbog velikih se dugova nije odmah moglo pristupiti gradnji. Po nacrtu arhitekta Holza godine 1915. udaren je temelj za gradnju ne samo Gospine crkve, nego i velikog samostana i osnovne škole za djecu iz pet okolnih sela. Iste godine sestre su se mogle useliti u djelomično dovršeni samostan, a sljedeće 1916. godine preč. Igrc, upravitelj sestara, svečano je otvorio novu osnovnu školu. Stadlerovu brigu za prosvjetu djece u tom kraju mještani su velikodušno pozdravili, pogotovo jer u cijelom tom kraju nije bilo ni jedne škole. Novosagrađena je škola nazvana *Hrvatska katolička osnovna škola na Dolorozi*, a pohadalo ju je oko 120 djece. Kasnije je Kotarski ured u Gradačcu bez ikakvih odobrenja školu preimenovao u *Rimo-katolička osnovna škola*. Početkom 1930-ih godina na službenim se dopisima škole vidi pečat s nazivom *Osnovna škola Služavki Maloga Isusa u Čardaku na Dolorozi*.

Novosagrađeni samostan, polje i škola u Čardaku dobili su od Utemeljitelja zajednički nazivnik Doloroza. Po zamisli arhitekta Holza, crkva Žalosne Gospe na desnoj strani prelazi u školu, a na lijevoj strani u samostan. Tako je crkva postala stožer za kuću prosvjete i kuću žrtve i molitve. Stadler je želio da čardačka crkva bude Gospino proštenište za čitavu Bosnu, a

osobito za ravnu Posavinu. Dao ju je veličanstveno urediti, kako njezin vanjski izgled tako i unutarnji prostor, ali konačnu ljepotu drage crkve video je iz neba. Gospodin ga je pozvao u vječnost kada je crkva bila sagrađena i kada je izvršio sve narudžbe interijera. Nakon Utemeljiteljeve smrti vodstvo radova na crkvi bi povjeroeno mons. Tomi Igrcu. No, budući da je crkva vlasništvo Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, o nastavku radova i ulaganjima u nju pobrinula se Družba sestra Služavki Maloga Isusa koja je na svojem Generalnom kapitulu 1919. godine odlučila da se u crkvi ima izvesti sve onako kako je Utemeljitelj zamislio i naručio. Tri godine nakon Utemeljiteljeve smrti, 31. lipnja 1921. godine, Stadlerov nasljednik nadbiskup Šarić blagoslovio je crkvu Žalosne Gospe na Dolorozi u Čardaku.

Zajednica sestara na Dolorozi u Čardaku nastavila je svestrano djelovati i nakon Utemeljiteljeve smrti. Sestre su davale jaku materijalnu pomoć sirotištima u Sarajevu, upošljavale brojne radnike, najviše siromašne, koji su u sestarskom „poduzeću“ zarađivali kruh svagdašnji. Poučavale su mještane kvalitetno obrađivati zemlju, a u svojoj su mješovitoj osnovnoj školi širile religiozno i kulturno znanje. Za vrijeme ljetnih praznika, kada nije radila škola, iz Sarajeva su im dolazile sestre sa skupinama djece na ljetovanje. Sestre su na Dolorozi uvijek teško radile. Tako sestra Rafaela, predstojnica, izvještavajući o radu i djelovanju zajednice, piše o mukotrpnom životu sestara i o teškom radu te o neizvjesnosti uspjeha ljetine završavajući: „Doloroza ne može biti drugo nego Doloroza.“

Nakon Drugog svjetskog rata Stadlerovoje je Družbi, kao i svim katoličkim vjerskim zajednicama, težak udarac zadao komunistički Zakon o agrarnoj reformi i eksproprijaciji iz 1946. godine. Najprije je izdana odluka za najveći posjed Družbe na Dolorozi. Okružna agrarna komisija odredila je da se samostanu Dolorozi oduzimaju 1 400 duluma zemljišta, školska zgrada, desno krilo samostana, sve gospodarske zgrade, svi poljoprivredni strojevi i sav živi i mrtvi zemljoradnički inventar. Prema ovoj odluci sestrama je ostao takozvani „maksimum“, tj. 100 duluma zemlje i sestarska kuća. Aktom agrarne komisije iz 1948. izvršena je dopuna eksproprijacije posjeda, kojom je samostanima oduzet i onaj takozvani „maksimum“ tj. 100 duluma zemljišta, koji su im bili ostavljeni agrarnom reformom i eksproprijacijom 1946. godine.

Dok su oduzimali zemlju i sav inventar, sestre su to nekako podnosile. Došao je trenutak da sestrama oduzmu i najveće blago – djecu za koju su sestre na Dolorozi mukotrpljivo radile. Potom su pošli oduzimati kuću za kućom. Sestre su bile primorane napustiti sve kuće u Bosni i bez redovničkog se odijela preseliti u samostane po Hrvatskoj. Kuću i imanje na Dolorozi morale su napustiti 3. srpnja 1949. godine, a u samostan su se nastanile društvene institucije. Sestrama je bio zabranjen svaki pristup.

Ipak su iz Vinkovaca češće navraćale i žalosne odlazile vidjevši da je samostan svakim danom sve razoreniji. Jednom su se pokušale skloniti u sakristiju crkve, ali ih je milicija nemilosrdno protjerala.

Dekretom nadbiskupa Alaupovića od 7. lipnja 1963. godine utemeljena je župa Čardak. Te iste godine imenovan je župnikom vlč. Jozo Perić koji je odmah pozvao sestre Služavke Maloga Isusa u župu. Župljeni su povratak sestara nakon 14 godina progona pozdravili neopisivom radošću. Župnik Perić je s puno napora obnovio spor o povratku imovine naših sestara, koji se vodio još od 1949. godine. I konačno su sestre u prvoj polovici 1971. godine dobile natrag svoj samostan Dolorozu u ruševnom stanju. Nakon temeljite obnove uselile su se u svoj samostan na blagdan sv. Ane, 26. srpnja 1972. godine. Samostan je blagoslovio veliki Stadlerov štovatelj nadbiskup Smiljan Čekada. Tako je na Dolorozi nastavljen život i rad sestara. Godine 1984. uz samostan Doloroza u Čardaku sagrađen je *Dom sv. Josipa* s 12 soba za napuštene i iznemogle starice koje su sestre njegovale i dohranjivale.

Dvadeset godina nakon povratka sestara na Dolorozu, godine 1992., uslijedio je Domovinski rat i ponovno protjerivanje kako sestara tako i vjernika katolika s Doloroze – iz Čardaka. Uoči Cvjetne nedjelje 1992. uključiše se i naše sestre u izbjegličku povorku. Bila je to prva grupa, starijih sestara, koje su se pod vodstvom predstojnice s. M. Vitomire Bagić uputile prema Generalnoj kući u Zagrebu. Druga grupa sestara napustila je dragu Dolorozu na Veliki petak 1992. godine. Ovdje donosimo snimku crkve i samostana u Čardaku nakon avionskog raketiranja s položaja srpskih ekstremista 1992. godine. Srpska vojska okupirala je župu Čardak 25. lipnja 1992. godine i do temelja srušila samostan, župnu crkvu i starački dom.

Nakon Domovinskog rata život se postupno vraćao unatoč teškim stradanjima u kojima su naš velebni samostan i crkva Gospe Žalosne bili do temelja srušeni. Na starim je temeljima sagrađena župna crkva, a uz zidine nekadašnjeg samostana obnovljena je kuća u kojoj su sestre skrbile za nezbrinute starice. U tu se kuću sestre vraćaju 1. rujna 2006. godine i od tada zajednica na Dolorozi počinje ponovno živjeti i raditi. Zajednicu sada sačinjavaju tri sestre koje pastoralno djeluju u župi Čardak i obilaze osamljene i bolesne osobe.

Našom su Dolorozom prohujale mnoge bure i oluje, ali je ona ostala vjerna Stadlerovo zamisli. Možda se danas po mnogočemu razlikuje od nekadašnje, no uvijek je bila i s Božjom će pomoći biti kuća molitve i služenja. Ujedinimo i mi danas svoje molitve i žrtve moleći Majku Žalosnu:

„O Majko, Žalosna,

Častimo tvoju svetu bol koju si živjela sa svojim Sinom na Kalvariji.

Častimo je na Pustarinoj ravnici otkad ju je za siromahe kupio Tvoj sluga, nadbiskup Josip Stadler.

Od tada je prošlo 120 godina.

Svaka je bila isprepletena

tropletom radosti, služenja i boli naših sestara.

Godine možemo prebrojiti, ali ne možemo prebrojiti

koliko puta su sestre obradile i rukama pomilovale posavsku zemlju
da bi ona donijela plod za hranu siromasima.

Tvoj sveti lik s beživotnim Isusovim tijelom u krilu

hranio je i nosio sestre kroz burno stoljeće povijesti.

Hvala Ti, Majko Dolorozo, za vodstvo, blagoslov i pratnju.

U svemu ideš i stojiš pred nama, a mi živimo od snage

koju nam daje tvoja bol. Hvala Ti, Majko žalosna!“

(Usp. sestra M. A. L. *Vjesnik Družbe SMI*, broj 4/352, Zagreb 2008. str. 45)

s. M. Ljilja Marinčić

POKOJNE SESTRE

S. M. Zdravka (Slavica) Petrović

(rođ. 20. VII. 1939. – + 18. V. 2021.)

U bolnici u Puli, 18. svibnja 2021. godine, u 82. godini života i 61. godini redovničkog života, okrijepljena svetim sakramentima, blago je u Gospodinu preminula s. M. Zdravka Petrović, koja je živjela i djelovala u župi Plomin, sa svojom braćom svećenicima vlč. Branimirom Aleksandrom (vlč. Šandrom) i vlč. Dragutinom (vlč. Dragom) Petrović. Čvrsto vjerujemo da se nakon strpljivo ponesene patnje našla u društvu Isusa, Marije i Josipa, koje je za života žarko ljubila i u njihove ruke sav svoj život predala.

Sestra Zdravka (Slavica) Petrović rođena je 20. srpnja 1939. u Režancima, u župi Svetvinčenat, od oca Mate i majke Agate (Jage) rođ. Štoković. Rasla je i odgajala se u uzornoj katoličkoj obitelji i u župskoj zajednici, u katoličkom i rodoljubnom duhu, skupa sa svoja dva brata, koji su postali svećenici: vlč. Branimirom Aleksandrom i vlč. Dragutinom. U šesnaestoj godini života, u siječnju 1955. godine došla je u Družbu sestara Služavki Malog, u zajednicu sestara Služavki Malog Isusa u samostanu otaca franjevaca konventualaca u Puli, u kojem su sestre obavljale domaćinske poslove. Sa sestrama godinu dana kao redovnička pripravnica moli i radi, a zatim odlazi u samostan u Samoboru, gdje završava osmi razred osnovne

škole. Redovničku kandidaturu slijedeće dvije godine, 1957. i 1958., živi u Generalnoj kući Družbe u Zagrebu, gdje pohađa muzičku školu.

U novicijat ulazi 14. kolovoza 1959. u Zagrebu. Privremene redovničke zavjete polaže 15. kolovoza 1960. godine, a doživotne 15. kolovoza 1966. godine u Zagrebu. Nakon položenih privremenih redovničkih zavjeta pet godina boravi u samostanu u Vrgorcu, gdje vrši službu voditeljice crkvenog pjevanja u župi, drži satove klavira i brine o urednosti crkve i crkvenog rublja. Dolazi 14. veljače 1966. u Trilj, gdje vrši službu katehistice, voditeljice crkvenog pjevanja, uređuje župsku crkvu i crkveno rublje. Od 1. rujna 1967. do 6. listopada 1970. u župi Rovinj, u Istri, u kojoj su djelovale sestre Služavke Malog Isusa, vodi crkveno pjevanje, vrši službu katehistice i uređuje crkvu. U listopadu 1970. dolazi u Trogir, gdje kroz deset godina vrši službu orguljašice i voditeljice crkvenog pjevanja u katedrali, ima vjerouauk u župi, brine o urednosti katedrale i pripadajući joj crkava i crkvenog rublja. Od 1980. do 1982. godine u Čilipima vrši službu sviračice i voditeljice crkvenog pjevanja, katehistice, te brine o urednosti crkve i crkvenog rublja. Ujedno vrši službu učiteljice juniorki Splitske provincije.

Od siječnja 1982. do kolovoza 1998. godine živi u Istri, u porečkoj i pulskoj biskupiji, u župskoj kući u župi Sv. Nedjelja, gdje pomaže svojim teško bolesnim roditeljima i braći svećenicima vlč. Šandru i vlč. Dragi. Roditeljima je bila potrebna stalna pomoć drugih. Imali su njih troje djece: dvojicu sinova svećenika i s. M. Zdravku kao redovnicu, a četvrtu im je dijete umrlo kao malo dijete. Imajući u vidu posebne prilike i potrebe obitelji, Kongregacija za ustanove posvećenoga života i društva apostolskoga života, 1992. godine dala je dozvolu da s. M. Zdravka Petrović boravi izvan redovničke zajednice i njeguje bolesne i nemoćne roditelje, koji su živjeli kod sinova svećenika na župama u kojima su djelovali: u Svetoj Nedjelji, Kringi i Plominu. Uz brigu za bolesne i nemoćne roditelje s. M. Zdravka pomaže svojoj braći svećenicama u pastoralnom radu, svira i vodi crkveno pjevanje, pomaže u vjerskoj pouci djece, uređuje crkveno rublje, pomaže siromašne, obilazi starije i bolesne osobe u župi. Otac Mate umro je 17. travnja 1997. godine. Od kolovoza 1998. s. M. Zdravka u župskoj kući u Kringi njeguje majku Agatu, koja je umrla 10. kolovoza 2008. godine. Od 10. siječnja 2010. godine do svoje smrti s. M. Zdravka živi u župskoj kući u Plominu, gdje je župnik vlč. Šandro, te je i dalje na ispomoći svojoj braći vlč. Šandru i vlč. Dragi, koji su bili već istrošeni i narušenog zdravlja i potrebni pomoći s. M. Zdravke. Sve troje od tada žive zajedno u župskoj kući u Plominu. Sestra Zdravka vodi domaćinstvo i pomaže jednom i drugom bratu u pastoralnim potrebama župa u kojima djeluju. Iako i sama narušenog zdravlja, sve čini da im olakša svećenički život i bude im na pomoći u vođenju domaćinstva i župskim poslovima. Žive skromno i jednostavno, zadovoljni malim stvarima, gorljivi u molitvi i radu, uvijek

spremni pomoći drugima oko sebe. Suosjećaju sa siromašnima i potrebnima u župi i izvan nje. Dijele s njima ono što imaju. Žive skromno i jednostavno, zadovoljni malim stvarima, gorljivi u molitvi i radu, uvijek spremni pomoći drugima oko sebe. Suosjećaju sa siromašnima i potrebnima u župi i izvan nje. Dijele s njima ono što imaju. Sestra Zdravka majčinskim okom i ljubavlju zapaža potrebne i potiče braću i sebe da još više čine dobra drugima. Samo je Bogu poznato koliko je dobra s. M. Zdravka sa svojom braćom učinila malim i skrovitim dušama, materijalnom pomoću, duhovnom utjehom i duhovnom pomoći. Sestra Zdravka iz župske kuće u Plominu prije nekoliko dana smještena je u bolnicu u Puli, radi intenzivnog liječenja, gdje je 18. svibnja 2021. godine završila zadnja postaja njezinog križnog puta, te se nakon patnje blaženo preselila u kuću Oca nebeskoga.

Posljednji ispraćaj s. M. Zdravke održan je u petak, 21. svibnja 2021., u 13 sati u njezinoj rodnoj župi Svetvinčenat. U toj župi je rođen bl. Miroslav Bulešić, čiji se grob nalazi u župskoj crkvi, pa su se sestre koje su došle na sprovod pomolile pred oltarom blaženika.

Ukopu su nazoočile vrhovna glavarica s. M. Marija Banić i još tri sestre iz Generalne kuće Družbe u Zagrebu, provincijska glavarica splitske Provincije sv. Josipa s. M. Terezija Pervan sa sedam sestara, koje su došle iz Splita jednim kombijem. Na sprovodu je bilo i nekoliko sestara drugih redova čije zajednice djeluju u Istri, te vjernici iz župa u kojima je s. M. Zdravka živjela s roditeljima i dva brata svećenika, a mnogi koji su željeli nisu mogli doći zbog trenutne epidemiološke situacije.

Sprovodni obred na mjesnom groblju vodio je rođak s. M. Zdravke, biskup u miru mons. Ivan Milovan. Sahranjena je u grobnici gdje počivaju i smrtni ostaci njezinih plemenitih roditelja, koje je s ljubavlju njegovala. Ne možemo ovdje ne spomenuti da nas zadivljuje vjera s. M. Zdravke, koja potvrđuje kako valja s Bogom živjeti i u njegovoj vjeri djelovati, kako se kraljevstvo Božje živi već ovdje na zemlji, da sve prolazi a Bog jedino ostaje. U toj vjeri s. M. Zdravka je za života pripremila i redovničko ruho koje će joj se obući nakon smrti. U svoj ormar u spremljenu vrećicu s redovničkom odijelom stavila je i svetu krunicu i dvije svete sličice: sličicu Majke Božje i sličicu blaženog Miroslava Bulešića. Tako u ljesu u prekriženim rukama u znak križa s. M. Zdravka ima krunicu, sličicu Majke Božje i sličicu blaženog Miroslava. Očiti plan Božje providnosti.

Nakon sprovodnog obreda Svetu misu zadušnicu za pokojnu s. M. Zdravku u župskoj crkvi predvodio je biskup mons. Ivan Milovan, u koncelebraciji s bratom vlč. Šandrom, generalnim vikarom biskupije mons. Vilimom Grbac, te više svećenika još jedanaest drugih svećenika. Brat vlč. Drago zbog

bolesti nije mogao doći na sprovod. Biskup Ivan je na početku misnog slavlja kazao: "Ova sprovodna Misa što je služimo uz pogrebni ispraćaj naše pokojne s. M. Zdravke naš je vjernički čin blizine, prijateljstva, poštovanja, zagovora i preporuke Bogu, Ocu milosrđa za našu pokojnicu, na kraju njezina životnog putovanja, u času njezina dijeljenja od svega ovozemaljskoga i prijelaza u Vječnost. Mi kao kršćanska zajednica ispraćamo našu sestru u vjeri i nadi te s molitvom da je Otac Nebeski primi, iskaže joj svoje milosrđe, oprosti joj nedostatke života i nagradi njezino plemenito životno služenje za dobro Crkve i svih ljudi. Slavljenje Euharistije je, znamo, nadasve zahvala. Ovom Euharistijom mi zahvaljujemo Ocu za sav život i redovničko služenje, za djela, molitve i trpljenja naše pokojnice."

U homiliji je biskup mons. Milovan istaknuo: "Spominjemo se njezina života i odrastanja u ovoj župi, njezina mladenaštva i upoznavanja Sestara Služavki Malog Isusa tada prisutnih u Puli i njezina pristupanja toj redovničkoj zajednici. Ona je tada prihvatile redovnički poziv kao svoj životni put te je zatim kao redovnica djelovala niz godina po župama Splitsko – makarske nadbiskupije, a zadnjih nekoliko desetljeća vratila se u Istru i potpuno se posvetila brizi za svoje stare i bolesne roditelje, te bila do kraja života domaćica i župna suradnica svojoj dvojici braći svećenicima u sv. Nedelji, Kringi i Plominu. Zahvalni smo njezinim redovničkim poglavarcima na razumijevanju, strpljivosti za situaciju naše sestre te je tako ona, unatoč dugogodišnjem izbivanju mogla ostati povezana sa svojom zajednicom i održati zajedništvo s Družbom. Mi se danas oprštamo od

jednog života koji je sav bio posvećen katehiziranju mladih, animiranju misnih slavlja, služenju bolesnima, vođenju domaćinstva svećenicima. Sve je to, napose posljednjih godina njezina života bilo povezano s velikim križem bolesti koje su je pratile do samoga njezina ugasnuća u pulskoj bolnici. Rad molitva i trpljenje ispunjali su njezin život. Hvala Bogu za njezino vrijedno cjeloživotno služenje. Molimo danas ovdje da u našoj Crkvi, po daru Duha Svetoga bude uvijek onih koji će kao svećenici, redovnici i redovnice te angažirani vjernici laici činiti Crkvu plodnom u naviještanju vjere te svjedočenju ljubavi.”.

Biskup je nadalje istaknuo da prispoloba o mudrim i ludim djevicama prikazuje naš trenutak smrti kao susret sa Zaručnikom. Istakao je značenje i veličinu redovničkog poziva i poslanja u Crkvi, u koje je i s. M. Zdravka kao mudra djevica utkala sebe. „Molimo kod ove Sветe mise s vjerom i pouzdanjem da naša sestra Zdravka doživi oproštenje i mir, odmor i utjehu te puninu blaženstva u domu Očevu”, zaključio je mons. Milovan.

Prije završnog blagoslova održani su prigodni govorovi. Župnik Svetvinčenta vlč. Darko Zgrablić spomenuo je kako je često znao vidjeti s. M. Zdravku u molitvi pred oltarom bl. Miroslava Bulešića kada bi s braćom usput stala u Svetvinčentu. Najavio je da će misa osmine za pokojnicu biti u ponedjeljak 24. svibnja u 17 sati u crkvi sv. Germana u njezinom rodnom selu Režanci.

Najprije se od s. M. Zdravke oprostila provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan u ime Splitske Provincije sv. Josipa i Generalne uprave Družbe. Iznijela je životopis s. M. Zdravke, te je posebno istaknula: „Sestra Zdravka bila je redovnica svakodnevne jednostavnosti i dobrote. Resila ju je skromnost, spontanost, radost, vrednina i oduševljenost Kristom i zahvalnost za dar svećeničkog poziva njezine dvojice braće i njezin odaziv na redovnički život, za primjer čvrste vjere i pobožnosti svojih roditelja. Iistica se dobrotom srca i plemenitošću duše, poniznošću i evandeoskom radošću. Uvijek spremna drugoga čuti i razumjeti. Miroljubiva i nemametljiva. Bog i drugi su joj bili uvijek u prvom planu. Imala je majčinsko i milosrdno srce. Radišna i odgovorna u povjerenim službama. Angažirana u raznim crkvenim događajima na župama gdje je pastoralno pomagala kao sviračica i voditeljica crkvenog pjevanja. Redovito je i rado počivala godišnje glazbene tečajeve na crkvenom Institutu u Zagrebu, i tako se stalno usavršavala. Vjerskom poukom djece na župama i savjetom mnoge je dovela k Isusu i uputila ih u vjerski život. Radovala se kad bi susrela svoje bivše pjevače i vjeroučenike. Od vjernika bila je obljaljena kao dobra, radosna i uzorna redovnica. Bila je žena, redovnica duboke vjere i molitve, a osobito je gajila pobožnost prema Majci Božjoj. U svojim zdravstvenim teškoćama, kojih je dulji niz godina imala, bila je strpljiva i predana u ruke Božje. Živo je pratila sva zbivanja u svojoj Družbi i

Provinciji. Veselila se i radovala zajedničkim susretima, hodočašćima i proslavama u Družbi i Provinciji. Bila je sretna kad bi mogla s bratom vlc. Dragom doći za pojedine prigode u Provincijsku kuću u Splitu i obići sestre u okolnim samostanima. Redovito je obavljala godišnje duhovne vježbe. Pomno je pazila da ne zaboravi čestitati imendan koje sestre, i uvijek se interesirala za bolesne i starije sestre, telefonski ili pismeno im uputila riječ ohrabrenja. Radi potreba obitelji živjela je 39 godina izvan svoje redovničke zajednice u službi ljubavi bolesnim roditeljima i braći svećenicima u rodnoj Istri, ali je duhom uvijek bila uz svoju redovničku zajednicu, s njom živjela i osjećala, za njezine potrebe sa svojom braćom svećenicima dnevno molila. Bila je duhovno povezana i skladno surađivala s redovnicama drugih redovničkih zajednica koje djeluju u porečko-pulskoj biskupiji, i sudjelovala na zajedničkim susretima redovnica. Posebno je cijenila oce pavline iz sv. Petra u Šumi, koji su joj bili duhovnici i duhovno je krijeplili, s kojima su ona i njezina braća svećenici uvijek bili povezani. Puno je molila i žrtvovala se za svoju Istru, za Porečku i Pulsku biskupiju, za Hrvatski narod i Crkvu u Hrvata, i druge na to poticala.“, zaključila je s. M. Terezija.

Na koncu je provincijalka s. M. Terezija izrazila sućut braći s. Zdravke vlc. Šandru i vlc. Dragi. Zahvalila je njima i župama u kojima je kroz 39 godina s. M. Zdravka djelovala i živjela sa svojim roditeljima i s njima. Zahvalila je ocu biskupu u miru mons. Milovanu na predvođenju sprovodnih obreda i Misnog slavlja, župniku župe Svetvinčenat vlc. Darku Zgrablić i ostaloj braći

svećenicima koji su došli na sprovod i izrazili bratsku sućut. Zahvalila je ocima pavlinima iz sv. Petra u Šumi koji su s. M. Zdravki bili duhovnici i duhovno je krijeplili, s kojima su ona i njezina braća svećenici uvijek bili povezani. Zahvalila je svima koji su došli na sprovod s. M. Zdravke. Riječima: "Dobri i milosrdni Bože, hvala Ti za život i svjedočanstvo vjere i ljubavi naše s. M. Zdravke. Draga s. M. Zdravka, bila si nam Božji dar. Ponosne smo na tebe kao dobru, jednostavnu i plemenitu ženu i uzornu redovnicu. Pružala si nam svjetli trag Božje dobrote i milosrđa, Božje blizine i ljubavi. Pomozi nam svojim zagovorom kod Gospodina da nastavimo, s Božjom pomoću, radosno putem svjedočenja kroz svakodnevnicu života prema vječnosti. Moli Gospodina za duhovnu obnovu Družbe i Provincije, i za nova duhovna zvanja.", zaključila je svoj govor s. M. Terezija.

Govor u ime braće svećenika, vlč. Aleksandra Branimira i vlč. Dragutina, pročitao je vlč. Želimir Bagavac:

"U ime nas braće od srca zahvaljujemo našim biskupima, preuzvišenom gospodinu mons. Ivanu Milovanu, koji je predvodio ovo Sv. misno slavlje, i koji nam je uputio dirljive i utješne riječi. Također se zahvaljujemo i apostolskom administratoru naše biskupije nadbiskupu mons. Draženu Kutleši.

Hvala generalnom vikaru mons Vilimu Grpcu, biskupijskom kancelaru mons. Sergiju Jeleniću, gospodinu župniku Darku Zgrabliću kao i svim svećenicima redovnicima i redovnicama naše Porečke i pulske biskupije!

Posebna hvala Časnoj majci sestri Mariji, provincijalnoj poglavarici sestri Tereziji, i svim sestrama Družbe Služavki Malog Isusa-Provincije sv. Josipa iz Splita, u kojoj je naša sestra djelovala.

Zahvaljujemo se i svim vjernicima iz župa gdje smo pastoralno djelovali, rodbini i prijateljima i svima koji su poznavali našu sestruru! Zahvala i liječničkom i medicinskom osoblju koji su vodili brigu o našoj sestri za vrijeme njene bolesti. Svima neka Gospodin bude nagrada!

Na kraju od srca zahvaljujemo našoj voljenoj sestri, koja je preko 60 godina služila Gospodinu u redovničkom staležu, od toga preko 30 godina nesrećno je služila našoj obitelji, najprije našim pokojnim roditeljima a potom nama svojoj braći svećenicima! Neka je dragi Bog u slavi pridruži svojim blaženicima! Uz zahvale i molitve našoj voljenoj sestri upućujemo posljednji bratski pozdrav do ponovnog susreta u Vječnosti!

Ožalošćena braća Drago i Šandro."

U ime redovnica koje djeluju na području Porečke i Pulske biskupije od pokojnice se oprostila s. Branka Matika iz Reda župskih sestara:

„Poštovani svi prisutni, braćo i sestre, između nas redovnica Bogu posvećenoga života, jedna je blago u Gospodinu preminula. To je nama draga s. M. Zdravka Petrović.

Mi katolici volimo svoje pokojne i preko groba do u vječnost. U našem pamćenju s. Zdravka ostaje trajno prisutna sa svojom vedrinom. Voljela je naše redovničko zajedništvo koje je oplemenila svojim dosjetkama, smijehom i pjesmom. Molitveno je objedinila potrebe nas sestara i vjernika s kojima je radila. Rado i zdušno i velikodušno je godinama posluživala svoju braću svećenike Branimira i Dragutina.

Voljela je našu biskupiju i redovničke zajednice u njoj, te se rado uključila u naša okupljanja uvijek iznova. Stoga se našoj sućuti Branimiru i Dragutinu i Družbi Služavki Malog Isusa uključuju i redovničke zajednice: Zajednica sestara Euharistijske službenice Presvetog Srca Isusova i Marijina, Zajednica sestara milosrdnica, Zajednica sestara Družbe kćeri milosrđa, Zajednica sestara klanjateljica Krvi Kristove i Zajednica istarskih župskih sestara.

S. M. Zdravka je rado sudjelovala u našim duhovnim vježbama i obnovama u Pazinskim Novakima, te smo jučer u svojoj duhovnoj obnovi prinijeli žrtvu svoga Spasitelja za pokoj njene duše. Sigurni smo da će Očeva dobrota žrtvom njegova Sina uzeti u zajednicu svojih nebesnika dušu naše pokojne s. M. Zdravke.

Neka duša njezina uzme dijela u radosti nebesnika kroz svu vječnost.“

U ime svećenika Porečke i Pulske biskupije, a na poseban način uime svećenika Labinskog dekanata i župljana Kožljaka, Plomina i Šušnjevice sućut je izrazio Labinski dekan preč. Mirko Vukšić:

„Draga braćo i sestre, u ime naše Porečke i pulske biskupije, svih svećenika, naročito u ime našeg Labinskog dekanata, svih svećenika, župljana, a naročito župljana župa Kožljaka, Plomina i Šušnjevice, gdje je naša sestra zajedno sa svojom braćom djelovala izražavamo iskrenu sućut našem bratu vlč. Šandru koji je s nama danas tu i vlč. Dragi. Iskrena sućut našim sestrama Služavkama Malog Isusa, provincijalki, Časnoj majci i zahvaljujem što su dozvolili da naša sestra kao što smo čuli bude 39 godina u ovoj našoj biskupiji, da djeluje posebno pomažući našoj braći Šandru i Dragi, služeći svoje roditelje, i pokazujući svoje svjedočanstvo ljubavi prema Bogu i bližnjemu u svim župama gdje je djelovala.

Želim naglasiti da je naša sestra bila veliki dar našem dekanatu. Osim svojoj braći svećenicima spremno je pomagala i svima drugima našim

svećenicima i svim župljanima u potrebi. Ono što sam mogao primijetiti u svim župama u kojima je bila često je znala dolaziti na sv. mise i kad su neke duhovne obnove. Zračila je radošću i vedorinom. Mnogim župljanima je bila velika podrška, unatoč svojim velikim bolima. Nosila je to hrabro, odlučno i uvijek u predanju u volju Božju. Zahvalujemo Bogu na njezinom životu, na njezinom služenju i vama drage sestre što ste dozvolile da ona bude ovdje s nama. Neka joj milosrdni Gospodin udijeli radost u svome kraljevstvu da može gledati Njegovo lice.“.

Nakon Svetе mise sestre su se zadržale u župskoj kući na okrepi i razgovoru s njezinim ožalošćenim bratom don Šandrom, koji je suznim očima, te toplim bratskim i zahvalnim riječima svjedočio sestrama o plemenitoj duši svoje i naše s. Zdravke. U svoje ime i u ime brata vč. Drage još jednom je izrazio zahvalnost vrhovnoj i provincijskoj glavarici, a preko njih Splitskoj Provinciji i cijeloj Družbi, za služenje s. Zdravke pok. roditeljima i njima braći svećenicima.

U Puli je s. M. Zdravka započela redovničku kandidaturu, bližu pripravu za redovničko posvećenje u Družbi sestara Služavki Malog Isusa. Iz župske kuće u Plominu prije nekoliko dana smještena je u bolnicu u Puli, radi intenzivnog liječenja od covid-19, gdje je 18. svibnja 2021. završila zadnja

postaja njezinog križnog puta, te se nakon patnje blaženo preselila u kuću Oca nebeskoga. Čvrsto vjerujemo da se nakon strpljivo ponesene patnje našla u društvu Isusa, Marije i Josipa, koje je za života žarko ljubila i u njihove ruke sav svoj život predala.

Gospodin joj bio vječna nagrada za njezino uzorno svjedočanstvo vjere i ljubavi prema Njemu i svima koji su se našli na

njezinom životnom putu, kojima je pružila trag Božje dobrote i milosrđa, Božje blizine i ljubavi.

Godine 1999. s. M. Zdravka je na karti poslanoj sestrama u samostanu na Šinama zapisala:

“Gospodine, Ti si sve:
zvijezda koju promatram,
stijena na kojoj stojim,
vođa kojemu se povjeravam,
štap na koji se oslanjam,
kruh od kojeg živim,
izvor kraj kojeg počivam,
cilj kojemu težim,
sve, - Gospodine, Ti si sve.”.

s. M. Maneta Mijoč

Pokoj vječni daruj joj Gospodine!

POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCija

Naši pokojnici:

Sestre:

† s. **M. Zdravka Petrović**

Pokojna rodbina:

† **Mara Grgić**, majka s. M. Miljenke Grgić.

† **Anica Drenovac**, sestra pok. s. M. Remigije Matek.

† **Ivka Milanović**, sestra s. M. Emanuele Milanović.

† **Pera Matijašević**, sestra s. M. Rozemarie i s. M. Virginije.

† **Mara Matić**, teta s. M. Terezije Pervan.

† **Slavka Kolar**, sestra s. M. Agnes i s. M. Valencije Gabrić.

† **Martin Delić**, brat don Josipa Delića, sin don Ivana Delića, ujak don Ante i s. M. Vesne Mateljan.

† **Petar Dugeč**, svak s. M. Ružice Marijanović.

† **Pera Kažimir**, sestra pok. s. M. Aleksandre Žolo.

† **Ana Apica**, tetka s. M. Marinele i sestre pok. s. M. Savije Delonga.

† **Milica Žolo**, majka s. M. Zorane.

† **Ivan (Ivica) Radan**, brat s. M. Anemarie.

Pokoj vječni daruj im Gospodine!

“Isuse moj, željo moja, sretna li je Slavka Tvoja!”

Danas 16. travnja 2021., u 12,30 sati na splitskom gradskom groblju Lovrinac, ispraćena je gđa Slavka Kolar, rođ. Gabrić, sestra naših sestara s. M. Agnes i s. M. Valencije.

Slavka je rođena 30. 4. 1932. god. kao drugo dijete od dvanaestero djece (dvoje je u dječoj dobi preminulo) od oca Duje i majke Ande rođ. Marović. U brojnoj i pobožnoj obitelji naučila je što znači suosjećati, voljeti i ne biti sebičan. Nakon II. svjetskog rata kada se prisilno odvodilo mlade djevojke i mladiće na rad, pronicava i brižna majka čuvala je svoje kćeri od mogućih opasnosti. Tako je svojoj sestri povjerila Slavku, i dozvolila da ode u Vukovar, gdje je imala rođaka, a i mogućnost zaposlenja. U Vukovaru upoznala je Nikolu Kolara, te se među njima razvila ljubav koja je okončana brakom. Djecu nisu dobili, ni međusobnu ljubav i razumijevanje nisu izgubili. Trudili su se i vlastitim rukama priskrbili potrebna sredstva za izgradnju kuće, koje su se u Domovinskom ratu morali odreći, jer je Slavka bila među zadnjima koji su 1991. g. napustili Vukovar prije okupacije. Suprug Nikola ostao je braniti svoj dom i Domovinu, te je mjesec dana kasnije poginuo. Prvih nekoliko mjeseci bila je smještena kod naših sestara u Krilu Jesenice, zajedno sa sestrom Šimom, koja je nakon Slavke došla u Vukovar-Borovo Naselje. U Krilu Jesenice bila im je rođena sestra s. M. Valencija. Kasnije su sa ostalim izbjeglicama smještene u Ruskamen. Budući im je kuća u Vukovaru opljačkana i uništena a suprug ubijen, odlučila je ostati u Splitu u blizini svoje rodbine.

Pobožna i odana volji Božjoj ostatak života posvetila je molitvi, strpljivo podnoseći teret života. Koljena joj nisu najbolje služila, ali to je nije priječilo da redovito sudjeluje u sakramentalnom životu. Kad nije mogla odlaziti u crkvu, u svom stanu nizala je krunicu za krunicom. Na posljednjem ispraćaju bilo je dirljivo čuti župnika don Antu Žderića kako je svjedočanstvo ostavila i koje su njezine poruke ostale u njegovu pamćenju: 1. Mi smo potrebni ovom svijetu. 2. Moj don Ante, nema smisla škrtaritati, ako ja mogu imati- neka i drugi imaju, 3. Molila je redovito Boga za sve svećenike i cijelu Crkvu Božju, pa bi rekla: "Moja baka Radanuša je rekla - Ne može se njivu prignjoriti ni Boga primoliti." Don Ante je svjedočio da je on i župski vikar redovito za prve petke dolazili i podijelili joj sakramenat pomirenja, ostavljajući nju zadnju, da mogu s njome razgovarati i čuti nešto pobožno, što od drugih nisu mogli čuti. Takva osoba mogla je prije same smrti ponavljati riječi: „Isuse moj, željo moja, sretna li je Slavka Tvoja!“

Kad je bila slabijeg zdravlja, brat Ivan sa suprugom Ružom i sestrama s. M. Agnes i s. M. Valencijom bili su joj u ispomoći, brinući se za domaćinstvo, urednost u stanu i medicinsku pomoć. Zadnju godinu dana kad je potpuno

onemoćala, bila joj je potrebna danonoćna pomoć, koju su joj nesebično davale nevjesta Ruža i s. M. Agnes izmjenično. To je uključivalo povezanost sa liječnikom, svećenikom, osobnom higijenom, i hranom. Okrijepljena bolesničkim pomazanjem, tiho je izdahnula 14. 4. u ranim jutarnjim satima.

Na ispraćaju poštujući trenutnu situaciju, bila je brojna rodbina i prijatelji, 4 svećenika i 12 naših sestara (Split-sv. Ana, Split-Bačvice, Split-Šine. Kaštel Kambelovac, Krilo Jesenice).

S. M. Agnes i s. M. Valencija zahvaljuju vodstvu Provincije (prethodnom - s. M. Anemarie Radan i sadašnjem - s. M. Tereziji Pervan) na razumijevanju i iskazanoj sućuti, svećenicima, sestrama koje su bila na ispraćaju, kao i onima koje su im izrazile svoju iskrenu sućut.

Našoj Slavki rajska slava, neka uživa u miru Božjem i slavi Boga zajedno svima svetima.

s. M. Laudes Bosančić

Zahvala s. M. Zorane Žolo

Dana 11. svibnja 2021. u našem samostanu u Sutivanu, u 96 godini života, okrijepljena svetim sakramentima, blaženo je preminula pok. Milica Žolo. Zadnjih devet godina živjela je u samostanu u Sutivanu, gdje ju je s ljubavlju njegovala i o njoj brinula kćerka s. M. Zorana. Kroz svoj dugi život sa suprugom pok. Nikolom u vjeri i ljubavi odgajala je svoju djecu. Za njih se Bogu molila, za njih se brinula i žrtvovala.

Posljednji ispraćaj pokojnice bio je na mjesnom groblju Presvetog Srca Isusova u Košutama 14. svibnja 2021. godine, na kojem je bilo više naših sestara.

U svoje osobno ime, i u ime svoje sestre i braće, zahvaljujem sestrama provincijalkama i predstojnicama, bivšim i sadašnjim, provincijalki s. M. Tereziji Pervan i predstojnici s. M. Mariangeli Majić, kao i svim sestrama u samostanu u Sutivanu, za iskazano razumijevanje prema mojoj majci, što je mogla biti smještena u naš samostan i da ju njegujem i vodim o njoj brigu. Zahvaljujem sestrama koje su u vrijeme moje odsutnosti majci bile na uslugu i pružile sve što je potrebno. Svim sestrama koje su molile za dušu moje majke, izrazile sućut i bile na sprovodu iskreno hvala. U zahvalnosti za molitve, ljubav i žrtve pok. majke, u molitvi za pokoj njezine plemenite duše.

s. M. Zorana Žolo

Zahvala s. M. Anemarie Radan

Na zadnji dan Marijina mjeseca, na blagdan Marijina Pohoda, 31. svibnja 2021., u Hrvacama, okružen u obitelji svojim najmilijima, okrijepljen svetim sakramentima, nakon teške bolesti i patnje, u 68. godini života, smireno i blaženo je u Gospodinu preminuo moj brat Ivan. Ivan je tijelom i duhom bio jak i snažan čovjek. Postojan u vjeri, vedar i pun optimizma, radišan i brižan za svoju obitelj. Sa svojom suprugom Smiljom odgajao je svoju djecu, za njih se s ljubavlju brinuo. Proživio je za vrijeme Domovinskog rata sa svojom obitelji i križ izbjeglištva, a zatim i smrt oca i majke. Nije se dao slomiti i obeshrabriti, nego se sa svojom obitelji vratio na zapaljeno i dovršio novu kuću u svojim Hrvacama. Nastavio je, uz posao, marljivo obrađivati svoju zemlju, podizati djecu i čuvati obiteljsko ognjište.

Zadnju godinu dana pritiskao ga je i križ bolesti, koji je s Božjom pomoću i uz pomoć svojih najmilijih prihvatio iz Božje ruke. Nije gubio nadu. Uz boli i patnje liječi se u bolnicama Splitu i Zagrebu, gdje je bio tri puta operiran. Nije mu bilo lako, a okolnosti epidemije su mu bile dodatna teškoća. Za vrijeme liječenja u Zagrebu sestre iz Generalne kuće, skupa sa mnom, bile su mu duhovna podrška i pomoć.

Srdačno zahvaljujem, u svoje ime i u ime obitelji pok. brata Ivana, sestrama iz Generalne kuće, na čelu s vrhovnom glavaricom s. M. Marijom Banić, i kućnom predstojnicom s. M. Androm Vranješ kao i provincijalki s. M. Tereziji Pervan, sestrama iz zajednice u Livnu i ostalim sestrama iz Provincije, za molitve, sestrinsku blizinu i svu pruženu pomoć bratu Ivanu. Zahvalna sam Gospodinu i sestrama da sam mogla pratiti brata Ivana u njegovoj bolesti i zadnje dane njegova života biti s njim u rodnoj kući. Zahvaljujem sestrama koje su 1. lipnja bile na sprovodu u Hrvacama, i ostalim sestrama na molitvama za njegovu plemenitu dušu i izraze sućuti.

U zahvalnosti bratu Ivanu za svu bratsku ljubav i pažnju, i molitvi za njegovu plemenitu dušu, zahvalna

s. M. Anemarie Radan

ZAGREBAČKA PROVINCĲA

Naši pokojnici:

- † **Mile Žutić**, brat s. M. Justine Žutić
- † **Marija Olujević**, šogorica s. M. Irene Olujević
- † **Mila Gačić**, baka s. M. Rebeke Gačić
- † **Ljubica Klaić**, nećakinja s. M. Lucije Knežević

SARAJEVSKA PROVINCĲA

Naši pokojnici:

- † **Marinko Marjanović**, nećak s. M. Mirke Iličić
- † **Bariša Dražetić**, tetak s. M. Mande Pršlje
- † **Kata Žulj**, tetka s. M. Ljilje Marinčić

Pokoj vječni daruj im Gospodine!

PRIOPĆENJA IZ NAŠIH PROVINCIJALATA

VRHOVNA UPRAVA DRUŽBE

- *Priprava za doživotne zavjete u Družbi biti će od 1. do 31. srpnja 2021.*

Pripremu će voditi pročelnica za odgoj u Družbi i sestre magistre juniorki kako slijedi:

Od 1. do 8. 7. 2021. s. M. Ljilja Marinčić, Kuća Djeteta Isusa - Livno

Od 9. do 17. 7. 2021. s. M. Marina Žuljević, Kuća Djeteta Isusa - Livno

Od 18. do 25. 7. 2021. s. M. Andja Vranješ, Karmel – Marija Bistrica

Od 26. do 31. 7. 2021. s. M. Viktorija Predragović, Novo sjedište Vrhovne uprave Ul. Tomislava Janka Šagi - Bunića 5, HR – 10000 ZAGREB

- *Povjerenstvo za medicinske sestre redovnice pri HRK planira Seminar za medicinske sestre redovnice (Ludbreg, 8-10. listopada 2021.; voditelj: mons. Bože Radoš; tema: Gospodine, daj da ozdravim).*

Molimo Vas da informirate medicinske sestre u Vašim zajednicama.

SPLITSKA PROVINCIJA

➤ *Premještaji*

- * **S. M. Ružica Marjanović** premještena iz Grottaferrate - Italija u samostan u Koštute.

- * **S. M. Antonia Čobanov** premještena iz samostana u Metkoviću u samostan u Vrgorcu.
- * **S. M. Natanaela Marinčić** premještena iz samostana u Dubrovniku u samostan u Vrgorcu.

➤ ***Imenovanja***

- * **S. M. Mariangela Majić**, imenovana predstojnicom u samostanu u Sutivanu na II. trogodište.
- Samostan je napustila kandidatica Kata Šakić. Gospodin je pratio na njezinu putu.
- Susret sestara predstojnica u Splitskoj Provinciji sv. Josipa održat će se 12. lipnja 2021. u provincijskoj kući, samostanu sv. Ane u Splitu, s početkom u 9, 30 sati.

ZAGREBAČKA PROVINCĲA

➤ ***Duhovne vježbe***

- * U samostanu "Betlehem" na Kraljevcu, od 28. lipnja – 3. srpnja 2021. g., voditelj don Edvard Punda.
- * U samostanu "Betlehem" na Kraljevcu, od 7. - 13. kolovoza 2021. g., voditelj o. Niko Bilić.
- * U samostanu "Betlehem" na Kraljevcu, 14. kolovoza 2021.g. na Euharistijskom slavlju koje će predslaviti vlč. Tomislav Kralj je slavlje redovničkih zavjeta.

➤ ***Sestre svećarice:***

Na godinu dana zavjete će obnoviti

- * S. M. Snježana Bjelobrk
- * S. M. Zrinka Šutalo

Za dvadeset pet godina vjernosti u redovničkim zavjetima će zahvaliti

- * S. M. Tihana Strancarić
- * S. M. Emanuela Pečnik
- * S. M. Viktorija Predragović

Za šezdeset godina vjernosti u redovničkim zavjetima će zahvaliti

- * S. M. Brigita Đumbir
- * S. M. Belarmina Dedić
- * S. M. Bogoljuba Kos

Za sedamdeset godina vjernosti u redovničkim zavjetima će zahvaliti

- * S. M. Terezija Posavec

SARAJEVSKA PROVINCIIA

➤ Duhovne vježbe

- * 8. – 14. kolovoza 2021. godine, Kuća Navještenja – Gromiljak

Voditelj: fra Vuk (Ante) Buljan, OFM

➤ Zavjetni dan sestara

- * 14. kolovoza 2021. godine, Župna crkva Imena Marijina, Gromiljak

***➤ Misija izložba* za misijsku postaju sestara SMI na Haitiju**

- 16. - 20. listopada 2021. godine, Kuća Navještenja – Gromiljak

➤ Sestre svečarice:

60. obljetnica redovničkih zavjeta:

s. M. Joakima Ilić

25. obljetnica redovničkih zavjeta:

s. M. Suzana Malešić

Redovničke zavjete obnavljaju:

s. M. Pia Pilić

s. M. Nikolina Džavić

s. M. Rita Oborović

s. M. Mihaela Martinović

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

1. ožujka 2021. Fra Zdravko Lazić, franjevac s Kaptola 9, podijelio nam je sakrament Pomirenja u kućnoj kapeli Suradnica Krista Kralja.

2. ožujka 2021. Posjetila nas je s. M. Marija Filipović iz zajednice u Črešnjevcu - Remete.

3. ožujka 2021. Održana je Dvadeset osma sjednica Vrhovne uprave Družbe pod predsjedanjem časne majke s. M. Marije Banić. Prisutne su bile sve članice Vrhovne uprave osim s. M. Mirjam Dedić, koja radi bolesti nije mogla sudjelovati.

5. ožujka 2021. Doputovala je s. M. Anemarie Radan iz Splita. U poslijepodnevnim satima imale smo pobožnost Križnog puta sa Suradnicama Krista Kralja

6. ožujka 2021. Za Sarajevo su otputovale s. M. Andja Vranješ, s. M. Andželina Perić, s. M. Anemarie Radan i s. M. Anica Matošević, a do Slavonskog Broda s. M. Kristina Adžamić. S. M. Andja Vranješ išla je do svoje sestre u Travnik na kratki odmor, a s. M. Andželina Perić i s. M. Anica Matošević na duhovne vježbe u Gromiljak. S. M. Anemarie Radan ostat će u Sarajevu i radit u uredu Postulature s postulatorom prof. dr. sc. Pavom Jurišićem.

8. ožujka 2021. Dan sluge Božjega Josipa Stadlera i službenice Božje Marice Stanković. Slavljenja je zajednička Sveta misa za njihovo proglašenje blaženim i svetim.

11. ožujka 2021. U posjet Suradnicama Krista Kralja došao je isusovac prof. dr. Nikola Stanković, koji je jedno vrijeme nakon potresa u Zagrebu boravio kod Suradnica Krista Kralja. Sada živi i djeluje u Splitu. Imali smo zajednički objed i kratko ali ugodno i korisno druženje.

13. ožujka 2021. Iz Bosne su se vratile s. M. Andja Vranješ, s. M. Andželina Perić i s. M. Anemarie Radan.

S. M. Anemarie Radan donijela nam je novu knjigu prof. dr. Milenka Krešića naslovljenu *Nadbiskup Stadler i financije: gradnje, nekretnine i poslovi koju je* 24. veljače 2021. izdao Katolički bogoslovni fakultet Univerziteta u Sarajevu u suizdanju s Glasom Koncila iz Zagreba. Sve što osvjetljuje život i rad našeg Oca Utemeljitelja raduje nas i potiče još jaču zauzetost našom molitvom i žrtvom, ali i svjedočanstvom našega života.

14. ožujka 2021. Imale smo Križni put i Sv. misu sa Suradnicama Krista Kralja. Jedna suradnica Krista Kralja, Dana Romić slavila je rođendan pa smo imale zajednički ručak. Iz Metkovića su došle na liječničku kontrolu s. M. Anette Krstičević i s. M. Hrizanta Barišić. Ostale su s nama dva dana.

15. ožujka 2021. S. M. Mirjam Dedić u pratinji s. M. Ande Vranješ išla je u bolnicu Merkur na liječničku kontrolu. Zdravstveno stanje se Bogu hvala popravlja.

16. ožujka 2021. Za Metković su otputovale s. M. Anette Krstičević i s. M. Hrizanta Barišić, a iz Slavonskog Broda doputovala je s. M. Kristina Adžamić.

18. ožujka 2021. Završile smo tridesetodnevnu pobožnost na čast svetog Josipa, devetnicu i trodnevnicu u čast našeg svetog Zaštitnika, te klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramenton. Nakana je bila za Božju providnost za obnovu Generalne kuće. „Bog je davao, daje i davat će“ vjerujemo u to po uzoru na našeg Oca Utemeljitelja i zahvaljujemo Bogu za sve.

19. ožujka 2021. Svetkovina Svetog Josipa - zaštitnika naše Družbe, Splitske provincije, ali i naše Generalne kuće. *Don Marko Medo*, Generalni vikar Vojnog ordinarijata predvodio je Misno slavlje, pod kojim je u poticajnoj propovijedi o sv. Josipu iznio njegov kreposni život na čemu i mi trebamo ustrajno raditi i u svojem životu kreposti usvajati. Sa Suradnicama Krista Kralja imale smo zajednički objed i u lijepom raspoloženju proslavile svetkovinu sv. Josipa kao zaštitnika naše Generalne kuće.

20. ožujka 2021. Suradnice Krista Kralja organizirale su duhovnu obnovu za svoje članice koju je imao njihov duhovnik isusovac bibličar *pater Marko Matić*. Ponudile su i nama sudjelovanje što smo rado prihvatile. Predavanje je bilo o Velikom tjednu, razdoblju od Cvjetnice do Uskrsa. Označava spomen na posljednje Kristove dane i liturgijsko uprisutnjenje njegovog vazmenog otajstva. Bila je prilika i za sv. ispovijed. Bogu hvala na ovom milosnom događaju.

21. ožujka 2021. O stotoj obljetnici rođenja krašićkog župnika Josipa Vranekovića te 75. nepravedne osude bl. Alojzija Stepinca u Krašiću je predstavljena knjiga „U Gospodina polažem sve svoje nade“,

autora prof. dr. sc. Jurja Batelje, postulatora bl. Alojzija Stepinca. Na prestavljanju knjige o krašičkom župniku Josipu Vranekoviću bila je časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Anemarie Radan.

Korizmena duhovna obnova za redovnice i redovnike grada Zagreba s temom „Redovništvo i kušnje pandemije“ održana je u crkvi sv. Antuna Padovanskog na sv. Duhu. Predavanje je imao fra. Tomislav Glavnik. Bila je prilika i za sakramenat Pomirenja.

22. ožujka 2021. Na današnji dan 22. 3. 2020., Zagreb je pogodio razorni potres u kome je stradala i naša Generalna kuća u Naumovcu 12. Svetom misom zahvalile smo Bogu što je nad nama bdio i što nam je život poštudio, preporučivši se da nas i dalje vodi i bdije nad nama.

23. ožujka 2021. Časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Vedrana Krstičević, generalna ekonoma išle su u *Plavi Partner* kako bi predale potrebnu dokumentaciju u Ministarstvo kulture za dobivanje sredstava iz EU fondova solidarnosti za obnovu naše Generalne kuće koja je stradala u potresu.

Danas se navršila godina dana od kada smo u kući Suradnica Krista Kralja u ulici Tomislava Janka-Šagi Bunića 5, koje su nas primile otvorena srca. Zahvalne smo dragom Bogu i njihovoj dobroti što imamo osnovne uvjete za život i rad i što zajednički lakše nosimo svakodnevnicu života.

Posjetio nas je provincijal franjevaca trećoredaca fra Ivo Martinović u pratnji fra Hrvoja Perkovića i ostali kratko s nama u razgovoru i radosnom ozračju.

24. ožujka 2021. Posjetio nas je pater *Marijan Zubak* – Brođanin, misionar družbe Misionara Krvi Kristove koji djeluje u Prozoru. Čestitao nam je blagdan Uskrsa.

25. ožujka 2021. Blagovijest, patron Prijatelja Maloga Isusa. Dan duhovne obnove u Družbi. Svečanu Svetu misu i propovijed imao nam je don Marko Medo. Molile smo za Družbu, Prijatelje Maloga Isusa i za sve naše dobročinitelje.

Pošto je pribavljena sva potrebna dokumentacija časna majka s. M. Marija Banić sa s. M. Vedranom Krstičević predale su dokumentaciju u Ministarstvo kulture za dobivanje sredstava iz EU fondova solidarnosti za obnovu naše Generalne kuće.

Navečer smo imale Euharistijsko klanjanje u kapeli.

Na blagoslovu novih prostora Radio Marije na poziv urednika patera Stjepana Fridla DI nazočila je *Dr. sc. Agneza Szabo*, dobročiniteljica Družbe, Prijateljica Maloga Isusa i stalna suradnica Radio Marije.

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodio je svečani blagoslov novih prostora Radija Marije i između ostalog rekao: „Želim da ovaj naš radio, Radio Marija, koji nosi tako lijepo ime, bude upravo prenositelj Blage vijesti, Radosne vijesti koja dolazi s neba i za čovjeka. Čovjek je potreban te Vijesti i onda kada toga nije svjestan. To je ono što želimo da nastavi činiti Radio Marija“, poručio je Kardinal. Kardinal se također zadržao u zasebnom razgovoru s dr. Agnezom Szabo.

26. ožujka 2021. Posjetio nas je gospodin Josip Penić, PMI iz Krašića, i donio lijepo darovo za zajednicu i svaku pojedinu sestru. Imale smo Križni put sa Suradnicama Krista Kralja. Križni put smo animirale i vodile mi sestre Služavke Maloga Isusa.

28. ožujka 2021. Cvjetnica - Obred blagoslova maslinovih grančica obavio je u holu kuće Suradnica Krista Kralja vlč. Marko Medo vojni vikar. Procesija s maslinovim grančicama uz svečano pjevanje psalama krenula je u dvoranu u kojoj se slavila Sveta misa. Muku su s don Markom Medom čitale naše sestre i Suradnice Krista Kralja po ulogama. Posjetile su nas naše sestre iz Samobora s. M. Jasmina Kokotić i s. M. Zrinka Šutalo. Poslije podne smo imale Križni put kojega su predvodile Suradnice Krista Kralja.

29. ožujka 2021. S. M. Anđelina Perić išla je u Dugo Selo na sprovod majci svećenika don Davida Andreića, pokojnoj Anđelini Andreić.

30. ožujka 2021. U kapelici Suradnica Krista Kralja imale smo uskrsnu ispovijed.

1. travnja 2021. Na Veliki četvrtak, u kapelici *Vojnog ordinarijata* u 11 sati Vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan predslavio je Misu *posvete ulja na kojoj* su s. M. Vedrana Krstičević i s. M. Anđelina Perić animirale pjevanje i svirale i pjevale na Sv. misi *posvete ulja*.

U kapeli Vojnog ordinarijata proslavljena je Misa Večere Gospodnje s obredima Velikog četvrtka. U ovoj Misi sudjelovale smo sve sestre iz naše zajednice. Obrede je predvodio vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan, uz koncelebraciju vojnog biskupa u miru msgr. Jurja Jezerinca, generalnog vikara don Marka Mede, policijskog kapelana i dekana PU zagrebačke don Marina Drage Kozića.

2. travnja 2021. Sudjelovale smo na obredima Velikog petka u Vojnom ordinarijatu.

3. travnja 2021. Časna majka s. M. Marija Banić i voditeljica Suradnica Krista Kralja Blanka Pavlović išle su čestitati Uskrs vojnom ordinariju mons. Juri Bogdanu, vojnog ordinariju u miru mons. Jurju Jezerincu, generalnom vikaru *Vojnog ordinarijata* u RH don Marku Medi, te našim sestrama s. M. Jeleni Burić i s. M. Martini Vugrinec. Časna majka s. M. Marija

Banić i s. M. Andja Vranješ posjetile su sestre u Novoj vesi i čestitale im Uskrs. U poslijepodnevnim satima don Marko Medo imao nam je obred blagoslova jela. Na obrede Velike subote išle smo u Vojni ordinarijat. U Svetom trodnevlju sestre su aktivno sudjelovale u pjevanju i čitanju pod obredima Velikog tjedna.

4. travnja 2021. Uskrs - najveći kršćanski blagdan proslavile smo svečanom molitvom i Sv. misom koju je predslavio don Marko Medo. Zajednički smo objedovale sa Suradnicama Krista Kralja što običavamo na blagdane. U radosnom i molitvenom raspoloženju proslavile smo Uskrs. Posjetile su nas i naše sestre sa Črešnjevca: s. M. Marija Filipović, s. M. Anica Matošević i gospođa Pavka Kustura, sestra naše sestre Marija-Ane Kustura.

5. travnja 2021. Zajednici na Črešnjevcu išle su čestitati Uskrs časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Andja Vranješ, s. M. Anemarie Radan i s. M. Anđelina Perić.

8. travnja 2021. Stadlerov dan i Dan sestre Marice Stanković. Don Marko Medo slavio je Sv. misu i propovijedao o uzornom svetačkom životu naših Utjemljitelja kada molimo za njihovo proglašenje blaženim i svetim.

Posjetile su nas sestre iz Sarajeva: s. M. Ljilja Marinčić i s. M. Judita Matić koje idu na susret odgojitelja i sestara juniorki u Lužnicu, te s. M. Pavka Dujmović iz Slavonskog Broda. Navečer smo imale Euharistijsko klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

9. travnja 2021. S. M. Andja Vranješ išla je na dvodnevni seminar za odgojitelje u Lužnicu.

10. travnja 2021. Okoliš oko naše Generalne Kuće Naumovac 12. uredile su s. M. Vedrana Krstičević i s. M. Anđelina Perić. Obradovale su nas svojim posjetom kandidatice Zagrebačke provincije Anita Katanec-Makaj i Darija Filipančić sa svojom prefektom s. M. Anom Čajko Šešerkom.

12. travnja 2021. Održana je Dvadeset i deveta sjednica Vrhovne uprave pod vodstvom časne majke s. M. Marije Banić. Sudjelovale su sve članice Vrhovne uprave.

Poslije ručka na sprovod bratu prof. dr. Pave Jurišića otputovale su s. M. Andja Vranješ i s. M. Anemarie Radan.

14. travnja 2021. Vratile su se sa sprovoda s. M. Andja Vranješ i s. M. Anemarie Radan.

15. travnja 2021. Naše bolesne sestre na Črešnjevcu posjetila je časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Andja Vranješ i s. M. Anđelina Perić.

16. travnja 2021. Našu zajednicu posjetio je provincial trećoredaca sa Ksavera fra Ivo Martinović.

20. travnja 2021. U službeni pohod zajednicama Splitske provincije otišla je časna majka s. M. Marija Banić u pratinji s. M. Vedrane Krstičević. Ponovno je u noći u 23 sata i 15 minuta potres umjerene jačine zatresao Zagreb s epicentrom u Markuševcu (Zagreb). Magnituda potresa iznosila je 3.1 prema Richteru.

21. travnja 2021. S. M. Mirjam Dedić nakon dugog vremena posjetila je sestre u Novoj vesi, i svoju bolesnu sestru Belarminu. Vozila ju je s. M. Andra Vranješ.

23. travnja 2021. Zamjenica Časne majke s. M. Andra Vranješ i s. M. Anemarie Radan išle su čestitati imendant apostolskom nunciju u RH nadbiskupu Giorgiu Lingua.

25. travnja 2021. Nedjelja Dobrog Pastira i dan duhovne obnove u Družbi. S. M. Andra Vranješ išla je u Vojni ordinariat čestitati imendant vojnom biskupu msgr. Juraju Bogdanu, umirovljenom biskupu msgr. Jurju Jezerincu i don Marku Medi. Navečer smo imale Euharistijsko klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramenton.

26. travnja 2021. Posjetio nas je brat od s. M. Ande Vranješ koji je bio na liječničkom pregledu u bolnici Rebro i ostao s nama na zajedničkom objedu.

27. travnja 2021. Na sprovod bratu s. M. Genoveve Raić u Zaprešić, išle su sestre iz naše zajednice.

28. travnja 2021. Posjetila nas je s. M. Genoveva Rajić sa svojom nećakinjom Anušom. U poslijepodnevnim satima imale smo pokorničko bogoslužje i sv. Ispovijed.

30. travnja - U večernjim satima doputovale su iz Dalmacije sa službene vizitacije časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Vedrana Krstičević.

1. svibnja 2021. Na proslavu patrona zajednice sv. Josipa Radnika u Črešnjevcu išla je časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Andra Vranješ, s. M. Andelina Perić i s. M. Anemarie Radan. Čestitale su sestrama patron zajednice, sudjelovale na Sv. misi i zajedničkom objedu.

2. svibnja 2021. Posjetile su nas sestre Zagrebačke provincije: s. M. Petra Marjanović provincijalka, s. M. Marina Dugalija ekonoma provincije i s. M. Nikoleta Košćak, savjetnica u Provincijskoj upravi.

5. svibnja 2021. Posjetio nas je brat s. M. Ande Vranješ koji je bio na liječničkoj kontroli.

6. svibnja 2021. Vojni biskup u miru mons. Juraj Jezerinac slavio je Sv. misu u kapeli.

8. svibnja 2021. Na proslavu Dana provincije Bezgrješnog Začeća Blažene Djevice Marije u Čardaku na Dolorozi i proslavi 120. obljetnice od dolaska prvih sestara u Čardak sudjelovale su iz naše zajednice časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Andja Vranješ i s. M. Anđelina Perić.

11. svibnja 2021. Službeni pohod sestrama u Vojnom ordinarijatu u Zagrebu obavila je Vrhovna glavarica s. M. Marija Banić.

Gospodin Dr. sc. Zoran Grijak, koji je doktorirao na našem Utemeljitelju Politička djelatnost vrhbosanskog nadbiskupa Josipa Stadlera, Zagreb, 2000., str. 1-893). Franjo ŠANJEK, posjetio je s. M. Anemarie Radan i našu zajednicu te ostao s nama na zajedničkom ručku i zadržali smo se u korisnom razgovoru.

14. svibnja 2021. Časna Majka ide u službeni pohod zajednici u Vranjicu, Livnu, Dugopolju i Neumu. S. M. Andja Vranješ je vozila, a s njima je pošla i s. M. Anemarie Radan da posjeti svoga bolesnog brata Ivana Radan i zajednicu u Livnu kojoj pripada.

18. svibnja 2021. Časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Andja Vranješ vratile su se sa službenog puta.

20. svibnja 2021. Posjetio nas je pater *Marijan Zubak*, misionar družbe Misionara Krvi Kristove.

21. svibnja 2021. Na sprovod pokojnoj s. M. Zdravki (Slavici) Petrović u Svetvinčent-Istra išle su časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Vedrana Krstičević, s. M. Anđelina Perić i s. M. Alemka Šiljeg. Posjetile su Lanišće u Istri, mjesto mučeništva mladog svećenika blaženog Miroslava Bulešića, koji je proglašen blaženim 28. rujna 2013. godine.

22. svibnja 2021. Uoči blagdana Duhova, duhovnu obnovu za Suradnice Krista Kralja i za nas sestre Služavke Maloga Isusa, održao je isusovac pater Marko Matić. Bila je i prigoda za sv. Ispovijed.

23. svibnja 2021. Posjetila nas je s. M. Ana Marija Kesten, provincijska glavarica sestara SMI sarajevske Provincije, a s njom je došla s. M. Marija Filipović.

25. svibnja 2021. Duhovna obnova u Družbi na temu: *S Marijom ustrajno zahvalujmo Gospodinu za njegova dobročinstva – zajednička molitva jakost za djelovanje* (Lk 1, 46-55). imale smo zajedničko Euharistijsko klanjanje.

30. svibnja 2021. Danas su lokalni izbori i išle smo na glasovanje kako bi izvršile svoju građansku dužnost.

31. svibnja 2021. Pohod Blažene Djevice Marije, Majka Božja od *Kamenitih vrata* – zaštitnica grada Zagreba. Časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Andželina Perić sudjelovale su na svečanom Euharistijskom slavlju pred Katedralom koje je predvodio uzoriti kardinal mons. Josip Bozanić.

Iz tiska je izašla knjižica pod naslovom *Četrnaest postaja povijesti Hrvatskoga naroda* koja ima 108 stranica, tiskana u nakladničkon kući "Tonimir" u Varaždinskim Toplicama, te izašla iz tiska u svibnju 2021. Prvi dio do stranice 52. posvećen je povijesnom hodu Hrvatskoga naroda od stoljeća sedmog pa do danas. Drugi dio ima naslov *Dični sinovi Lijepe naše*. Tu su prikazane biografije petnaest odabralih velikana Hrvatske povijesti počevši od kneza Branimira do prvog predsjednika Dr. Franje Tuđmana. Među velikanima su i bl. Alojzije Stepinac, ali osobito mjesto pripada i sl. Božjemu nadbiskupu Josipu Stadleru o kojem se govori na stranici 78 do 81. Život Hrvatskih velikana prikazala je Dr. sc. Agneza Szabo, *Četrnaest postaja povijesti Hrvatskoga naroda* napisao je preč. Valent Posavec, upravitelj župe sv. Marka Evanđeliste u Vinici, u Varaždinskoj biskupiji.

PROVINCĲA SV. JOSIPA

2. ožujka 2021. Nekoliko sestara bilo je na sprovodu Školskoj sestri franjevki s. Steli Mijić na gradskom groblju 'Lovrinac' u Splitu. Radila je kao vjeroučiteljica u Nadbiskupskoj gimnaziji 'Don Frane Bulić'.

U Vedrinama je umrla gđa Mara Grgić, majka s. M. Miljenke Grgić, u 82. godini života. S pokojnim suprugom Mirkom rodila je i s ljubavlju kršćanski odgojila pet kćeriju, koje su je u bolesti s ljubavlju pomagale i olakšale nositi starost i bolest njoj i suprugu i ocu Mirku. Zračila je vedrinom, predana Bogu. U bolesti jobovski strpljiva.

3. ožujka 2021. Posljednji ispraćaj gđe Mare Grgić na gradskom groblju Sv. Mihovila u Trilju. Na sprovodu je bila provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan s nekoliko sestara.

4. ožujka 2021. Sjednica Provincijskog vijeća.

Papa Franjo imenovao je hvarskim biskupom don Ranka Vidovića, rodom iz Vidonja, svećenika Splitsko makarske nadbiskupije, dosadašnjeg župnika i upravitelja Prasvetišta Gospe od Otoka u Solinu i dekana solinskog dekanata, objavio je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit mons. Marin Barišić u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu. Pratile smo objavu na TV Laudatu. Među prisutnima na objavi imenovanja bile su i dvije naše sestre koje rade kao domaćice u Nadbiskupskom ordinarijatu: s. M. Pulherija Jukić i s. M. Mirjam Mirčeta. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, u ime

sestara Splitske Provincije, uputila je čestitku na imenovanju mons. Ranku Vidoviću.

U Breziku Našičkom preminula je gospođa Anica Drenovac, sestra naše pok. s. M. Remigije Matek, koju su sestre iz samostana u Dubrovniku poznavale. Vijest nam je iz obitelji poslala gđa Štefanija Rončević, u kojoj javlja i piše: "Bolovala je nekoliko mjeseci, a zadnja dva mjeseca je postala nemoćna. Njegovali su je sin i snaha. Prije nekoliko dana su joj otkazali bubrezi i dobila je upalu pluća pa su je odvezli u bolnicu. Nažalost, nije bilo spasa. Gospodin ju je u njenoj osamdesetoj godini pozvao k sebi. Od rane mladosti je teško radila, podigla čestitu djecu, prema svima u selu je bila dobra. Iznad svega je vjerovala i uzdala se u Boga. Nedostajat će nam u crkvi, njen predmoljenje krunice, njen zvonki glas kojim je slavila Boga." U ime Provincije obitelji je poslala sažalnica.

5. ožujka 2021. Samostan je napustila kandidatica Kata Šakić.

9. ožujka 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, s. M. Dulcelina Plavša i s. M. Maneta Mijoč bile su u samostanu sv. Katarine Sijenske (sestara dominikanki) u Splitu na Škrapama na predstavljanju zbornika „Blažena Ozana Kotorska – žena susreta s Bogom i čovjekom“. Zbornik radova međunarodnog studijskog dana o 450. obljetnici blaženičine smrti (1493.-1565.) održanog u Kotoru 28. travnja 2015. predstavili su: doc. dr. sc. Martina s. Ana Begić, urednica Zbornika, dr. sc. Ivan Armada, recenzent, izv. prof. dr. sc. Vladimir Dugalić, recenzent i dr. sc. fr. Zvonko Džankić, OP. U glazbenom dijelu večeri nastupio je Zbor Župe Prečistog Srca Marijina – Gospe Fatimske iz Splita.

11. ožujka 2021. Nedavno je objavljena knjiga profesora povijesti na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu Milenka Krešića *Nadbiskup Stadler i financije: gradnje, nekretnine, poslovi*, (220 stranica), u izdanju Katoličkog bogoslovnog fakulteta iz Sarajeva i Glasa Koncila iz Zagreba (2021). Autor se nada da će ova studija „dobrim dijelom, rasvijetliti i dati jedan cjelovitiji uvid i u ovaj dio Stadlerova života i djelovanja“ (9. strana).

12. ožujka 2021. U hrvatskom nacionalnom svetištu Vepric održan je susret sestara juniorki naše Provincije. Uz magistru s. M. Marinu Žuljević na susretu su sudjelovale sestre juniorke: s. M. Antonia Čobanov, s. M. Milana Žegarac i s. M. Tajana Andrle.

16. ožujka 2021. U provincijskoj kući, samostan u sv. Ane, u sklopu devetnice u čast sv. Josipa, zaštitnika Družbe i Provincije, započela je trodnevničica u čast sv. Josipu. Svetu misu s prigodnom homilijom kroz tri jutra je slavio prof. don Vedran Torić iz Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu. Osvrnuo se na apostolsko pismo *Patris corde* Pape Franje o proglašu

Godine sv. Josipa. Jutro je u homiliji posebno istaknuo mjesto gdje Papa u dokumentu ističe kreativnu hrabrost svetoga Josipa, koja se vidi osobito u teškoćama, i koja u čovjeku rađa neočekivanu snagu. To je i nama zadatak ostvarivati po uzoru na sv. Josipa, zaključio je don Vedran.

Provincijska glavarica bila je nakon Svete mise u samostanu sv. Ane sa sestrama iz samostana na Baćvicama bila na Svetoj misi u crkvi Gospe od Pošana, koja se slavila za pok. s. M. Krucifiks Ivelić, kojoj je danas treća godišnjica smrti.

16., 17. i 18. ožujka 2021. U Provincijskoj kući, samostanu sv. Ane, u sklopu devetnice u čast sv. Josipa, zaštitnika Družbe i Provincije, bila je trodnevničica u čast sv. Josipa, koju je predvodio prof. don Vedran Torić, odgojitelj i profesor u Nadbiskupskom sjemeništu i gimnaziji u Splitu. Kroz tri jutra slavio je u samostanskoj kapeli sv. Ane svetu misu s prigodnom homilijom. Svaki dan imao je Svetu misu ona određenju nakanu: prvi dan za naše pokojne sestre, drugi dan za naše roditelje žive i mrtve, a treći dan za duhovnu obnovu Provincije i nova duhovna zvanja. Nakon slavlja svete mise sva tri jutra don Vedran je s nama sestrama bio na doručku, uz radosno druženje i korisni ljudski, svećenički i sestrinski razgovor.

19. ožujka 2021. Proslavljenja Svetkovina sv. Josipa u samostanu sv. Ane u splitskom Varošu. Sveti Josip je zaštitnik Družbe, a posebno Splitske provincije sv. Josipa, a ujedno je imendan našeg utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera. Misno slavlje u samostanu sv. Ane, sjedištu splitske provincije, predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelebraciji s tajnikom don Nikolom Šakićem. Sa sestrama iz samostana sv. Ane na Misi su bile i sestre iz samostana na Baćvicama u Splitu, te prefekta kandidatica s. M. Marina Mužinić i kandidatica Zorana Tomasović. U propovijedi je nadbiskup Barišić govorio o sv. Josipu, o tome kako je Crkva sazrijevala u shvaćanju važnosti sv. Josipa kako u životu Svetе Obitelji, tako i u životu Crkve. Napomenuo je da je Apostolskim pismom 'Patris corde – Očinskim srcem' papa Franjo se spomenuo 150. godišnjice proglašenja svetoga Josipa zaštitnikom opće Crkve te je tim povodom 8. prosinca 2020. započela posebna Godina svetoga Josipa, koja će trajati do 8. prosinca 2021. Nadbiskup Barišić je na kraju propovijedi istaknuo da „sveti Josip nije onaj koji šuti, nego onaj koji govoriti, govoriti svojim djelima i životom. Sv. Josip je onaj koji pročišćuje naše planove, programe i sigurnost da budemo prepoznatljivi u svojim ulogama. Ovaj svetac nas poziva da pročistimo svoje planove i kažemo Gospodinu: 'Evo me!' na osobnu korist, korist zajednice i dobrobit Crkve.“ Riječ zahvale nadbiskupu uputila je provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan te je uručila nadbiskupu prigodni dar - Gospinu sliku, a nadbiskup je redovnicama darovao medaljice sv. Obitelji. Ovom prigodom gđa Silvana Burilović iz Tiskovnog

ureda Splitsko-makarske nadbiskupije, koja je sa snimateljem gosp. Petrom Jurčevićem bila na sv. misi, snimila je i pripremila za emisiju "Vidljivi tragovi" razgovor s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan i provincijskom tajnicom s. M. Manetom Mijoč o proslavi sv. Josipa, o poslanju sestara Služavki Malog Isusa u Provinciji i konkretno u samostanu sv. Ane u Splitskom Varošu.

Poslije podne u samostanu u Košutama počela je duhovna obnova za sestre, koju predvodi prof. fra Ante Vučković profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu.

21. ožujka 2021. Preduskrnsna duhovna obnova za redovnice Splita i okolice u crkvi Gospe od zdravlja u Splitu, koju je vodio župnik na splitskom Kmanu don Ivan Alojzije Terze, SDB. Nakon pozdrava, u Službu riječi uveo je biskupski delegat za redovnice fra Petar Lubina. Nakon svetopisamskih čitanja, don Ivan je održao razmatranje o temi „Probudite svijet!“ – gorućoj zadaći redovnika danas. Odmah na početku istaknuo je da je najvažnija stvar na koju su pozvani u svojem življenju – postati sveti. Cilj svih naših družbi i redovničkih ustanova upravo je posvećenje njihovih članova. Papa Franjo poziva nas stoga da živeći danas autentično svoj poziv probudimo svijet u kojem živimo. U njemu smo pozvani biti svjedoci drukčijeg ponašanja te načina života i rada, zapravo biti muževi i žene koje mogu probuditi svijet koji je umoran i obasjati njegovu budućnost nadom, rekao je. Redovnici su pozvani živjeti radosno svoj poziv svjedočeći svijetu kako je Isus onaj koji ispunja sve želje čovjekova srca, naglasio je. Nakon zaključne molitve i blagoslova s pjesmom sestre su imale prigodu za slavlje sakramenta pomirenja.

U crkvi sv. Križa bilo je cjelodnevno Euharistijsko klanjanje, na koje su se uključile i sestre iz samostana sv. Ane.

25. ožujka 2021. Blagovijest. U samostanu sv. Ane u Splitu održana duhovna obnova. Svetu misu s propovijedi imao je fra Ante Akrap.

26. ožujka 2021. Na gradskom groblju Lovrinac bio je sprovod gđi Ivki Milanović sestri s. M. Emanuele Milanović.

29. ožujka 2021. Na splitskom groblju Lovrinac bio je sprovod s. Albine Prcela, sestre Kćeri Božje Ljubavi, sestre dominikanca patra Luke Prcele, rodice s. M. Lenarde Mateljan. Na sprovodu je bila s. M. Marcela Žolo.

31. ožujka 2021. Na groblju Sv. Martina u Rudi bio je sprovod gđe Pere Matijašević, sestre naših sestara: s. M. Rozemarie i s. M. Virginije. Na sprovodu su bile provincijalka s. M. Terezija i s. M. Miljenka.

5. do 10. travnja 2021. U našem samostanu „Srca Isusova i Manjina“ u Košutama dvadeset sestara slavile su duhovne vježbe. Slavlje je predvodio fra Mijo Šarčević, kapucin, provincijski vikar, gvardijan samostana u Varaždinu i odgajatelj redovničkih pripravnika.

7. travnja 2021. Biskupsko ređenje mons. Ivana Štironje u katedrali Marije Majke Crkve u Mostaru, a njegovo biskupsko ustoličenje bit će 27. travnja 2021. na blagdan bl. Ozane kotorske u Kotoru. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan je uputila pismenu čestitku.

11. travnja 2021. Predan u volju Božju i okrijepljen svetim sakramentima, preselio se u vječnu domovinu vlč. Većeslav Šupuk, koji je više godina bio župnik župe Katuni-Kreševo, na čijem teritoriju je i naš samostan u Šestanovcu.

12. travnja 2021. Na mjesnom groblju Sv. Petra u Kamenskom bio je sprovod Mare Matić (Vukuše) tete naše provincijske glavarica s. M. Terezije Pervan, majke dominikanke s. Antonije Matić. Na sprovodu je bila i provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan.

14. travnja 2021. U Splitu, u 89. godini blaženo je preminula gđa Slavka Kolar sestra naših sestara s. M. Agnes i s. M. Valencije Gabrić.

15. travnja 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i s. M. Brigita Rojnika pošle su u Vrgorac, gdje su povele s. M. Antoniu Čobanov, koja će ostati u samostanu u Vrgorcu.

Na gradskom groblju Lovrinac u Splitu bio je sprovod don Većeslava Šupuka, na kojem je bilo i više naših sestara. Sprovodna Sveta misa služena je u župnoj crkvi na Mejašima. Bio je povezan s našim sestrama kao dugogodišnji župnik župe Katuni Kreševo, župnik Jesenica i dok je bio tajnik nadbiskupa mons. Frane Franića.

16. travnja 2021. Na gradskom groblju Lovrinac u Splitu bio je sprovod gđe Slavke Kolar sestre naših sestara s. M. Agnes i s. M. Valencije Gabrić. Na sprovodu je bilo više naših sestara.

17. travnja 2021. Sprovodni obredi s Misom u crkvi Presvetog Srca Isusova u Košutama pok. Martina Delića, brata don Josipa Delića, sina don Ivana Delića, ujaka don Ante i s. Vesne Mateljan.

21. travnja 2021. Na mjesnom groblju Sv. Marije u Gradcu (Drniškom) bio je sprovod pok. Petra Dugeča svak s. M. Ružice Marijanović.

22. travnja 2021. Na mjesnom groblju Presvetog Srca Isusova u Košutama sahranjena je Pera Kažimir sestra naše pok. s. M. Aleksandre Žolo.

2. svibnja 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i provincijska savjetnica s. M. Brigita Rojnika bile u samostanu u Vrgorcu.

Službu ravnateljice Doma "Imakulata" za starije osobe, u sklopu našeg samostanu u Vrgorcu, preuzeila je s. M. Antonia Čobanov, a službu glavne medicinske sestre s. M. Natanela Marinčić.

4.-7. svibnja 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan s provincijskom savjetnicom s. M. Brigitom Rojnika bila u samostanu u Sutivanu, gdje je obavila vizitaciju sestrama. Posjetile su i sestre u Pučišćima.

7. svibnja 2021. Blagdan sv. Dujma. Sestre su bile na Svetim misama u katedrali sv. Duje, a zbog epidemije, nije bilo svečane procesije ni Sv. mise na obali.

8. svibnja 2021. Na mjesnom groblju Presvetog Srca Isusova u Košutama bio je sprovod gđe Ane Apice, tetke s. M. Marinele i sestre pok. s. M. Savije Delonga.

11. svibnja 2021. U samostanu u Sutivanu blaženo je preminula gđa Milica Žolo, majka s. M. Zorane Žolo.

13. svibnja 2021. U Šestanovcu je proslavljen blagdan Gospe Fatimske. Na svečanosti su nazočile s. M. Marcela, s. M. Brigita i s. M. Dujma.

14. svibnja 2021. Na mjesnom groblju Presvetog Srca Isusova u Košutama. U Košutama sprovod pok. Milice Žolo, majke s. M. Zorane. Bilo više naših sestara.

15. svibnja 2021. Sjednica Provincijskog vijeća. Na jednom dijelu bila i provincijska ekonom s. M. Salutaria Đula, koja je izvijestila o planu rekonstrukcije samostana u Šestanovcu.

18. svibnja 2021. S. M. Zdravka (Slavica) Petrović, okrijepljena svetim sakramentima, preminula je u bolnici u Puli, u 82. godini života i 61. godini redovničkog života. Živjela je i djelovala u župi Plomin, sa svojom braćom svećenicima vlč. Branimirom Aleksandrom (vlč. Šandrom) i vlč. Dragutinom (vlč. Dragom) Petrović.

20. svibnja 2021. Provincijska glavarica bila u samostanu u Sutivnu, gdje je produžena služba predstojnice s. M. Mariangeli Majić na slijedeće tri godine.

21. svibnja 2021. Posljednji ispraćaj s. M. Zdravke Petrović u njezinoj rodnoj župi Svetvinčenat. Ukopu su nazočile s. M. Marija Banić, vrhovna glavarica s tri sestre iz Generalne kuće, s. M. Terezija Pervan, provincijska

poglavarica Splitske provincije sv. Josipa sa sedam sestara iz Splita, nekoliko redovnica drugih redovničkih zajednica koje djeluju u Istri.

Sprovodni obred te potom Sv. misu u župnoj crkvi predvodio je rođak s. M. Zdravke porečki i pulski biskup u miru mons. Ivan Milovan. Koncelebrirao je generalni vikar biskupije mons. Vilim Grbac, brat pokojnice vlč. Aleksandar Branimir Petrović, te više svećenika. Brat vlč. Drago zbog bolesti nije mogao doći na sprovod. Biksup Milovan je u homiliji istaknuo da su rad, molitva i trpljenje ispunjali njezin život. Zahvalio je Bogu za njezino vrijedno cijeloživotno služenje, te Družbi što je dala dozvolu da s. M. Zdravka može njegovati stare i bolesne roditelje, biti na ispomči braću svećenicima. Prije završnog blagoslova održani su prigodni govori. U ime Splitske provincije sv. Josipa Družbe Sestara Služavki Maloga Isusa od pokojnice se oprostila provincijalna poglavarica s. M. Terezija Pervan. Govor u ime braće svećenika s. M. Zdravke, vlč. Aleksandra Branimira i vlč. Dragutina Petrović, pročitao je vlč. Želimir Bagavac. Sestra Branka Matika iz Reda župskih sestara oprostila se u ime redovnica koje djeluju na području Porečke i Pulsko-makarske biskupije. Preč. Mirko Vukšić, labinski dekan, oprostio se u ime svećenika Porečke i Pulsko-makarske biskupije, a na poseban način u ime svećenika Labinskog dekanata i župljana Kožljaka, Plomina i Šušnjevice. Svi govorovi uvršteni su u prilogu o sprovodu s. M. Zdravke Petrović u ovom broju Vjesnika.

22. svibnja 2021. U Hvaru bilo je biskupsko ređenje mons. Ranka Vidovića. Glavni zareditelj bio je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić, a suzareditelji splitsko-makarski nadbiskup koadjutor i porečki i pulski apostolski upravitelj Dražen Kutleša i mostarsko-duvanjski biskup i trebinjsko-mrkanski i hvarske apostolske upravitelj Petar Palić. Prezbiteri pratitelji novoga biskupa bili su njegov stric, umirovljeni svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Mile Vidović te rođak – župnik Župe sv. Petra u Splitu Radojko Vidović.

Koncelebrirali su i apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Giorgio Lingua, predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić, riječki nadbiskup koadjutor i dubrovački apostolski upravitelj Mate Uzinić, vrhbosanski nadbiskup koadjutor i vojni apostolski upravitelj u BiH Tomo Vukšić, predsjednik Međunarodne biskupske konferencije svetih Ćirila i Metoda zrenjaninski biskup Laszlo Nemet, 14 biskupa, provincijali i predstavnici redovničkih zajednica, te još oko 90 svećenika. Slavlju su nazočili i predstavnici civilnih vlasti, među kojima izaslanici predsjednika Republike Hrvatske, Hrvatskoga sabora i Vlade RH, splitski župan te hvarske gradonačelnik.

Na slavlju u Hvaru je bila i naša provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i tri sestre iz samostana u Solinu i predstavnice sestara s Brača.

22. svibnja 2021. Duhovi. Svečano smo proslavile blagdan.

25. svibnja 2021. Prov incijska glavarica s. M. Terezija Pervan i provincijska savjetnica s. M. Brigita Rojnika posjetile sestre u samostanu u Vrgorcu.

26. svibnja 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i provincijska savjetnica s. M. Brigita Rojnika posjetile sestre u samostanu u Omišu.

U Kaštel Kambelovcu održana je priredba „Priča u Ruži“ koju su uz vodstvo teta-sestara odgojiteljica, s. M. Martine i s. M. Kristine, za svoje roditelje, odigrala djeca iz Dječjeg vrtića „Mali Isus“ - Kaštel Kambelovac. Na priredbi su bile prisutne i provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, te njezina zamjenica s. M. Marcela Žolo.

27. svibnja 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i provincijska savjetnica s. M. Brigita Rojnika posjetile sestre u samostanu na Šinama.

28. svibnja do 3. lipnja 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i provincijska savjetnica s. M. Brigita Rojnika pošle u Metković i Dubrovnik. Provincijalka je obavila vizitaciju sestrama u samostanu u Metkoviću. Nakon toga su posjetile sestre u Dubrovniku.

31. svibnja 2021. U Hrvacama je nakon teške bolesti blaženo i smireno u Gospodinu preminuo gosp. Ivan Radan brat s.M. Anemarie Radan. Na sprovod u Hrvacama 1. lipnja nazočilo je više naših sestara.

PROVINCĲA PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA

2. ožujka 2021. Na bolničkom liječenju u virovitičkoj bolnici bila je s. M. Margereta Perčić.

3. ožujka 2021. Na rehabilitaciju u Krapinske Toplice otišla je s. M. Ljubica Đurašin, a kao zamjena na njezinoj dužnosti na Kraljevcu bila je s. M. Margaret Ružman iz Nove vesi.

5. ožujka 2021. U samostanu "Kraljice Sv. Krunice" u Pitomači, kao zamjena za s. M. Margaretu Perčić bila je s. M. Alojzina Mijatović iz Nove vesi. S. M. Petra Marjanović posjetila je s. M. Margaretu Perčić u virovitičkoj bolnici i sestre u Kloštru Podravskom.

9. ožujka 2021. U zgradi samostana „Antunovac“, u prisutnosti provincijalke s. M. Petre Marjanović, kućne predstojnice s. M. Beatis Čajko i provincijske ekonome s. M. Marine Dugalija, statičari gosp. Vladimir Sobota, gosp. Stjepan Medić, arhitektica Kora Zadro i ing. Krešimir Brezak pregledali su oštećenja nastala nakon dosadašnjih potresa.

10. ožujka 2021. Sestre su započele zajednički devetnicu svetom Josipu.

14. ožujka 2021. U samostanu "Antunovac" u Novoj vesi, održan je susret sestara juniorki s. M. Snježane Bjelobrk i s. M. Zrinke Šutalo pod vodstvom magistre s. M. Viktorije Predragović. Tema susreta bila je "Lectio divina". Sa sestrama se susrela s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

15. ožujka 2021. Prigodom imendana gvardijana fra Smiljana Berišića, braću franjevcu posjetile su s. M. Petra Marjanović i s. M. Beatis Čajko.

19. ožujka 2021. Imendan vlč. Josipu Radelji i mons. Josipu Balobanu čestitale su s. M. Petra Marjanović i s. M. Beatis Čajko.

20. ožujka 2021. U tajništvu provincije održana je sjednica Provincijske uprave na kojoj je bila prisutna i ekonoma Provincije s. M. Marina Dugalija.

21. ožujka 2021. U župnoj crkvi Presvetoga Trojstva u Krašiću, održano je predstavljanje knjige prof. dr. sc. Jurja Batelje "U Gospodina polažem svoje nade" – prilozi za životopis svećenika Josipa Vranekovića. Na predstavljanju knjige bile su č. majka s. M. Marija Banić, s. M. Anemarie Radan, s. M. Petra Marjanović, s. M. Margaret Ružman i s. M. Monika Maslać.

24. ožujka 2021. Zajednicu naših sestara i provincijala kapucina fra Juru Šimića na Rijeci posjetila je s. M. Petra Marjanović.

25. ožujka 2021. Prijatelji Malog Isusa su slavili svoga Patrona.

26. ožujka 2021. Zajednica sestara na Kraljevcu u samostanu „Betlehem“ je zbog koronavirusa (COVID-19) po epidemiološkim mjerama bila je u izolaciji. Sestrama su za vrijeme bolesti pomagale sestre iz drugih samostana i prijatelji.

27. ožujka 2021. Zajednicu sestara u samostanu "Marijin dom" u Vinkovcima posjetila je s. M. Petra Marjanović.

28. ožujka 2021. U Pustodol, Željki Pavlović, nećakinji s. M. Alojzine Mijatović išle su u posjetu s. M. Alojzina i s. M. Petra Marjanović.

31. ožujka 2021. S. M. Julijana Torbarac bila je u bolnici u Dubravi na liječenju.

3. travnja 2021. Č. Majka s. Marija Banić i s. M. Andja Vranješ posjetile su zajednicu sestara u Novoj vesi i čestitale blagdan Uskrsa.

Na čestitanju blagdana Uskrsa sestrama na Kraljevcu, u Stenjevcu, mons. Josipu i Stjepanu Balobanu te braći franjevcima na Kaptolu bile su s. M. Beatis Čajko i s. M. Petra Marjanović.

8. travnja 2021. Na sprovodu i Sv. misi zadušnici za + Mariju Olujević, šogoricu s. M. Irene Olujević prisustvovale su s. M. Marina Perčić i s. M. Petra Marjanović.

9. travnja 2021. Sestre u Samoboru posjetila je s. M. Petra Marjanović.

10. travnja 2021. Kandidatice Anita Katanec i Darija Filipančić sa s. M. Anom Čajko-Šešerko išle su u „Emaus“ na Naumovac, razgledale potresom oštećenu Generalnu kuću i posjetile č. Majku S. Mariju Banić i sestre Vrhovne uprave smještene kod Suradnica Krista Kralja na Ksaveru.

Sestre u Samoboru su zbog koronavirusa (COVID-19) bile po odredbi epidemiologa u izolaciji.

11. travnja 2021. U Zagrebu u crkvi sv. Antuna na Svetom Duhu, održana je korizmena duhovna obnova, na temu "Redovništvo i kušnje pandemije". Duhovnu obnovu prevodio fra Tomislav Glavnik, OFM Conv, na kojoj su prisustvovale sestre iz naših zajednica.

12. travnja 2021. U Duhovnom centru u Lužnici kod sestara milosrdnica na duhovnim vježbama sudjelovale su s. M. Marina Perčić i s. M. Nada Juratovac.

Sestre u Stenjevcu posjetila je s. M. Petra Marjanović.

13. travnja 2021. Na samostanu "Antunovac" u Novoj vesi, arhitektica Kora Demel Zadro sa suradnicima izvršila je dopunu mjerena i snimanja za *Elaborat za legalizaciju* koji je predan "Gradskom uredu za prostorno uređenje, izgradnju Grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet u Zagrebu" 2018. godine.

14. travnja 2021. S. M. Monika Novak bila je u bolnici Fran Mihaljević na liječenju.

24. travnja 2021. S. M. Julijana Torbarac bila je u bolnici Sveti Duh na liječenju.

26. travnja 2021. S. M. Petra Marjanović posjetila je sestre u samostanu Sv. Ivana Krstitelja u Samoboru.

30. travnja 2021. U tajništvu provincije održana je sjednica Provincijske uprave.

2. svibnja 2021. U kući Suradnica Krista Kralja, gdje je privremeno smještena Vrhovna Uprava Družbe, časnu majku s. M. Mariju Banić posjetile su s. M. Petra Marjanović, s. M. Nikoleta Koščak i s. M. Marina Dugalija.

U samostanu "Antunovac" održan je sastanak na kojem su sudjelovali č. Majka s. Marija Banić, s. M. Andja Vranješ, doc. dr. sc. Damir Hudetz, odvjetnik Juraj Bartolić, s. M. Petra Marjanović, s. M. Beatis Čajko, s. M. Nikoleta Koščak i s. M. Marina Dugalija.

9. svibnja 2021. Sestre na Kraljevcu posjetila je s. M. Petra Marjanović.

10. svibnja 2021. Na bolničkom liječenju u Zagrebu bila je s. M. Nikoleta Koščak.

Dječji vrtić u Novoj vesi i samostan "Antunovac" posjetili su gđa *Jelena Pavičić Vukičević zamjenica gradonačelnika, gosp. Ivica Lovrić* pročelnik Gradskog ureda za obrazovanje i gđa Mirjana Džajo predsjednica gradske četvrti Gornji grad-Medveščak.

U župi sv. Pavla apostola, u Retkovcu vlč. Vinka Tomića, posjetila je s. M. Petra Marjanović.

11. svibnja 2021. Na Kraljevec u Dom za starije gospode na ispomoć je došla s. M. Margaret Ružman iz Nove vesi.

17. svibnja 2021. Iz župne crkve sv. Ivana Krstitelja u Novoj vesi započeo je prijenos jutarnje mise preko radijske postaje Radio Marija.

22. svibnja 2021. U Samoboru u samostanu "Sv. Ivana Krstitelja" kanonsku vizitaciju sestara imala je s. M. Petra Marjanović.

24. svibnja 2021. Na Mirogojskom groblju na posljednjem ispraćaju pokojne Gizele Đureković, dobročiniteljice Provincije, bile su prisutne sestre iz više zajednica, rodbina, prijatelji i župljeni župe sv. Ivana Krstitelja iz Nove vesi.

25. svibnja 2021. U samostanu "Antunovac" u Novoj vesi kanonsku vizitaciju sestara započela je s. M. Petra Marjanović.

31. svibnja 2021. Ispred Zagrebačke katedrale, prigodom proslave dana Grada Zagreba i blagdana Gospe od Kamenitih vrata, na svečanoj Misi koju je predslavio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, pred čudotvornom slikom Majke Božje od Kamenitih vrata, sudjelovala je s. M. Petra Marjanović sa sestrama i kandidaticama.

Ispravak za Vjesnik broj 1/21.

U Kronici Zagrebačke Provincije pogreškom je napisano da su sestre 1. siječnja 2021. iz samostana "Antunovac" u Zagrebu i "Sv. Ivana Krstitelja" u Samoboru bile na ispomoći u uređivanju Arhiva Družbe.

Ispravno je: Kroz mjesec siječanj u kući Suradnica Krista Kralja, gdje je privremeno smještena Vrhovna uprava Družbe, na ispomoći i uređenju Arhiva Družbe sudjelovalo je nekoliko sestara iz samostana "Antunovac" iz Nove vesi u Zagrebu i "Sv. Ivana Krstitelja" u Samoboru.

Ispričavam se i preuzimam odgovornost.

S. M. Petra Marjanović

PROVINCija BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

3. ožujka 2021. U jutarnjim satima provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten susrela se s uzoritom kardinalom Vinkom Puljićem u prostorijama kardinalove rezidencije te s njim razgovarala o djelovanju sestara na ovim prostorima.

3. ožujka 2021. Provincijska glavarica s. Ana Marija Kesten i ekonoma Provincije s. M. Admirata Lučić otputovale su u posjet sestrama koje djeluju u Stadlerovoј spomen-kući u Slavonskom Brodu. Na proputovanju su posjetile sestre u zajednici Svetе Obitelji u Maglaju. Tom prigodom s. Provincijalka se susrela i sa župnikom vlč. Franjom Tomičem.

4. ožujka 2021. Kako je započelo studijsko-duhovno putovanje đakona krajevne Crkve Bosne i Hercegovine u Sarajevu, tako je uslijedio posjet našoj provincijalnoj kući na Bjelavama. Đakone je predvodio mons. dr. Pavo Jurišić. Došavši u našu kuću, najprije su posjetili samostansku kapelicu, a potom su se uputili u obilazak kuće *Egipat* gdje je smješten Provincijalat sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije. Zatim su obišli Stadlerov dječji *Egipat* i dječji vrtić. Đakone je dočekala zamjenica provincijalne glavarice s. M. Kata Zadro sa sestrama. Nakon poklona u samostanskoj kapelici pozdravila ih je tajnica Provincije s. M. Ljilja Marinčić izrazivši pri tom radost što se 20 đakona naše krajevne Crkve uputilo na naš Bjelavski brežuljak kako bi se susreli s našom redovničkom obitelji i karizmom Družbe. Pošto je s. Ljilja predstavila djelatnosti u samostanu *Egipat*, đakoni su pošli u Stadlerov muzej, a potom u sestarsku blagovaonicu gdje je uslijedilo zajedničko druženje.

5. ožujka 2021. Budući da je korizmeni petak, kada se u sarajevskoj katedrali već tradicionalno slavi sveta misa s prigodnom propovijedu, naša se zajednica s djecom Stadlerova dječjeg *Egipta* pridružila večernjem misnom slavlju koje je predvodio profesor patrologije i kršćanskog nauka na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Univerziteta u Sarajevu doc. dr. preč. Josip Knežević. Tema propovijedi bila je *Sv. Jeronim prevoditelj i tumač Sv. Pisma – 1600. obljetnica Jeronimove smrti*. Pobožnost Puta križa prije svete mise predvodio je katedralni župnik i sarajevski dekan preč. Mato Majić. Prigodna razmišljanja čitali su i svijeće nosili članovi Župnog i Pastoralnog vijeća katedralne župe. Takoder su čitali misna čitanja i molitvu vjernika. U svojoj propovijedi preč. Knežević je, između ostaloga, kazao: „Družiti se s Riječju Božjom znači staviti u djelovanje sposobnost slušanja, pronaći u sebi jedno mjesto za prihvaćanje Božje poruke i prisutnosti koja nam dolazi od samog Svetog pisma. Zato Crkva potiče da se Riječi Božjoj dade istaknuta uloga u životu svakog vjernika ujedinjujući molitvu i proučavanje – baš poput sv. Jeronima – kako bi ona postala istinski razgovor čovjeka s Bogom jer je Bog taj koga slušamo kad čitamo Riječ Božju i s njim razgovaramo kada molimo.“

Istoga dana su s. provincijalka Ana Marija i s. Admirata posjetile grobove roditelja našeg oca Uteteljitelja sl. B. Josipa Stadlera i naših pokojnih sestara koje počivaju na gradskom groblju u Slavonskom Brodu.

Na povratku u Sarajevo posjetile su sestre u samostanu Doloroza u Čardaku i samostanu sv. Male Terezije u Doboju.

6. ožujka 2021. U večernjim satima našu samostansku zajednicu u *Egiptu* posjetila je zamjenica časne Majke s. M. Anda Vranješ. Budući da se zbog pandemije koronavirusa nismo vidjeli duže vrijeme, uslijedio je ugodan sestrinski razgovor.

7. – 13. ožujka 2021. U Duhovnom centru *Kuća Navještenja* u Gromiljaku od 7. do 13. ožujka 2021. godine održan je prvi turnus duhovnih vježbi za sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije pod vodstvom velečasnog prof. dr. sc. Dubravka Turalije, profesora Svetog pisma Starog zavjeta na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu. Ovo šestodnevno duhovno putovanje za 21 sestru započelo je u nedjelju, 7. ožujka 2021. godine zajedničkom molitvom *Povečerja* i zazivom Duha Svetoga u samostanskoj kapelici na Gromiljaku. Na početku duhovnih vježbi vlč. Dubravka i sve sestre pozdravila je provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten koja je ostala sa sestrama do sutradan, kada je s ostalim sestrama pošla u sarajevsku prvostolnicu na slavlje Stadlerova dana. Uz zajedničku molitvu, euharistijsko slavlje i susrete kod obiteljskog stola svaki je dan bio obogaćen izuzetno kvalitetnim, sadržajnim, poučnim i poticajnim predavanjem vlč. Dubravka. Tema duhovnih vježbi bila je *Služavke u Bibliji*.

Kroz punih šest dana duhovnih vježbi vlč. Dubravko je obrađivao Biblijske uzore služavki. Ovo šestodnevno duhovno putovanje završeno je euharistijskim slavlјem 13. ožujka 2021. u 11.30 u samostanskoj kapelici, koje je predslavio vlč. Dubravko u zajedništvu s preč. Markom Perićem, umirovljenim svećenikom Vrhbosanske nadbiskupije i dugogodišnjim župnikom župe Imena Marijina u Gromiljaku. Pjesmom *Te Deum* sestre su zajedno sa svećenicima zahvalile Bogu za doista milosno vrijeme koje su proživjele u duhovnim vježbama i molile da plodovi toga rada uzrastu i sazriju za dobro naše redovničke obitelji i cijele Crkve. Slavlje je nastavljeno kod obiteljskog stola uz pjesmu, srdačno druženje i tjelesnu okrepnu.

8. ožujka 2021. Večernjim misnim slavlјem u ponедjeljak, 8. ožujka 2021. proslavljen je u Sarajevskoj prvostolnici Stadlerov dan. Svetu misno slavlje, kojemu je prethodila krunica, predslavio je katedralni župnik preč. Mato Majić. Krunicu, pjevanje i misna čitanja animirale su Sestre Služavke Maloga Isusa. Krunicu uz prigodno razmatranje o postu te misna čitanja animirala je s. M. Judita Matić s kandidaticama, a sviranje i pjevanje animirala je s. M. Mihaela Martinović. U obilježavanju Stadlerova dana i misnom slavlju sudjelovale su i sestre sudionice duhovnih vježbi iz *Kuće Navještenja* u Gromiljaku. Župnik je u svojoj propovijedi najprije govorio o tome što znači uistinu živjeti. Prisjetio se poslovice koja kaže kako pravi umjetnici života ne žive duže, nego žive više. Progovorio je zatim o načinima života i o životnim ranama koje se liječe jedino ljubavlju, a ljubav je krjepost koja je nadasve resila slugu Božjega nadbiskupa Stadlera. Župnik je potom ustvrdio da se cijeli Stadlerov život može opisati jednom riječju – ljubav. „On je bio otac sirotinje, čovjek koji je video tuđu bijedu i potrebu, imao sučuti prema potrebnima. Kada bismo mi imali srca i ljubavi jedni za druge, tada bismo bili pravi vjernici. Tada naš život možda ne bi bio duži, ali bi bio jako kvalitetan. Bio bi čudesno lijep, dragocjen, blagoslovljen i plodan“, kazao je župnik i dodao kako je veličina Stadlera u ljubavi koju je imao za druge i Boga. Isplati se život proživljen i istrošen za druge. Na kraju misnoga slavlja izmoljena je na grobu sluge Božjega Josipa Stadlera molitva za njegovo proglašenje blaženim.

13. ožujka 2021. U *Kući Navještenja* u Gromiljaku održana je u popodnevnim satima sjednica Provincijske uprave. Nakon završene sjednice provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten ostala je u *Kući Navještenja* u Gromiljaku kako bi obavila kanonsku vizitaciju zajednice. Sestra Provincijalka ostala je sa sestrama u Gromiljaku do popodnevnih sati utorka, 16. ožujka 2021. godine.

Istoga dana u večernjim satima slavljen je u sarajevskoj prvostolnici svečano euharistijsko slavlje u povodu osme obljetnice pontifikata pape Franje. Svetu misu je predslavio apostolski nuncij u Bosni i Hercegovini

mons. Luigi Pezzuto u zajedništvu s nadbiskupom metropolitom vrhbosanskim Vinkom kardinalom Puljićem, predsjednikom Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, i drugim članovima BK BiH. U ovom misnom slavlju sudjelovale su i sestre iz samostana Egipat.

14. ožujka 2021. U popodnevним satima u prostorijama Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu održana je redovita mjeseca rekolekcija za redovnice grada Sarajeva. Rekolekciju je predvodio fra Damir Pavić, tajnik Franjevačke provincije Svetog Križa Bosne Srebrenе, a u rekolekciji su sudjelovale i sestre iz naših sarajevskih zajednica.

15. ožujka 2021. Provincijalka s. Ana Marija je zajedno s predstojnicom Kuće Navještenja s. M. Rudolfom Paradžik posjetila župnika župe Imena Marijina u Gromiljaku vlč. Iliju Karlovića i s njim razgovarala o pastoralnom djelovanju sestara u ovoj župi.

16. ožujka 2021. U popodnevnim satima vratila se iz Gromiljaka provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten. Nakon kratkog susreta sa sestrama Provincijalka se uputila u samostan sv. Josipa u Vitezu kako bi posjetila bolesne sestre. Posebni povod posjeta našoj zajednici u Vitezu bilo je pogoršanje zdravstvenog stanja naše s. M. Joakime Ilić, koja je već godinama prikovana uz bolesnički krevet. Provincijska se glavarica vratila u samostan Egipat sutradan 17. ožujka 2021. godine.

18. ožujka 2021. U Provincijalatu Franjevačke provincije Bosne Srebrenе u Sarajevu održana je 41. sjednica Izvršnog odbora Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine (KVRPP BiH). Sjednicom je predsjedao predsjednik Konferencije fra Jozo Marinčić. Uz provincijske poglavare i poglavarice iz BiH, kao i uz predstavnike redovničkih zajednica koje djeluju u BiH, sjednici je bila nazočna naša provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten. Nakon osvrta o djelovanju Konferencije u proteklom razdoblju, kao i razgovora o redovničkoj zbilji u uvjetima pandemije uzrokovane koronavirusom, sudionici sjednice planirali su održavanje budućih susreta i redovničkih skupova. Uz ostalo, određeno je da će se ovogodišnji *Redovnički dan* i Skupština KVRPP BiH održati 4. rujna 2021. godine u Međugorju.

19. ožujka 2021. U samostanu svetog Josipa u Vitezu proslavljen je patron samostana i kapelice. Misno slavlje u 11.00 predslavio je fra Velimir Bavrka, župnik župe Vitez. U slavlju su sudjelovale provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten, sestre zajednica u Sarajevu, Gromiljaku i Vitezu te vjernici župe Vitez i štovatelji svetog Josipa. Ovom slavlju prethodili su trodnevničica, koju je predvodio župnik fra Velimir, te klanjanje Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu. U svojoj propovijedi fra Velimir je istaknuo nemogućnost misije u kojoj se našao sveti Josip i u kojoj je izrekao svoj DA

Bogu. Župnik je nastavio tumačiti zadaću sv. Josipa te dodao: „Zadatak koji mu je Bog povjerio izvršio je i zato je najveći i svet. A Josip je to mogao učiniti jer ga je resila prije svega jedna krepst, a to je poniznost. Josip je sklonio sebe, svoj plan, svoje ja u stranu i pretvorio se u ti. U poniznosti se Josip ostvario i počeo vjerovati Bogu. I nama danas sveti Josip poručuje: 'Bogu ništa u tvojem životu nije nemoguće.' Vjera i poniznost, slušanje i osluškivanje Boga, kad se spoje nastaje čudo.“ Kroz sva tri dana trodnevnic bila je pjevana sveta misa koju su zajedno sa sestrama SMI animirali Prijatelji Maloga Isusa na čelu sa Sanjom Grabovac. Svoj su doprinos molitvi, misnim čitanjima i pjevanju dali i mlađi župe Vitez, kao i voditeljica zbora Olgica Krezić koja je svirala tijekom bogoslužja na sam dan sv. Josipa. Prije i poslije svete mise mnogi vjernici su ostajali u molitvi kod kipa svetoga Josipa i pred lice njegova zagovora stavljali svoje potrebe, želje i nakane. Nakon mise slavlje se nastavilo u zajedničkom blagovanju i veselom ozračju za obiteljskim stolom.

Poslije slavlja patrona samostana sv. Josipa u Vitezu provincijska glavarica s. Ana Marija Kesten ostala je u Vitezu kako bi obavila kanonsku vizitaciju dviju zajednica. Provincijska je glavarica ostala u zajednicama Viteza do Blagovijesti 25. ožujka 2021.

20. i 21. ožujka 2021. Provincijalka s. Ana Marija obavila je kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u Domu *Sv. Josip* u Vitezu te se tom prigodom pobliže upoznala o životu i poslanju ove važne ustanove.

22. – 25. ožujka 2021. S. Ana Marija je obavila kanonsku vizitaciju sestrama koje žive i djeluju u samostanu sv. Josipa u Vitezu. Posebnu pozornost posvetila je bolesnim i nemoćnim sestrama koje svojim molitvama i žrtvama doprinose duhovnoj izgradnji naše redovničke zajednice. Ovom prigodom upoznala se s djelovanjem *Vrtića sv. Josip* koji se nalazi u ovom samostanu. Također je posjetila grobove naših pokojnih sestara koje počivaju na groblju Dubravica.

25. ožujka 2021. Naša zajednica u Duhovnom centru *Kuće Navještenja* u Gromiljaku svečano je proslavila svetkovinu Blagovijesti i svoj patron. Svečano euharistijsko slavlje u 17.00 u župnoj crkvi Imena Marijina predslavio je vlč. Anto Dominković, župnik župe Crkvica u Zenici, uz koncelebraciju gromiljačkog župnika vlč. Ilije Karlovića. Prije misnog slavlja upriličena je pobožnosti u čast Djeteta Isusa i svetog Josipa, koju je ova župna zajednica započela s nakanom obnove obitelji. Na početku misnog slavlja vlč. Anto je pozdravio sve okupljene sestre Služavke Maloga Isusa, Prijatelje Maloga Isusa i ostali narod Božji te istaknuo kako Bog želi biti s nama i zato je postao čovjekom. U zahvalnosti za tu Božju ljubav slavimo ovu veličanstvenu svetkovinu, kada je po Marijinom „Evo me“ i „Neka mi

bude“ Riječ Božja postala tijelo i nastanila se među nama. U prigodnoj propovijedi vlč. Anto je kroz poučne priče naglasio okupljenima, a posebno Prijateljima Maloga Isusa, kako je velika moć molitve. Jedino nas molitva može zaštititi od opasnosti koje kao ptice grabežljivice nasrću na nas da nas uniše. Osvrnuvši se na liturgijska čitanja, velečasni je kazao kako je važno posvijestiti si da Bog od nas traži žrtvu srca, ljubav i predanja Bogu, a ne izvanjsko prinošenje žrtava o kojima govori Poslanica Hebrejima. U tom predanju i ljubavi svima nam je uzor Blažena Djevica Marija koja je u svojem životu i kroz Isusov život vršila samo ono što je Bog želio i pred nju stavlja. Zato je primila nagradu proslave u Nebu. Liturgijsko pjevanje svečanog euharistijskog slavlja animirale su sestre Služavke Maloga Isusa pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića. Riječ zahvale, pozdrava i čestitke sestrama i Prijateljima Maloga Isusa za proslavu patrona uputio je i župnik, vlč. Ilija Karlović kazavši kako je sretan da smo zajedno i svečano proslavili ovu veliku svetkovinu Božje ljubavi. Nakon euharistijskog slavlja nastavljeno je druženje kod obiteljskog stola u *Kući Navještenja*.

25. ožujka 2021. Blagovijest. Proslavi svetkovine Blagovijesti i patrona *Kuće Navještenja* u Gromiljaku bila je nazočna provincijska glavarica s. Ana Marija sa sestrama iz drugih zajednica i kandidaticama.

26. ožujka 2021. Večernje misno slavlje na posljednji korizmeni petak ove godine slavio je u sarajevskoj prvostolnici profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu mr. vlč. Ivica Mršo koji je uputio prigodnu propovijed. Pobožnost Puta križa prije svete mise predvodio je katedralni župnik i sarajevski dekan preč. Mato Majić. Sestre juniorke i kandidatice naše Sarajevske provincije sestara Služavki Malog Isusa čitale su prigodna razmišljanja i molitvu vjernika te nosile svijeće. Tom su prigodom animirale liturgijsko pjevanje uz orguljašku pratnju maestra vlč. Marka Stanušića. U misnom su slavlju sudjelovale sestre naših sarajevskih zajednica.

28. ožujka 2021. Na Cvjetnicu – Nedjelju muke Gospodinove i *Svjetski dan mladeži* krenula je cijela naša zajednica ka Stadlerovoј katedrali u Sarajevu. Svečano euharistijsko slavlje predslavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić u zajedništvu s nadbiskupom koadjutorom vrhbosanskim i apostolskim upraviteljem Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomom Vukšićem te uz koncelebraciju generalnog vikara Vrhbosanske nadbiskupije mons. Slađana Čosića i još četvorice svećenika. Nakon blagoslova maslinovih grančica i pjevanja muke Gospodnje uslijedila je kardinalova propovijed. Konstatirao je da narod, koji je u Isusu gledao kralja židovskoga i svečano ga dočekao u Jeruzalemu kličući *Hosana* i prostirući pred nj palmine grane i svoje prostirke, za nekoliko dana više: „Raspni ga, raspni!“ Ukazao je zatim na opasnost kolektivne svijesti te

dodao da Bog surađuje osobno. Vrlo je opasno, kazao je kardinal, kad čovjek izgubi vlastitu prosudbu, te pozvao sve da uvijek traže sigurnost u onim stvarima koje čovjeka približuju Bogu i po Isusovu primjeru u poniznosti i prihvaćanju volje Očeve, a ne u euforiji, pljeskanju i oholosti. Nakon misnog slavlja naša se zajednica s djecom iz Stadlerova dječjeg Egipta okupila oko Utemeljiteljeva groba moleći potrebne milosti cijeloj Družbi, kao i posebnu milost da oca Utemeljitelja uskoro ugledamo uzdignuta na čast oltara.

30. ožujka 2021. Provincijska glavarica s. Ana Marija posjetila je sestre karmelićanke u samostanu na Stupu u Sarajevu i tom prigodom čestitala im Uskrs u ime naše zajednice.

1. travnja 2021. Misno slavlje Večere Gospodnje na Veliki četvrtak u sarajevskoj katedrali Srca Isusova predslavio je nadbiskup koadjutor vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomo Vukšić u zajedništvu s nadbiskupom metropolitom vrhbosanskim Vinkom kardinalom Puljićem i uz koncelebraciju 16 svećenika. U misi su sudjelovali mnogi vjernici i redovnici, među kojima je bio veliki broj sestara iz naših sarajevskih zajednica. Prigodnu propovijed nadbiskup Vukšić je održao na temu *Prijelaz od staroga čovjeka u novoga*. Uz poticaje koje smo tijekom propovijedi dobili, sestre su molile za duhovnu obnovu zajednica. Nakon pričesti i popričesne molitve nadbiskup Vukšić i kardinal Puljić, u pratnji nazočnih svećenika, prenijeli su posvećene hostije na sporedni oltar u dnu katedrale, a obredi su zaključeni klanjanjem pred Presvetim.

U dopodnevnim satima nadolazeće uskrsne blagdane Provincijskoj glavarici i sestrama u zajednici čestitale su sestre koje djeluju Apostolskoj nuncijaturi u Sarajevu.

2. travnja 2021. Sestre iz naših sarajevskih zajednica pridružile su se na Veliki petak vjernicima katedralne župe u molitvi i klanjanju Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Sestre su se tijekom cijelog dana izmjenjivale na molitvi u sarajevskoj katedrali. U večernjim satima na Veliki petak, kada Crkva po drevnoj predaji ne slavi otajstva nego se spominje Kristove muke i smrti, nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić predvodio je u katedrali službu Muke Gospodnje. Na početku službe kardinal Puljić (obučen u ruhu crvene boje koja označava mučeništvo) najprije se prostro po sasvim ogoljenom tlu ispred oltara te molio u šutnji ispod križa prekrivenog ljubičastom tkaninom. Istodobno su klečali i u tišini molili mons. Tomo Vukšić, svećenici, redovnice i svi nazočni u katedrali. Uslijedile su služba riječi, pjevana Muka po Ivanu i kardinalova propovijed u kojoj je, između ostalog, kazao kako je sigurno svakoga dirnulo slušanje Muke Isusove te da će svatko u sebi ponijeti pojedine riječi

i misli. Potaknuo je sve da se zagledaju u Kristove rane koje su na njegovu izranjenom tijelu bile najočitije, a to su rane od čavala na rukama i nogama te rana na boku koji je probolo koplje. „Donoseći rane, osobne i čovječanstva, dolazimo pred te rane izlječiti u njima naše rane“, kazao je kardinal Puljić i potaknuo sve da u Isusovim ranama liječe svoje rane. Nakon propovijedi nastavljeno je s molitvom, kao što je predviđeno na Veliki petak. Zbog aktualne pandemije izostavljeno je ljubljenje križa, pa je uslijedio obred svete pričesti. Nakon blagoslova vjernici su ostali moleći u tišini pred križem dok je zbor pjeval liturgijsku popijevku s prijekorima: „Puče moj, što učinih tebi ili u čem' ožalostih tebe? Odgovori meni!“

2. travnja 2021. Provincijalka s. M. Ana Marija je u pratinji svoje zamjenice s. M. Kate Zadro i savjetnice s. M. Jadranke Lacić čestitala Uskrs uzoritom kardinalu Vinku Puljiću.

3. travnja 2021. Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten pošla je u pratinji zamjenice s. M. Kate u Svećenički dom Vrhbosanske nadbiskupije gdje je već tradicionalno na Veliku subotu u 12.00 upriličeno čestitanje Uskrsa nadbiskupu metropolitu vrhbosanskom Vinku kardinalu Puljiću i nadbiskupu koadjutoru vrhbosanskom i apostolskom upravitelju Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomi Vukšiću.

Po završetku ovog događaja posjetile su naše sestre koje djeluju u Vrhbosanskom sjemeništu i čestitale im Uskrs. Istim povodom su u popodnevnim satima posjetile sestre franjevke Bosansko-hrvatske provincije u provincijalnoj kući na Bjelavama.

U pratinji sestara i djevojaka iz Stadlerova dječjeg *Egipta* provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten pošla je u predvečerje Velike subote u Stadlerovu katedralu u Sarajevu na Uskrsno bdijenje. Svečano Uskrsno bdijenje predslavio je nadbiskup koadjutor vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomo Vukšić u zajedništvu s nadbiskupom metropolitom vrhbosanskim Vinkom kardinalom Puljićem, a uz koncelebraciju sedmorice svećenika te pobožno sudjelovanje redovnica, bogoslova i cijele vjerničke zajednice. Radosnom slavlju Uskrsnog bdijenja uvelike je doprinijelo pjevanje Katedralnog mješovitog zbara *Josip Stadler* pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića. U zbor su uključene naše kandidatice i veliki broj naših sestara. Sretne smo i Bogu zahvalne da ga mogu slaviti svojim glasom u zboru koji nosi ime našeg oca Utjemeljitelja.

4. travnja 2021. Na dan Uskrsnuća Gospodinova naša redovnička zajednica predvođena provincijskom glavaricom s. M. Ana Marijom Kesten sudjelovala je u svečanom euharistijskom slavlju u sarajevskoj prvostolnici. Svečano misno slavlje predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić u zajedništvu s nadbiskupom koadjutorom

vrhbosanskim i apostolskim upraviteljem Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomom Vukšićem te uz koncelebraciju provincijala Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Joze Marinčića i još šestorice svećenika. Liturgijsko pjevanje skladno je animirao Katedralni mješoviti zbor *Josip Stadler* pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića. U prigodnoj propovijedi kardinal Puljić je, između ostalog, kazao da u ovom Uskrsu želimo prepoznati dostojanstvo života i kulture života te ga ugraditi u društvo, međuljudske odnose i sve narode. Naglasio je kako život treba prihvati i čuvati, zbrinjavati ga i zauzimati se za nj. „U ovoj pandemiji koronavirusa, koja stvara napetost i strah, nećemo strahovati pred smrću, nego ćemo se zauzeti u borbi protiv onoga što ubija život“, kazao je kardinal. Na kraju mise kardinal Puljić je podijelio svečani blagoslov s potpunim oprostom. Nakon misnog slavlja sestre su se s djevojkama okupile oko Utjemljiteljevog groba, a potom i oko obiteljskog stola u samostanu Egipat te se tjelesno okrijepile i zapjevale koju uskrsnu pjesmu. U popodnevnim satima našu redovničku zajednicu i Stadlerov dječji *Egipat* posjetio je nadbiskup vrhbosanski Vinko kardinal Puljić u pratinji nadbiskupa koadjutora vrhbosanskog mons. Tome Vukšića i kardinalova tajnika vlč. Fabijana Štedula. Iako je u tijeku pandemija koronavirusa, kardinal nije želio uskratiti radost djeci i sestrama koji željno iščekuju njegov uskršnji posjet. Pri dolasku najprije su se svi zajedno pomolili u samostanskoj kapelici, gdje su zapjevali pjesmu *Isus usta slavni*. Poslije nadbiskupova blagoslova pošli su prema sestarskoj blagovaonici. Druženje s kardinalom i novim nadbiskupom Tomom bilo je kao i uvijek predivno i u lijepoj atmosferi. Razgovarali su sa sestrama i djevojkama iz SDE-a te su zajedno zapjevali nekoliko uskrsnih pjesama, a potom je uslijedio veliki izazov – odmjeravanje snaga u uskršnjim pisanicama, što je djeci posebna radost. U lijepom ozračju završen je susret s kardinalom, a slavlje se u samostanu Egipat nastavilo u duhu uskrsne radosti.

Čestitanju Uskrsa pridružila se i naša s. M. Bernardina Šarić koja djeluje u Ordinarijatu Vrhbosanske nadbiskupije.

5. travnja 2021. Samostan Egipat posjetile su na Uskrsni ponедjeljak sestre iz Duhovnog centra *Kuća Navještenja* u Gromiljaku. Sestre iz Gromiljaka pridružile su se zajedničkom ručku. Potom je uslijedilo odmjeravanje snaga u uskrsnim pisanicama. U popodnevним satima ovom sestarskom zajedništvu pridružile su se i sestre koje djeluju u Bogosloviji.

U katedralnoj župi započela je devetnica Božanskom milosrđu u koju su se uključili sestre, kandidatice i djeca iz naše zajednice.

6. travnja 2021. U večernjim satima posjetile su nas naše susjede Školske sestre franjevke Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina. Došle su čestitati Uskrs našoj zajednici. Bila je ovo lijepa prigoda

za sestrinski razgovor, druženje i smijeh. Zajedničkom sestrinskom druženju pridružile su se i djevojke iz Stadlerova dječjeg *Egipa*.

7. travnja 2021. Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten u pratnji s. M. Edite Perić i s. M. Mihaele Martinović oputovala je u jutarnjim satima za Mostar gdje su sudjelovale na ređenju novoimenovanog kotorskog biskupa mons. Ivana Štironje. Nakon svečanog slavlja provincijska glavarica ostala je kod naših sestara u Mostaru kako bi obavila kanonsku vizitaciju.

8 i 9. travnja 2021. Provincijalka s. Ana Marija je obavila kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u Rehabilitacijskom centru *Sveta Obitelj* u Mostaru. Ovom prigodom je s predstojnicom s. Suzanom Malešić posjetila ravnatelja Caritasa Mostarske biskupije don Željka Majića i razgovarala s njim o prisutnosti i djelovanju sestara u ovoj ustanovi. Također je posjetila i pozdravila djelatnike i korisnike u centru *Sveta Obitelj*.

9. i 10. travnja 2021. S. M. Ljilja Marinčić i s. M. Judita Matić sudjelovale su u 49. Vijećanju redovničkih odgojitelja i odgojiteljica održanom u duhovno-obrazovnom centru sestara milosrdnica *Marijin dvor* u Lužnici. Okvirna tema ovogodišnjeg susreta bila je *Odnos autoriteta i poslušnosti i vođenje kolokvija*.

10. i 11. travnja 2021. Provincijalka s. M. Ana Marija obavila je kanonsku vizitaciju u samostanu sv. Leopolda Bogdana Mandića te sudjelovala u nedjeljnoj sv. misi u župi Gospe Brze pomoći, kada se slavila i *Nedjelja Božjega milosrđa*.

12. travnja 2021. U jutarnjim satima sestra Provincijalka se susrela sa župnikom župe u Neumu don Ivicom Puljićem i s njim razgovarala o prisutnosti i djelovanju sestara u župskoj zajednici.

13. travnja 2021. Danas je u 14.00 ispraćena na vječni počinak gospoda Ruža Ana Jankač koja je svoje posljedne dane provela u našem Domu *Sv. Josip* u Vitezu, a poznavala se sa sestrama naše Provincije dugi niz godina. Gospođa Ruža je sahranjena na groblju sv. Georgije u Miljevićima – Vrace u Istočnom Sarajevu. Neka je Gospodin nagradi za sva dobra djela koja je činila. Na posljednjem ispraćaju bile su sestre iz naših zajednica.

14. travnja 2021. Kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u zajednici sv. Ane u Prozoru obavila je provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten. Ovom prigodom Provincijalka se susrela sa župnikom vlč. Markom Tomicem i s njim razgovarala o djelovanju sestara u ovoj župskoj zajednici.

15. travnja 2021. Na svečanom euharistijskom slavlju u crkvi sv. Alojzija Gonzage u Nadbiskupijskom sjemeništu *Petar Barbarić* u Travniku prigodom obilježavanja 124. obljetnice smrti sl. Božjega Petra Barbarića bila je nazočna provincijalka s. Ana Marija s provincijskom savjetnicom s.

Marinelom Zeko iz Prozora i sestrama koje djeluju u Domu *Sv. Josip* i samostanu sv. Josipa u Vitezu.

U popodnevnim satima sestra Provincijalka je posjetila naše bolesne sestre u samostanu sv. Josipa u Vitezu i u Domu *Sv. Josip*.

16. travnja 2021. Budući da provincijska glavarica s. M. Ana Marija nije bila nazočna u provincijalnoj kući na dan njezinog rođenja, zajednica samostana Egipat upriličila je slavlje njezinog rođendana na ovaj dan. U samostanskoj kapelici zahvalili smo Bogu za dar života naše provincijske glavarice, a u sestarskoj blagovaonici pripremili svečani objed i slavlje. Slavlju su se pridružile i naše kandidatice i djevojke Stadlerova dječjeg *Egipa*.

17. travnja 2021. Naša s. M. Hermina Lozančić, koja djeluje u samostanu sv. Rafaela u Voćinu, hospitalizirana je zbog posljedica moždanog udara u bolnicu u Viroviticu. Molimo joj što brži oporavak.

18. travnja 2021. Sestre iz naših sarajevskih zajednica sudjelovale su ove nedjelje u mjesecnoj duhovnoj obnovi za redovnice grada Sarajeva. Održana je u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu pod vodstvom vlč. dr. Drage Župarića, profesora na Filozofskom fakultetu i Katoličkom bogoslovnom fakultetu Univerziteta u Sarajevu. U kontekstu još uvijek uskrsnog ozračja vlč. Drago se prisjetio filma *Muka* američko-australskog redatelja Mela Gibsona te razmatrao o drami Velikog petka i događaju Isusova uskrsnuća, koji se sastoje u gledanju znakova i uočavanju poruke. Nakon predavanja uslijedili su klanjanje pred izloženim Presvetim Oltarskim Sakramenton, ispovijed i sveta misa.

20. travnja 2021. U jutarnjim satima u samostan Egipat u Sarajevu došao je u službeni posjet generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije mons. Sladan Ćosić i razgovarao s provincijskom glavaricom s. Anom Marijom i njezinom zamjenicom s. Katom o djelovanju sestara u Vrhbosanskoj nadbiskupiji.

21. travnja 2021. Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten sudjelovala je na 16. susretu biskupa Biskupske konferencije BiH s članovima Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH. Susret je održan u prostorijama Ordinarijata Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu. Ovim susretom predsjedao je nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić, predsjednik BK BiH, a sudjelovali su i ostali članovi BK BiH i redovnički poglavari redovničkih zajednica koje djeluju u BiH.

22. travnja 2021. Prigodom 58. *Svjetskog dana molitve za duhovna zvanja i Nedjelje Dobrog Pastira* koja se slavi na IV. vazmenu nedjelju, Konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH organizirala je 22. travnja u crkvi sv. Vinka u Sarajevu molitveno bdijenje. Uz vrhbosanskog nadbiskupa

Vinka kardinala Puljića, nadbiskupa koadjutora vrhbosanskog i apostolskog upravitelja Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomu Vukšiću, svećenike, redovnike i redovnice u ovom molitvenom bdijenju sudjelovala je i naša provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten u pravnji sestara i kandidatica.

23. travnja 2021. U popodnevnim satima provincijska glavarica s. Ana Marija Kesten otputovala je u pravnji savjetnice s. M. Jadranke Lacić u Maglaj kako bi obavila kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u župi i svetištu sv. Leopolda B. Mandića i župi sv. Ivana Krstitelja u Lug-Brankovićima.

24. i 25. travnja 2021. Provincijalka s. Ana Marija je obavila kanonsku vizitaciju sestrama u samostanu Sv. Obitelji u Maglaju. Ovom prigodom susrela se sa župnikom vlč. Franjom Tomićem i s njim razgovarala o djelovanju sestara u njegovoj župi i svetištu sv. Leopolda. Također je posjetila župnika vlč. Franju Ivandića i s njim razgovarala o potrebama i djelovanju sestre katehistice u župi sv. Ivana Krstitelja. Na *Nedjelu Dobrog Pastira* pridružila se molitvi za duhovna zvanja i slavlju sv. mise u župi Maglaj.

24. travnja 2021. Prigodom *Dana molitve za svećenička i redovnička zvanja* koji se slavi na četvrtu vazmenu nedjelju, Povjerenstvo za pastoral zvanja pri Konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica u BiH sastavilo je prijedlog za obilježavanje *Tjedne molitve za zvanja redovničkih zajednica koje djeluju na području BiH*. Tako je prema rasporedu naša zajednica samostana Egipat imala klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom u kapelici. Klanjanje su animirale prefekta s. M. Judita Matić s kandidaticama Nikolinom Cvitanović i Mateom Andrić.

25. travnja 2021. Dan duhovne obnove i slavlje Božićnog otajstva.

27. i 28. travnja 2021. S. Ana Marija obavila je kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u samostanu sv. Male Terezije u Doboju. Ovom prigodom pozdravila je župnika vlč. Juru Babića i posjetila bolesnike koje sestre njeguju u svojem samostanu.

28. travnja 2021. U večernjim satima provincijska glavarica s. Ana Marija vratila se sa službene vizitacije u samostan Egipat.

30. travnja 2021. U jutarnjim satima provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten otputovala je u Austriju kod naših sestara u zajednicu Eisenstadt kako bi obavila kanonsku vizitaciju. Sestre su ispratile provincijsku glavaricu i pošle u kapelicu na molitvu moleći sretan put i blagoslovjen susret sa sestrama.

1. – 3. svibnja 2021. Na blagdan sv. Josipa Radnika s. Ana Marija je započela kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u Biskupiji Željezno već nepunih sedam godina. Ovom prigodom Provincijalka se susrela sa tamošnjim biskupom mons. Egidijem Živkovićem koji joj je predstavio biskupiju, važno poslanje sestara u ovoj ustanovi i nove mogućnosti djelovanja zajednice. Također se susrela s biskupskim vikarom vlč. Željkom Odobašićem koji ju je upoznao o pastoralnom djelovanju u župama gdje žive Gradišćanski Hrvati. Ovo je bio prvi službeni pohod sestre Provincijalke ovoj zajednici.

1. svibnja 2021. Sestre iz samostana Egipat u pratinji kandidatica i djevojaka iz Stadlerova dječjeg *Egipata* hodočastile su svetom Josipu Radniku na Pale pokraj Sarajeva. Svečano euharistijsko slavlje prigodom patrona župe Pale predslavio je nadbiskup koadjutor vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomo Vukšić uz koncelebraciju desetorice svećenika. U svojoj propovijedi nadbiskup Vukšić je, između ostaloga, kazao da se sv. Josip pojavljuje nama, ovoj generaciji, kao primjer koji nas poziva da zajednički, u mjeri u kojoj nam je moguće, doprinesemo u traženju rješenja kako bismo kušnju koja postoji, po svojem doprinosu, pretvorili u novu priliku u znanosti, medicini i među ljudima od struke. Tako bi se dragi Bog poslužio njihovom pameću i sposobnošću i tako bi se nastavilo Božje djelo stvaranja i uzdržavanja zdravoga čovjeka i u tjelesnom smislu. Misno slavlje je svojim sviranjem i pjevanjem uzveličao Katedralni mješoviti zbor *Josip Stadler* iz Sarajeva pod ravnateljem vlč. Marka Stanušića. Nakon misnog slavlja uslijedile su tjelesna okrepa i sportske aktivnosti djevojaka iz Stadlerova dječjeg *Egipata*, kandidatica i sestara.

3. svibnja 2021. U ponedjeljak, 3. svibnja 2021. u prostorijama Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih *Ivan Pavao II.* u Sarajevu održano je plenarno predavanje koje je predvodila prof. dr. Gordana Buljan Flander, psihologinja i psihoterapeutkinja, osnivačica i ravnateljica Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba. Edukacija je okupila 30 stručnjaka socijalne zaštite, nastavnika, stručnih suradnika, odgajatelja, djelatnika Centra i studenata. U ime Stadlerova dječjeg *Egipata* sudjelovale su s. M. Judita Matić i s. M. Mihaela Martinović.

8. svibnja 2021. Veći broj sestara naše Sarajevske provincije okupio se u subotu, 8. svibnja 2021. godine na Stadlerovoj Dolorozi u Čardaku kako bi zajednički proslavile Dan Provincije i 120. obljetnicu dolaska sestara u Posavinu. Hodeći čardačkim tlom sestre su sa zahvalnošću sjećale tog jesenskog dana 23. rujna 1901. godine kada je otac Utemeljitelj poslao 24 sestre najprije na netom kupljeni nadbiskupski posjed Polje sv. Filomene, a potom na Družbin posjed u Babića Čardak, koji je prozvao Doloroza. Sestre

su stigle s nakanom da obrađuju zemlju i plodovima svojega rada uzdržavaju sarajevske ubožnice. Svečanost ovog dana započela je na sestarskom groblju na Dolorozi gdje su se okupile sestre i svećenici vlč. Pavo Kopić, vlč. Ilija Orkić i vlč. Marko Stanušić kako bi uputili svoju zahvalnost Bogu za žrtvu i ljubav koje su pokojne sestre ugradile u povijest Družbe i Vrhbosanske nadbiskupije. Na Danu Provincije u Čardaku okupilo se 40-ak sestara predvođenih vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Marijom Banić i njezinim dvjema savjetnicama, te provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten i njezinim savjetnicama. Nakon molitve na sestaraskom groblju uslijedilo je svečano euharistijsko slavlje u crkvi Žalosne Gospe u Čardaku. Misno slavlje je predslavio vlč. Ilija Orkić, župnik župe Radunice, uz koncelebraciju župnika župe Čardak vlč. Pave Kopića, dekana i župnika župe Odžak preč. Jakova Filipovića te vlč. Ivana Dragičevića, župnog vikara župe Odžak. Na početku misnog slavlja zaželjela je svima dobrodošlicu provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten potičući da u Isusu i Mariji budemo jedno srce i jedna duša. Kao spomen na ovaj susret i u znak zahvalnosti za sve duhovne darove Provincija je poklonila župniku i župi Čardak bijelu misnicu. Ovo misno slavlje uzveličao je svojim pjevanjem zbor sestara pod ravnanjem maestra vlč. Marka Stanušića. Kroz ovo misno slavlje vodio nas je poticajnim riječima vlč. Ilija. Tijekom propovijedi pozvao nas je na razmišljanje o vjeri koju valja promatrati kroz svakodnevno činjenje malih stvari, malih radosti i malih osmijeha. Potom je progovorio o vjeri i radinosti sv. Josipa, Blažene Djevице Marije i nadbiskupa Stadlera napominjući da i sestre trebaju uvijek nešto raditi i svojim rukama zarađivati kruh svagdašnjim, kao što su to činile sestre koje su došle 1901. godine. Nakon propovijedi uslijedio prinos darova koje su prinosili časna Majka s. M. Marija Banić, zamjenica provincijske glavarice s. M. Kata Zadro, predstavnica duhovnih zvanja iz Čardaka s. M. Rudolfa Paradžik, juniorka s. M. Rita Oborović te kandidatice Nikolina Cvitanović i Matea Andrić. Nakon duhovne okrjepe uslijedila je tjelesna okrepa, a potom duhovno-molitveni program u župnoj crkvi. Program su pripremile sestre juniorke i kandidatice predvođene svojim odgojiteljicama. Tijekom programa sestrama je uputila prigodnu riječ vrhovna glavarica Družbe SMI s. M. Marija Banić ističući kako je svaka sestra u zajednici dar jedna drugoj. Stoga je potaknula sestre da prihvate taj dar i budu zahvalne Bogu za to. Potom su sestre juniorke i kandidatice izvele recitaciju *Apostol Bosne*. Usljedio je video prilog *Stadlerove posavske miljenice, Polje sv. Filomene i Doloroza u Čardaku*. Potom je nazočnima uputila riječ zahvale provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten potičući sestre: „Čuvajmo spomen na ovo sveto mjesto za nas, našu Družbu i Provinciju. Vratimo se često na ovo mučeničko tlo koje je i nama danas zalog. U radostima i teškoćama molimo zagovor naših pokojnih sestara kojima se otac Utemeljitelj uvijek utjecao, a

kako je svjedočio često zadobivao uslišanje.“ Nakon duhovno-molitvenog programa sestre su se uputile prema mjestu Kornica, gdje su posjetile filijalnu crkvu posvećenu Josipu Radniku te etno selo Kornica. Okrijepljene Božjom milošću i sestrinskim susretom krenule su u svoje zajednice.

Istoga dana je večernjim misnim slavljem u sarajevskoj prvostolnici proslavljen Stadlerov dan. Večernjem euharistijskom slavlju prethodila je molitva krunice, koju je animirala s. M. Monika Mrkonjić zajedno s djevojkama iz Stadlerova dječjeg *Egipta*. Euharistijsko je slavlje predvodio profesor i vicerektor s KBF-a u Sarajevu doc. dr. sc. don Oliver Jurišić uz koncelebraciju katedralnog župnika preč. Mate Majića. Misna čitanja i molitvu vjernika animirale su djevojke iz Stadlerova dječjeg *Egipta*. Nakon popričesne molitve, kako je običaj, svećenici, sestre i svi nazočni uputili su se prema grobu sluge Božjega Stadlera izmoliti molitvu na nakanu proglašenja blaženim nadbiskupa Stadlera.

9. – 15. svibnja 2021. Od 9. do 15. svibnja 2021. godine održane su dvije duhovne vježbe u tišini i euharistijskom klanjanju u samostanima Doloroza u Čardaku i sv. Leopolda B. Mandića u Neumu. U duhovnim vježbama u Neumu sudjelovale su s. M. Lucija Blažević, s. M. Rudolfa Paradžik i s. M. Emanuela Juričević, a u Čardaku provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten, s. M. Miranda Tikvić i s. M. Krunoslava Adžamić.

12. svibnja 2021. U samostanu sv. Leopolda Bogdana Mandića u Neumu svečano je proslavljen njegov zaštitnik. Ovom slavlju zajednice pridružile su se i sestre koje obavljaju duhovne vježbe.

13 i 14. svibnja 2021. Na svetkovinu Uzašašća Gospodinova na nebo provincijska glavarica s. Ana Marija započela je kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u samostanu Doloroza u Čardaku. Ovom prigodom posjetila je i župnika vlč. Pavlu Kopiću.

14. svibnja 2021. U svim našim zajednicama započela je devetnica Duhu Svetom.

16. – 18. svibnja 2021. Sestra Provincijalka obavila je službenu kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u spomen-kući sl. Božjega Josipa Stadlera u Brodskom Vinogorju. U ovoj prigodi u pratinji predstojnice s. M. Pavke Dujmović susrela se s vlč. Krunoslavom Karasom, župnikom župe Marijina Uznesenja u Brodskom Vinogorju, umirovljenim svećenicima i vlč. Josipom Matanovićem, župnikom u župi sv. Dominika u Koloniji – Brodsko Vinogorje, gdje djeluju naše sestre. Također je pozdravila i župnika župe Gospe Brze Pomoći vlč. Ivana Lenića u Slavonskom Brodu. Ovom mu je prigodom s. Provincijalka zahvalila za sve što čini za promociju sl. Božjega Josipa Stadlera u njegovu rodnom gradu i župi krštenja.

Uz ovu prigodu s. Ana Marija je sa s. M. Kristinom Adžamić posjetila gosp. Dobroslava Brlića u Brodskom Vinogorju koji je zajednici darovao fotografiju sl. Božjega Josipa Stadlera kao klerika, fotografiju koju još nije posjedovala naša zajednica. Ovo je važan i dragocjen dar koji je primila naša zajednica. Original fotografije će se čuvati u Stadlerovu muzeju u samostanu Egipat.

20. – 22. svibnja 2021. U trodnevni pripreme za svetkovinu Duhova i rođendana Crkve s. Ana Marija je obavila kanonsku vizitaciju u samostanu sestara sv. Josipa Radnika u Zagrebu. Ovom prigodom pozdravila je i gđu. Pavku Kustura, sestruru naše s. Marie-Ane, koja je na smještaju u našoj kući radi liječenja.

U pratnji predstojnice s. Marije Filipović posjetila je oce karmelićane u samostanu na Remetama te im zahvalila za bratsku blizinu koju iskazuju sestrama u ovoj zajednici slaveći svaki dan sv. misu u kapelici.

U Duhovskom bdijenju i euharistijskom klanjanju prigodom svetkovine Duhova u župi otaca karmelićana na Remetama sudjelovala je s. Ana Marija sa s. Anicom Matošević.

23. svibnja 2021. U dopodnevnim satima s. Provincijalka posjetila je sa s. Marijom Filipović i s. Ljubicom Šilar grobove naših pokojnih sestara na Mirogoju te počivališta preč. Antuna Buljana, tajnika sl. Božjega Josipa Stadlera, vlc. Ante Bakovića i svoje nevjeste Veronike Kesten.

U popodnevним satima s. Provincijalka je posjetila časnu majku s. Mariju Banić i sestre u Vrhovnoj upravi čestitavši im svetkovinu Duhova. Nakon ugodnog sestrinskog druženja posebno se susrela s časnom Majkom s. Marijom i s njom razgovarala o važnijim događajima i životu Provincije.

Prigodom svojega boravka u Zagrebu s. Ana Marija je posjetila i sestre u samostanu Antunovac u Novoj Vesi te se s njima zadržala u lijepom sestrinskom druženju posjetivši i neke korisnike u njihovom domu za starije i bolesne osobe.

23. svibnja 2021. Na svetkovinu Duhova, 23. svibnja 2021. bilo je posebno svečano u Stadlerovu dječjem *Egiptu*. Tog se dana njegova članica Magdalena Vasilj pripremala za primanje sakramenta svete krizme. Svečano euharistijsko slavlje u sarajevskoj prvostolnici predslavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić u koncelebraciji katedralnog župnika i sarajevskog dekana preč. Mate Majića, voditelja ekspoziture sv. Bonaventure, i gvardijana Franjevačkog samostana u Visokom fra Franje Radmana, župnika sarajevske župe sv. Franje Asiškog u sarajevskoj četvrti Dobrinja fra Danijela Rajića i drugih svećenika. Tom je prigodom krizmano osmero mladića i djevojaka, a dvoje učenika prvi put je

primilo svetu pričest. Nakon misnog slavlja uslijedilo je slavlje u samostanu Egipat, a uz djecu i sestre slavlju su se pridružili roditelji i rodbina naše Magdalene.

25. svibnja 2021. Dan Duhovne obnove i slavlje Božićnog otajstva u Družbi.

Provincijska glavarica s. M. Ana Marija vratila se u večernjim satima s kanonske vizitacije zajednice sv. Josipa radnika – Zagreb u samostan Egipat. Zajednica ju je s radošću dočekala i ispriporjedila joj zanimljivosti koje su se dogodile u proteklom razdoblju.

27. svibnja 2021. U samostanu Egipat održana je VII. sjednica Provincijskog vijeća. Sjednica je započela u 09.00 molitvom u samostanskoj kapelici. Sestre savjetnice, predvođene provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten, povukle su se nakon molitve u Provincijalat, na treći kat samostana Egipat, gdje se održavala sjednica. U popodnevnim satima sjednici se pridružila i ekonoma Provincije s. M. Admirata Lučić koja je upoznala Provincijsko vijeće o važnijim ekonomskim radovima kroz proteklo vrijeme. Sjednica je potrajala cijeli dan, a završila je misnim slavljem koje je u samostanskoj kapelici predslavio vlč. Marko Stanušić.

29. svibnja 2021. Stadlerov dječji *Egipat* u Sarajevu posjetila je grupa mlađih HDZ-a iz Žepča i obdarila ih prigodnim i novčanim darom koji su prikupljali u korizmenom vremenu. Primila ih je provincijalka s. Ana Marija i upoznala ih s poviješću naše Družbe i ove ustanove te im zahvalila na pažnji i ljubavi koju su iskazali našim mladima.

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	4
▪ Stadlerove stranice	9
▪ Duhovna obnova u Družbi	13
▪ Sestrinsko zajedništvo	22
▪ Karizmatsko poslanje	51
▪ Odjeci duše	62
▪ Pokojne sestre	73
▪ Pokojna rodbina	83
▪ Priopćenja iz Provincijalata	88
▪ Vijesti od broja do broja	91
▪ Sadržaj	126